

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, al. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 7-ej w południe.

20
CENY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Jak brzmi rezolucja palestyńska komisji politycznej Zgromadzenia L. N.

Genewa, 24. 9. ZAT. Na dzisiejszym swym posiedzeniu szósta polityczna komisja Zgromadzenia Ligi Narodów uchwaliła sprawozdanie z dyskusji palestyńskiej, która toczyła się na dwóch posiedzeniach komisji, oraz rezolucję, która przedłożona będzie Zgromadzeniu do zaakceptowania. Sprawozdanie komisji zaznacza na wstępie, że dzięki wnioskowi delegata Norwegii w sprawie przedyskutowania wszystkich materiałów o kwestiach mandatowych, komisja miała możliwość przestudiowania zagadnienia palestyńskiego. Większość delegatów, która brała udział w dyskusji podkreśliła

doniosłość i skomplikowany charakter problemu palestyńskiego

stanowiącego obecnie przedmiot obrad Rady Ligi Narodów. W toku dyskusji poczyniono doniosłe uwagi nie tylko dla aspektu politycznego i humanitarnego zagadnienia

palestyńskiego, ale podniesiono je także w odniesieniu do

sytuacji ludności żydowskiej wielu krajów europejskich,

która to sytuacja spowodowała studium tego zagadnienia. W dalszym ciągu sprawozdanie podnosi, że delegat Anglii oświadczył, iż władza mandatowa poświęca uwagę sprostżeniu poczynionym w Komisji w toku dyskusji nad sprawami palestyńskimi. Komisja wyraża przekonanie, że ze swej strony Rada Ligi Narodów weźmie pod uwagę wymianę zdań, które stanowiły przedmiot dyskusji w komisji. W końcu komisja jednomyślnie podkreśliła, iż przy stupniach nad problemem palestyńskim, które przeprowadzą kompetentne czynniki międzynarodowe, nie będą one stosować żadnych przesądów odnośnie do rozwiązania tego problemu.

Po uchwaleniu sprawozdania Komisja jednomyślnie uchwaliła projekt rezolucji, któ-

ra przedstawiona będzie Zgromadzeniu Ligi Narodów do zaakceptowania.

W części dotyczącej sprawy palestyńskiej, rezolucja ma brzmienie następujące: Zgromadzenie Ligi Nar. daje wyraz przekonaniu, że problem palestyński stanowiący obecnie przedmiot obrad Rady rozwiązany będzie sprawiedliwie z uwzględnieniem w jak najszerszej mierze wszystkich wchodzących w grę interesów.

Przed uchwaleniem rezolucji zabrał głos delegat Irlandii premier de Valera, który oświadczył, iż zgłoszony projekt rezolucji nie jest jeszcze zaakceptowaniem zasady podziału Palestyny. Premier de Valera wyraża nadzieję, że przy rozwiązaniu problemu palestyńskiego weźmie się pod uwagę nie tylko plan podziału kraju. (Jak wiadomo, ostateczne rozstrzygnięcie na forum ligowym zależy wyłącznie od stanowiska Rady. Stanowisko Zgromadzenia Ligi Narodów ma dla Rady tylko charakter informacyjny i orientacyjny).

Uspokajająca odezwa burmistrzów Bielska i Białej

(Telefonem od naszego korespondenta)

Bielsko, 24. 9. (R) Po wczorajszych nocnych zajściach, w dniu dzisiejszym nastąpiło odprężenie w Bielsku i Białej. W Białej bawił dzisiaj naczelnik wydziału bezpieczeństwa Urzędu Wojewódzkiego z Krakowa, a w Bielsku wiceprokurator Sądu Okręgowego z Cieszyna, który w godzinach popołudniowych zwołał konferencję prasową, przestrzegając dziennikarzy przed rozsiewaniem fałszywych wiadomości.

Wieczorem ukazały się na murach Bielska i Białej odezwy do ludności, podpisane przez obu burmistrzów dra Przybyłę i dra Łunickiego. Odezwa stwierdza, że pożalowania godne wypadki, jakie rozegrały się w ostatnich dniach na terenie obu miast, przybrały charakter kargodnych wybryków elementów, pozbawionych poczucia odpowiedzialności. W dalszym ciągu mowa jest w odezwie o tym, że władzom bezpieczeństwa utrudniały doprowadzenie do porządku publicznego grupy ludności, gromadzące się na ulicach miasta mimo, że nie soli-

daryzowały się z ekscesami, a także fakty rozsiewania fałszywych pogłosek o śmierci, względnie o ciężkim uszkodzeniu ciała pewnych osób. Pogłoski te w zupełności nie odpowiadały prawdzie. Odezwa wzywa obywateli Bielska i Białej, by nie dawali posłuchu różnym pogłoskom celowo i świadomie rozsiewanym dla zamącenia spokoju i by powstrzymali się od niepotrzebnego wystawiania na ulicach miast, aby nie utrudniano w ten sposób władzom bezpieczeństwa utrzymania porządku. W dalszym ciągu odezwa apeluje do rodziców, by czuwali nad tym, aby dzieci nie gromadziły się na ulicach, przyczym przypomina zakaz dyr. szkół, że młodzieży nie wolno po godzinie 6-tej przebywać na ulicach. W końcu odezwa wskazuje również na konsekwencje karne, przewidziane na wypadek niezastosowania się do zarządzeń władz bezpieczeństwa.

Spec. chorób dzieci

Dr. J. RITTER

Kraków, Gertrudy 18
p o w r ó c i i

Interwencja posła Sommersteina

Warszawa, 24. 9. ZAT. W związku z wypadkami w Bielsku i Białej poseł dr Sommerstein interweniował u wojewody krakowskiego dra Tymińskiego i u wicewojewody śląskiego dra Saloniego, którzy oświadczyli, że wydane zostały zarządzenia dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa.

Utha tajemniczego napadu

Bielsko, 24. 9. (R) U łoża chorego prezesa Górnego odbyła się dziś komisja lekarska w obecności dyrektorów szpitali w Bielsku i Białej dra Drobnowicza i dra Cieślaka. Komisja wykluczyła możliwość ugodzenia Górnego kamieniem, jak to przypuszczano na podstawie wczorajszych fałszywie rozsiewanych wiadomości.

Obieg bilonu

Warszawa, 24. 9. PAT. Obieg polskich monet srebrnych i bilonu przedstawiał się w dniu 20 bm. następująco (w miln. zł., w nawiasach z dnia 10 bm.): suma globalna — 435,8 (446,9), w tym: monety srebrne 351,2 (361,3), bilon niklowy i brązowy 84,6 (85,6).

Pani Skoblin odnalazła się

Paryż, 24. 9. (PAT) Agencja Hava sa donosi: Funkcjonariusze policji spotkali w pobliżu ulicy de la Faisanderie panią Skoblin, żonę generała Skoblina, która w dniu wczorajszym zniknęła bez śladu równocześnie z gen. Millerem i swym mężem. Panią Skoblin odprowadzono do dyrekcji policji.

PULOWERY 6'90

dziecięce, czysto-wełniane 12m. 10.-

JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5.

Mussolini na białym koniu -- w Berlinie

KRAKÓW, 25 września

Gdy w czerwcu 1934 spotkali się po raz pierwszy Hitler i Mussolini w Wenecji, prasa niemiecka widziała w tym spotkaniu dwóch dyktatorów brask nowej epoki. Dotychczas nie wiemy, o czym ze sobą rozmawiali duce z führerem, rozmaite jednak niedyskretne źródła poinformowały nas, że Hitler przez cały czas nieustannie mówił, Mussolini zaś z pewną życzliwością i z dużą rezerwą traktował swego naśladowcę niemieckiego. Bardzo złośliwie opisał tę rozmowę dwóch dyktatorów Jean Fayard w paryskim tygodniku „Candide”. Fayard obserwował z trybuny rozmowę dyktatorów. Był od nich oddalony o 80 metrów, nie mógł więc słyszeć ani jednego słowa, ale z min i gestykulacji usiłował sobie odtworzyć rozmowę. Mussolini wyglądał jak szef bogatej firmy, który przyjmuje biednego petenta. Petent wciąż mówi, usiłując przekonać szefa firmy, że propozycja, z jaką przychodzi, jest dla firmy nader korzystna. Szef przysłuchuje się niecierpliwie, przerywając potok wymowy swego pokornego gościa gestem zniecierpliwienia. Nie przeszkadza to jednak petentowi, by dalej mówił, mówił i mówił...

Pytanie teraz zachodzi, czy się role nieco nie zmieniły. Teraz Mussolini przybywa do Berchtesgaden w roli petenta. Mussolini jest doskonałym znawcą ludzi i wie dobrze, czym można zaimponować. Upewniwszy się więc przedtem, że życiu jego nie grozi żadne niebezpieczeństwo, że Gestapo wszystko uczyniło, by usunąć nawet cień jakiegось niemilego incydentu, Mussolini wysłał najpierw swego białego konia do Niemiec. Mussolini na koniu bajecznie się prezentuje, ale Hitler konno nie jeździ, używając najchętniej limuzyny jako platformy dla swych oratorskich wystąpień. Na stadionie berlińskim, który na rozkaz Goebbelsa przybrał szatę uroczystą, zjawi się Mussolini na białym koniu. Czy Hitler, by nie dać się zdystansować swemu koleźce włoskiemu, siądzie również na rumańskim, jest jeszcze rzeczą niepewną. Jedno jest tylko pewne, że ramy spektaklu dla setek tysięcy widzów będą olśniewające. Hitler nauczył się już jak należy aranżować tego rodzaju manifestacje, a nawet najzagorzalsi jego wrogowie przyznać mu muszą, że jest nader pojętym uczniem.

Mniejsza jednak o efekty zewnętrzne, towarzyszące stale wszystkim występom dyktatorów. Zmarły Masaryk efektów tych nie potrzebował, a mimo to, albo lepiej mówiąc, właśnie dlatego wszyscy uważali go za swego prezydenta - oswobodziciela. O wiele ważniejszą jest rzeczą, o czym z sobą rozmawiać będą dwaj ci ludzie, którzy są władcami absolutnymi dwóch potężnych narodów. A w przeddzień spotkania Mussoliniego z Hitlerem uznał Eden za stosowne uderzyć w Genewie w ton bardzo mocny i stanowczy, rzucając na ekran wrażliwej wyobraźni Mussoliniego obraz potęgi imperium angielskiego. Anglia dotychczas zadawała się tylko perswazją, nigdy mocno nie uderzała pięścią w stół. Anglia hołdowała utopij-nemu pacyfizmowi, którego ostatnim Mohikaniem jest sędziwy Lansbury, wybierający się obecnie do Stalina, po swych wizytach u Hitlera i Mussoliniego. Okres Ramsaya Mac Donalda, wyraziiciela tego utopijnego pacylizmu angielskiego, należy już do bezpowrotnej przeszłości, a cała angielska opinia publiczna zgodna jest w tym, że Anglia musi być silna, by świat liczył się z jej zdaniem, że perswazje nie trafiają do przekonania dyktatorów, którym zaimponować może tylko pięść opancerzona. Na niedawno odbytym kongresie związków zawodowych w Norwich przyjęto olbrzymią, przygniatającą wprost większością rezolucję, pochwalającą zbrojenia angielskie. Nie ulega też najmniejszej wątpliwości, że angielska partia pracy, której trzonem są właśnie związki zawodowe, przyjmie taką samą rezolucję, na swym kongresie, który odbędzie

się za kilka tygodni.

Wie o tym dobrze Mussolini. Wie też o tym, że jeśli chce utrzymać Abisynię, musi panować nad Morzem Śródziemnym i musi się usadowić na stałe w Hiszpanii. A tymczasem stocznie angielskie pracują całą parą, angielska flota powietrzna dośnie po prostu z dnia na dzień. Anglia nie angażuje się w Chinach, by mieć wolną rękę w swej rozgrywce z Włochami. Coraz, popularniejszą jest też w Anglii koncepcja powołania do życia w Hiszpanii monarchii konstytucyj-

reform społecznych, a przede wszystkim reformy agrarnej, która ma zmienić oblicze społeczne Hiszpanii.

Powtarzamy szczegóły tej wersji, która ma wszystkie znamiona prawdopodobieństwa tylko dlatego, by zilustrować trudną sytuację polityczną Mussoliniego. Wybiła dla niego teraz w Hiszpanii ostatnia godzina. Jeśli się nie pospieszy, jeśli nie rzuci na front madrycki już nie dziesiątek, lecz setek tysięcy żołnierzy włoskich, wskazówka na zegarze dziejowym wybije godzinę przegranej Włoch. Nie pogłoszą też ale prawdą są wiadomości nadchodzące z Włoch o świeżych korpusach włoskich odpływających stale do Hiszpanii. Mussolini z dumą gratulował włoskim generałom, którzy zdobyli Santander. Teraz nadszedł moment, w którym zadecydują się losy nietyłe może Madrytu, ile Barcelony. Mowa hiszpańskiego delegata do Ligi Narodów premiera Negrina, którą przemilczała prasa krajów totalistycznych, odśloniła w całej pełni zamiary hiszpańskie Mussoliniego i była dla Francji i Anglii groźnym memento. Być może, że Mussolini forsować będzie drogę do Madrytu tylko pozornie, by odwrócić uwagę Walencji i dokonać „śmiałego skoku na Barcelonę”.

Ale Mussolini nie czuje się na siłach, by sam dokonał „skoku na Barcelonę”, wybiera się więc do swego przyjaciela i admira-tora niemieckiego, by uzyskać jego pomoc. Przed masami niemieckimi zjawi się na białym koniu, by w sposób tak wymowny unacznić przyjaźń niemiecko - włoską, ale w ciszy gabinetu kanclerza Hitlera rozegra się dramat dziejowy wcale nie obojętny dla świata.

Komedia norymberska zakończyła się głośnym orędziem Hitlera przeciwko bolszewizmowi. W Norymberdze urządzono wystawę antykomunistyczną, która ma drogą „plastyczną” narzucić światu wizję bolszewickich jeźdźców Apokalipsy, zagrażających światu. Pytanie zachodzi, czy Niemcy planują tylko dywersję, by mieć wolną rękę na zachodzie Europy, czy też poważnie uważają siebie za owego rycerza niezłomnego, walczącego z hydrą bolszewizmu. Wszystko jednak przemawia teraz za tym, że nie jest to tylko narkotyk, którym Trzecia Rzesza chce znieczulić uwagę Europy. Chce ona na prawdę via Praga, Wiedeń i Bukareszt wtargnąć „w obronie najświętszych dóbr kultury” do spichlerza zbożowego Ukrainy. Któż więc przewidzieć może, co uradzą między sobą dwaj ci mocarze europejscy, którzy mają teraz w rękę swym władzę, jakiej przedtem nie mieli żadni królowie. Europa przyzwyczajona jest do bluffu dyktatorów, ale tym razem nie chodzi już o bluff, lecz o sprawy, od których zależne są losy Europy. M. K.

Rzym, 24. 9. PAT. Specjalny pociąg Mussoliniego opuścił dworzec o godz. 12.30. Na dwie godziny przed odjazdem pociągu olbrzymie tłumy wypełniły Via Nazionale, która łączy Plac Wenecki z dworcem. Wzdłuż całej drogi z Pałacu Weneckiego do dworca ustawiły się szpalery wojska i organizacji faszystowskich.

Chorem, rekonwalescentom,

...mowlętom, młodzieży czy osobom starszym konieczny jest posiłek łatwo strawny a posilny dla wzmocnienia sił i poprawy samopoczucia.

Do tego nadaje się najlepiej osobne w ważne składniki odżywcze

Płatki owsiane Knorr

które poza tym umożliwiają duże wzmocnienie w przyrządzaniu treściwych potraw.

Pełnowartościowe tylko w oryginalnym opakowaniu

no - parlamentarnej. Królem hiszpańskim ma wedle tej koncepcji zostać książę Parmy, brat byłej cesarzowej Zyty, głowa karlistów hiszpańskich. Były król hiszpański Alfons XIII, ma otrzymać 150 milionów franków szwajcarskich i za cenę tego odszkodowania zrezygnować ma z wszelkich pretensji do tronu hiszpańskiego. Dla tej koncepcji miano już nawet pozyskać gen. Franco, w którego imieniu konferował Gil Robles z angielskim ministrem spraw zagranicznych w Lozannie.

Dr. ANNA LICHTIG

lekarz chorób dzieci.

ordynuje obecnie

przy ul. Smoleńsk L. 27

tel. 142-02

General Franco znajduje się w tego rodzaju sytuacji, że można do niego zastosować przysłowie: „Złapał Kozak Tatarzyną, a Tatarzyn za łeb trzyma”. Jeszcze Tatarzyn - Mussolini nie trzyma za łeb Kozaka - Franco, ale pętlę już założył na jego szyję, a teraz jest dla gen. Franco ostatni moment, by zrzucić ze szyi tę pętlę włoską. Franco wie i to, że Mussolini chociaż pyszni się tym, że jest ojcem imperium włoskiego w Afryce, nie może jednak wyzyskać swego zwycięstwa nad Abisynią, ponieważ eksploatacja Abisynii wymaga olbrzymich kapitałów, których Włochy nie posiadają, Anglia zaś kusi gen. Franco perspektywą dużych inwestycji finansowych w Hiszpanii. Prawda, pozostaje jeszcze rząd w Walencji, który usiłuje się pozyskać mirażem wielkich i gruntownych

Francja pozostanie tradycyjnym schronieniem wszystkich uciskanych

Paryż, 24. 9. PAT. Pousekretarz stanu w prezydium rady ministrów William Bertrand przyjął prezydium konfederacji narodowej byłych kombatanów i inwalidów wojny światowej, którzy dali wyraz zaniepokojeniu, panującemu w kołach byłych kombatanów z powodu ciągle powtarzających się zamachów, popełnianych przez cudzoziemców, zarówno we Francji,

jak i w jej koloniach. Prezydium konfederacji narodowej b. kombatanów uważa, iż konieczne jest wydanie jak najpilniejsze zarządzeń w celu usunięcia z Francji pewnych niespokojnych elementów i wzmocnienia kontroli nad cudzoziemcami, nie zapominając jednakże, że Francja jest tradycyjnym schronieniem wszystkich uciskanych.

Dla zachowania rozkwitającej urody PIĘCIORACZKI KANADYJSKIE używają wyłącznie Palmolive, mydła na łagodnym oleju oliwkowym

JAKIE śliczne! Ich wielkie czarne oczy, główki w lokach, długie rzęsy, usteczka jak płatki róży!... Żadna fotografia nie może oddać prawdziwego piękna Pięcioraczek kanadyjskich. Czar swój zawdzięczają one zwłaszcza prześlizniętej, dziewczęcej cerze... delikatnej i czystej zimą i latem, dzięki zapobiegawczemu działaniu mydła Palmolive.

Po przyjeździe na świat i przez pewien czas potem, Pięcioraczki kanadyjskie kąpane były w oleju oliwkowym...

Z chwila, gdy można je było kąpać w wodzie z mydłem, wybraliśmy wyłącznie mydło Palmolive do codziennej kąpieli tych sławnych w całym świecie dzieci.

Allan Roy Daff

Reprodukcja wzbroniona. Wszelkie prawa na wszystkie kraje zastrzeżone

Gdy Pięcioraczki kanadyjskie przyszły na świat, lekarze specjaliści nie chcieli narażać ich delikatnych ciałek i myli te słynne w całym świecie dzieci, dla których nic nie jest za drogie, w czystym oleju oliwkowym. Dzięki tym zabiegom i późniejszemu codziennemu używaniu mydła Palmolive, wyrabianego na oleju oliwkowym — Pięcioraczki mają piękną cerę, przedmiot zazdrości kobiet całego świata!

To samo łagodne mydło zapewni również i Pani piękną cerę. Dlaczego nie zacząć używać mydła Palmolive od dzisiaj?

Dla utrzymania pięknej cery używajcie tego idealnego mydła wybranego dla Pięcioraczek.

Podpalacze

O t. zw. „zajściach“, które rozegrały się w Bielsku i Białej we czwartek wieczorem, nie możemy jeszcze w tej chwili pisać. Z przyczyn od nas niezależnych nie możemy nawet podać obszernych relacji naszego korespondenta bielskiego o przebiegu tych zajęć. Być może, że trzeba będzie dla poinformowania o tym, co zaszło w Bielsku i Białej, cytować jutro prasę endemiczną i inną, która przecież z taką absolutną wobodą rozpisywała się w swoim czasie o — Brześciu. Na razie ograniczyć się musimy do wiadomości urzędowych.

Nie będziemy więc pisać o Bielsku i Białej. Natomiast musimy przygwoździć i napiętnować niesłychane zachowanie się prasy kurierkowej, która i tym razem zdobyła się na smutną odwagę podsycenia namiętności, w chwili gdy zdawało się, że już nastąpiło uspokojenie po pierwszym „odruchu“ bielskim. Są widocznie ludzie, którym spokój jest jakby nie na rękę, którzy stale muszą jątrzyć i podburzać, którzy najlepiej czują się w atmosferze tumultu i grabieży, którzy wiecznie muszą dolewać oliwy do ognia. Tak było po pamiętnych zajściach krakowskich z marca 1936, kiedy to prasa kurierkowa wykorzystwała ponurą tragedię dla rozpętania niesłychanej oszczerczej hecy antyżydowskiej, która szczęśliwie nie dała rezultatów w Krakowie, ale dała je natomiast w — Liskach. Przecież dopiero wczoraj poważny działacz Stronnictwa Ludowego, słuchany jako świadek w sądzie, przedstawił genezę zajęć antyżydowskich w Liskach, opowiadając, jak to ludzie przywieźli z sobą z Krakowa „Tempo Dnia“, gdzie było czarno na białym napisane, że Żydzi rozbijali w Krakowie sklepy katolickie... „Kurierek“ nie mógł sobie i tym razem odmówić satysfakcji mącenia i podjudzania. Dro-

bną napczór notatka, umieszczona w czwartek w „Kronice bielskiej“ o dwóch Żydach, którzy rzekomo mieli dokonać napadu na oficera rezerwy miała charakter typowej roboty obliczonej na wywołanie nastrojów „odruchowych“. Wprawdzie notatka kurierkowa miała pozory nadesłanego komunikatu. Ale przecież redakcja musiała sobie zdawać sprawę z tego, jakie skutki w danej chwili musiało zamieszczenie tego komunikatu wyrzucić. Jakoż skutki nie

Kącik dla palaczy: Rewelacja w cenie i gatunku Gilzy „PEŁNOWATKI — ALTESSE“ z najlepszych, najtańsze

dały na siebie długo czekać. Stało się to, co się stało.

Urzędowy komunikat, jaki pojawił się w sprawie napadu w parku miejskim w Bielsku, wyraźnie stwierdza, że „wszelkie informacje, jakie dotychczas pojawiły się w niektórych czasopiśmie o sprawach pobicia Górnego są w świetle dotychczasowych dochodzeń pozbawione podstaw“. Czy „czasopismo“, które tak skwapliwie zamieściło kłamliwą wiadomość było przynajmniej na tyle lojalne, by podać ten oficjalny komunikat? Owszem, umieszczono go, ale z pominięciem tego właśnie ustępu, który w sposób kategoryczny demontuje kłamliwą i oszczerczą wersję. A więc zamieszcza się in extenso komunikat podający fakty nie stwierdzone i pozbawione podstaw, zniekształca się zaś komunikat oficjalny, który zawiera prawdę. Taka już jest taktyka pozbawionych wszelkich skrupułów podżegaczy. Doraźne skutki tej niecznej roboty kurierkowej odczuło tym razem żydostwo Bielska i Białej.

Audiencje na Zamku i u prezesa Rady Ministrów

Warszawa, 24. 9. PAT. Pan Prezydent R. P. przyjął w dniu dzisiejszym szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego płk. Adama Koca.

Warszawa, 24. 9. PAT. Pan Prezydent R. P. przyjął dziś byłego naczelnego dyrektora Funduszu Pracy p. Mikołaja Dolanowskiego.

Warszawa, 24. 9. PAT. Pan Prezydent przyjął dziś delegację Centrum Wyszkożenia Sanitarnego, która zaprosiła pana Prezydenta na uroczystości 15-lecia C. W. San i promocję wychowanków szkoły podchorążych.

Następnie pan Prezydent przyjął gen. Rouperta, ppłk. dra Marynowskiego i mjr dr Konopkę, którzy wręczyli panu Prezydentowi egzemplarz książki p. t. „Pierwsze badania nad sztucznym powietrzem górskim“ pióra ppłk. dra Marynowskiego i mjr dra Konopki.

Warszawa, 24. 9. PAT. P. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj Składkowski przyjął dziś senatora Ehrenkreutzta i sen. Beczkowicza, którzy wręczyli memoriał w sprawie inwestycji na terenie województwa wileńskiego i nowogrodzkiego.

Następnie pan premier przyjął posła Starzaka, który zaprosił pana premiera na uroczystości „Dnia kolejarza polskiego“ w Toruniu.

Warszawa, 24. 9. PAT. P. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj Składkowski przyjął dziś prezesa Najwyższej Izby Kontroli gen. Jakuba Krzemieńskiego, z kolei posła Karśnickiego, wreszcie prof. dra Januszkiewicza z Wilna.

Aresztowanie dygnitarzy sowieckich

Warszawa, 24. 9. (Sim) Z Moskwy donoszą, że Unschlicht, Warski, Stande i Hempel zostali tam aresztowani pod zarzutem szpiegostwa.

PRZEGLĄD PRASY

„Odpowiedzialność zbiorowa“

Sprawę odpowiedzialności zbiorowej, odpowiedzialności całego społeczeństwa żydowskiego za czyny jednostki nie jest już więcej rozważana na łamach prasy żydowskiej. Oczywiście nie dlatego, jakoby nie było przedmiotu rozważań, lecz z zupełnie innych względów. Sfery antysemickie nie przestęły obciążać winą wszystkich Żydów za czyn jednostki, a do tej odpowiedzialności zbiorowej dochodzi jeszcze jedna znana zresztą dobrze broń — prowokacja.

Chuligaństwo

W Warszawie odbyła się niedawno konferencja dziennikarzy, mająca na celu złagodzenie walk politycznych i strzeżenie wysokiego poziomu prasy. Prasa powitała tę inicjatywę z zadowoleniem. Ale rzecz charakterystyczna, że najbardziej entuzjastycznie witają konferencję te pisma, które najwięcej mają w tej dziedzinie grzechów na sumieniu. „I. K. C.” ma odwagę stwierdzić, że poważna polemika zanika, a

W miejsce jej wytwarza się walka brutalna, napastliwa. Walka ta jest tym brutalniejszą, im bardziej zasadniczą rolę odgrywają w niej interesy „rynkowe”. Pismo, które tą metodą się posługuje, włąże bowiem z nią swój byt, nie szczędzi trudu, by w swoich napastkach, często osobistych, przedstawić w najgorszym świetle atakowanego.

Któż to pisze? „I. K. C.”? Przecież to jest dokładny wizerunek tego pisma i jego przybudówki „Tempo Dnia”. Cóż bardziej może być brutalnego, niż walka, jaką prowadzi to pismo dla zdobycia „rynków”. Przykład z ostatnich dni dostarcza wymownego dowodu na to twierdzenie. Wczoraj ogłosił „I. K. C.” i „Tempo Dnia” wiadomość o pełnym zajściu w Bielsku we formie tak ohydnej i huligańskiej, że trudno znaleźć podobny wzór w prasie. Ale już dziś odwołał wczorajszą wiadomość, tłumacząc się nieudolnie:

„Wczoraj donosiliśmy o zagadkowym nпадzie na oficera rezerwy A. Górnego w Bielsku. Na temat tego zajścia krążą różne pogłoski, przy czym wysuwa się także możliwość prowokacji.

Wczoraj nie było mowy o prowokacji, tylko o fakcie w oświetleniu chuligańsko-antysemickim. Dziś wygląda to już inaczej. Ale w między czasie zaszły pewne zdarzenia, które są prostym wynikiem brutalności walki politycznej i chuligaństwa pewnej części prasy. I jeśli „IKC” wita inicjatywę konferencji dziennikarzy w kierunku podniesienia poziomu prasy i zwalczania chuligańskich metod, to w świetle tych faktów trudno o większy paradoks i brutalniejsze chuligaństwo.

Chowanie głowy w piasek

Mowy przedstawicieli Polski w Genewie w czasie debaty palestyńskiej oceniono w prasie żydowskiej bardzo krytycznie. Biorąc pod uwagę tę krytykę p. B. K. czyni zarzuty sferom żydowskim w „Kurierze Warszawskim”, pisząc m. in.:

Ci politycy żydowscy, którzy sceptycznie oceniają możliwości emigracyjne nadmiaru ludności żydowskiej, swym pesymizmem tylko podsycają nastroje antysemickie. Równowaga w traktowaniu zagadnienia, które wskutek różnych przyczyn tak się zaogniło, może zapanować jedynie wtedy, gdy zainteresowane społeczeństwa będą widziały przed sobą zapewnione, choćby nie najlepsze jeszcze, drogi wyjścia. Jedną z nich, kapitalną, decydującą, musi być emigracja.

Ocena możliwości emigracyjnych ludności żydowskiej nie zależy wcale od pesymistycznego czy optymistycznego nastawienia polityków żydowskich. Zależy ona w pierwszym rzędzie od istnienia krajów emigracyjnych i od przekonania, czy istotnie istnieje nadmiar ludności żydowskiej. Jeśli trzeba było potwierdzenia pesymistycznej oceny, to liczne inicjatywy na terenie genewskim w sprawach emigracyjnych dały dość wyraźną odpowiedź. Odpowiedź ta brzmi niedwuznacznie: Nie ma terenów emigracyjnych. Z tego wcale nie wynika, jakoby wśród

mas żydowskich nie istniał pęd do emigracji. Ale pęd ten ma źródło nie w przeświadczeniu o nadmiarze ludności żydowskiej, ani też nie w chęci zaniechania walki o równouprawienie. P. B. K. reasumuje swoje zarzuty w następującej formie:

Nie współdziałając w pracy nad emigracyjnym rozwiązywaniem kwestii, Żydzi braliby na siebie odpowiedzialność za ostrą atmosferę antagonizmów, nie łagodzonych żadną perspektywą bliższego czy choćby dalszego rozwiązania. Nie orientując się w historycznej wartości inicjatywy polskiej w Genewie, przywódcy żydowscy złożyliby dowód że przestraszeni widokiem surowej rzeczywistości, umieją tylko chować głowy w piasek.

Jeśli już mowa o chowaniu głowy w piasek, to właściwie niewiadomo, co jest strusią polityką: Czy patrzenie rzeczywistości w oczy i stwierdzenie, że nawet przy najlepszej woli nie da się załatwić kwestii żydowskiej drogą emigracji i ekscesów, czy też ciągle deklamacje na temat konieczności emigracji, których jedynym skutkiem jest tylko zaognienie kwestii żydowskiej.

Kołtuneria

Na łamach „Gazety Polskiej” ogłasza prof. Wacław Makowski ciekawy artykuł poświęcony kołtunom. W artykule tym czytamy m. in.:

„Kołtuna spotkać możemy wszędzie, w każdym narodzie i w każdej klasie społecznej, w każdym kierunku politycznym i w każdym zawodzie i na każdym stanowisku. Kołtun nie widzi dalej niż koniec własnego nosa i nie nie rozumie z tego co się dokoła niego dzieje, ale zachowuje się tak, jakby posiadał nieomylną mądrość rozpoznania złego i dobrego i zjadł wszystkie rozumy. Kołtun jest dokładnie wyprany z uczuć społecznych i nie ma żadnej moralności, ale ma pełną gębę podniosłych komunałów i ziele dokoła niena-

wiścią potępień. Kołtun przyjdzie jeść z ręki każdemu, kto go weźmie za łeb, każdemu kto mu pokaże z daleka kawałek spleśniałej kiełbasy, ale chodzi na kołturnach dostojenstwa i stroi się w płaszcz nieprzejednanej rycejskości”.

Charakterystyka — bardzo unikliwa. Liczne obozy i stronnictwa w Polsce znają doskonale ten typ. Szkoda tylko, że z artykułu prof. Makowskiego nie można się dowiedzieć, czy chodzi tu tylko o teoretyczne rozważania, czy też o pewne, wymowne wskazówki.

Żydzi „bojkotują“

Endecki „Dziennik Narodowy” donosi z oburzeniem:

Żydzi w N. Święcianach ogłosili bojkot wobec piekarzy chrześcijan. Żydowskie sklepy zbożowe (polskich w ogóle nie ma) odmawiają sprzedaży mąki, celem wyrugowania chrześcijańskich piekarń z miasteczka. Właściciele chrześcijańskich piekarń zmuszeni są nabywać mąkę w Święcianach, odległych o 12 klm. Sprawą tą zajęły się odnośne władze.

Jest to jedna z licznych fantazji organu endeckiego. Żydzi nie bojkotują chrześcijan z tej prostej przyczyny, że wiedzą dobrze, iż bojkot jest bronią obosieczną i szkodzi na równi bojkotowanemu jak i bojkotującemu. A co się tyczy zapowiedzi, że sprawą zainteresowały się władze, to i to należy do fantazji. Jak bowiem wiadomo, władze nie interesują się bojkotem, chyba, że w tym wypadku byłoby inaczej.

(P)

Przedstawiciele mocarstw w Tokio protestują przeciw bombardowaniu miast chińskich

Kręckie wyjaśnienia agencji japońskiej

Tokio, 24. 9. (PAT) Przedstawiciele dyplomatyczni Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Niemiec — jak donosi agencja Domei uczynili demarche wobec rządu japońskiego w sprawie nalotów eskadr powietrznych japońskich na Nankin. Głównym celem tej demarche było jednakże zapewnienie odszkodowania w razie gdyby obywatele wymienionych państw ponieśli straty z powodu bombardowania.

Konsulowie generalni Włoch i Francji w Szanghaju wystąpili w podobny sposób wobec japońskiego konsula generalnego Okamoto.

Agencja Domei w związku z tymi wiadomościami dodaje, iż bombardowanie fortyfikacji i obiektów wojskowych wokoło Nankinu jest zupełnie naturalne, zważywszy, iż Nankin jest podstawa chińskich działań nieprzyjacielskich. Natomiast jest wykluczone, by bezpośrednim celem ataków japońskich było mienie, będące wła-

snością prywatną. Pomimo największej ostrożności możliwe jest jednakże, że może uciurpieć mienie i życie ludności, nie biorącej udziału w działaniach wojennych. By zapewnić bezpieczeństwo ludności cywilnej, Chiny powinny wydać odpowiednie zarządzenia, usuwające ludność cywilną z obszarów, sąsiadujących z obiektami wojskowymi.

Japonia pragnie szczerze zapewnienia bezpieczeństwa życia i mienia obywateli państw trzecich i wykluczone jest, by lotnicy japońscy mogli umyślnie atakować otwarte miasta, szpitale oraz pociągi i samochody, nie używane przez Chińczyków dla celów wojskowych. Wojskom japońskim w Chinach wydano jak najsurowsze rozkazy zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa życia i mienia ludności cywilnej wszystkich krajów, a w szczególności obywateli państw trzecich.

Hankou, 24. 9. (PAT) 6 japońskich samolotów bombardujących, eskortowanych przez 3 samoloty myśliwskie, przeleciało o godz. 16.50 nad miastem, zrzucając 9 bomb. 3 bomby spadły na dzielnicę chińską, pozostałe zaś wpadły do Yang-Tse, w bezpośredniej bliskości od brytyjskiej kanonierki „Aphis”.

Demonstracja antyjapońska w Londynie

Londyn, 24. 9. (PAT). Wczoraj o północy przed ambasadą japońską demonstrowała grupa 200 manifestantów, których usunęły przybyłe na miejsce manifestacji rezerwy policji. Żadnych aresztowań nie dokonano. Silne posterunki policji pozostały w pobliżu gmachu ambasady do świtu.

Także Holandia

wzmacnia swą armię

Haga, 24. 9. (PAT). Rząd złożył w parlamencie projekt ustawy, wprowadzającej doniosłe zmiany w dotychczasowej ustawie o służbie wojskowej. Projekt przewiduje zwiększenie dorocznego kontyngentu poborowych z 19.500 na 22.500 ludzi i przedłużenie czasu służby wojskowej z 5 i pół na 11 miesięcy. W następstwie zwiększenia kontyngentu poborowych i przedłużenia okresu służby wojskowej nastąpi wzrost wydatków o 12 milionów guldenów, do czego dołączyć należy jeszcze 5 milionów na zwiększenie poborów zawodowych wojskowych. Poza tym 22 miliony guldenów mają być przeznaczone na ludową koszar.

BERNARD SINGER

Rozstrzygające chwile

Narady, jakie w ciągu ostatnich dwóch tygodni się odbywają, ciągle wizyty na Zamku, w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych, u premiera, konferencje wojewodów — wszystko to dowodzi, iż w najbliższych dniach zapadną uchwały, które ustalą stanowisko decydujących czynników do całego szeregu zagadnień. Rozstrzygnie się również los Ozonu i jego funkcji.

Dowiemy się zatem, co przyniosły narady przy udziale 25-ciu organizacyj, którym płk. Koc oświadczył uroczystie, iż nie schodzi z drogi wyznaczonej przez Marszałka Piłsudskiego, otrzymując w odpowiedzi na to dezyderat, iż musi zlikwidować związek Młodej Polski i zerwać stosunki z działaczami „Falangii” (Bolesław Piasecki).

Ozon już próbuje wyczołgać się z obietnic w sprawie nowej ordynacji wyborczej i operuje na razie tylko antysemityzmem i przesiedlaniem polskich kupców z Pomorza i Pozańskiego, na Kresy, wschodnie i do Małopolski.

Zupełnie zaniedbano nagle sektor wiejski. Przywódca, generał Galica zakończył sezon oświadczeniem, że prace reorganizacyjne dobiegły kresu i że teraz można już będzie przystąpić do czynów.

Na czym ta nowa działalność będzie polegała, niewiadomo. Generał Galica ciągle na rozjazdach, apelował, nawoływał, a chłopie niezbyt entuzjastycznie się jego przemówieniami.

Nie udało mu się załagodzić napięcia. Nastroje opozycyjne na wsi rosną, podsycane motywami natury ekonomicznej. Przez długie lata mówiono w Polsce o „nieszczęściu urodzajów”. Dziś sytuacja się zmieniła. Z powodu posuchy nastąpiło widmo niewystarczających zbiorów. Wedle zestawień statystycznych tegoroczne zbiory w porównaniu z rokiem 1932 spadły dla pszenicy o 8,4 proc. dla żyta 14,7 proc., dla jęczmienia 10,3 proc. a dla owsa 8,8 proc.

Brak paszy zmusza chłopów do zabijania bydła. Spadek cen mięsa w okolicach posuchy doszedł do 70-ciu proc. Tym samym na razie rozwiął się plan ministra Poniatowskiego, zmierzający do wzmożenia intensywności gospodarki chłopskiej przez planowy chów bydła. Konserwatyści zaś mają jeszcze jedną sposobność, by napaść na ministra rolnictwa, wszystkiemu bowiem są winni — „Naprawa”, Poniatowski i Żydzi.

Rząd ma więc kłopoty nie tylko z bilansem handlowym i z zagadnieniem eksportu zboża i bydła, ale i z kwestią importowania paszy z zagranicy i ze sprawą większych kredytów dla ludności chłopskiej.

W tak ciężkich warunkach trudno wie-

rzyć, aby reorganizacja Ozonu mogła być wystarczającym lekarstwem na opozycyjne nastroje. Przeciwnie, coraz bardziej utwierdza się przekonanie, że nawet przywódca Stronnictwa Ludowego nie będą w stanie ciągle odgrywać roli straży pożarnej.

Najwyższy czynnik zainteresował się szczególnie ostatnimi wydarzeniami i już poraz drugi udzielił audiencji znanemu działaczowi z chłopskiej organizacji młodzieży „Wici” — inż. Solarzowi.

Sprawami chłopskimi zainteresował się również prof. Bartel, który jest zaprzyjaźniony z najwyższym czynnikiem. Były premier bawił kilka dni w Morawskiej Ostrawie gdzie...

Wspomniane zagadnienia interesują żywo sfery Kościoła katolickiego. Podczas ostatnich narad Episkopatu, omówiono dokładnie sprawę zachodniej Małopolski. Sprawozdania niższego duchowieństwa dowiodły, iż wzmaga się radykalizacja, że istnieje poważne dążenie do wspólnej akcji z robotnikami w mieście i że szczególnie rozgorzyczeni są biedni chłopci.

Kardynał Hlond przyjął b. marszałka Sejmu Rataja, potem zaś odwiedził Prezydenta Rzeczypospolitej i marszałka Smigłego - Rydza. Na konferencji Episkopatu uchwalono przyjść z pomocą chłopom w wspomnianych okręgach.

Rozumie się, że to wszystko nie dzieje się przypadkowo. Prymas, Polski należy do najbardziej ruchliwych i inteligentnych przedstawicieli Kościoła, uczestniczy on we wszystkich najważniejszych krajowych i międzynarodowych kongresach gdzie wygłasza przemówienia. Pochodząc z ludu, ks. kardynał Hlond okazuje duże zainteresowanie dla problemów społecznych, w duchu encykliki „Rerum Novarum” papieża Leona XIII, gdzie marksistowskiemu socjalizmowi przeciwstawiono ideologię społeczną, odrzucającą walki klasowe. W tym duchu przebudowano przed laty centrum katolickie w Niemczech. Zgodnie z tymi zasadami utworzone zostały partie chrześcijańsko - demokratyczne (chadecja) w Polsce.

Rzecz jasna, wypadki w Hiszpanii odgry-

Myśl o aparacie radiowym — prowadzi do nas!

Mamy już na składzie wszystkie modele radioaparatów na rok 1938.

Wystarczy zadatek **Zł 10.** — a jeszcze dzisiaj usłyszycie w Waszym domu piękne audycje z całego świata, na aparacie z

fachowej firmy radiowej

„ANTENA“

KRAKÓW, STAROWIŚLNA 1

TEL. 178-77.

Na zakupione u nas aparaty, dajemy gwarancję fabryczną, a nasi radiotechnicy są do dyspozycji na każde wezwanie.

działkowskiego, złości wolnomyśliciela Czapińskiego i „okrucieństwa” przywódcy formacji Kwapińskiego? W kołach, które interesują się ewentualnym blokiem chłopów i PPS, wie się doskonale, iż ma się do czynienia jedynie z zasłużonymi, politycznymi emerytami. Nastroje mas wpływają często na przywódców, zmuszając do radykalnych posunięć, jak to miało miejsce w zachodniej Małopolsce.

Czy taktyka kościoła będzie miała wpływ również na stanowisko decydujących czynników, czy po fali aresztów i procesów nastąpią próby porozumienia?

Gra jest skomplikowana. Mszczą się błędy popeinione przy uchwalaniu ustawy amnestyjnej... Naprawić to jest rzeczą politycznie omal że niemożliwą. Próby oderwania jednej grupy od Stronnictwa Ludowego są bezcelowe.

Przesiadują często w Cafe - Klubie generałowie bez armii, którzy opuścili Stronnictwo Ludowe i przeszli do obozu rządowego. Oczarował ich premier Kościalkowski. Róg, Smoła, Nosek, Langer, Woźnicki siedzą przy jednym stole i wspominają te dni, kiedy kierowali ruchem chłopskim w b. Kongresówce.

A tymczasem p. premier zbiera materiały. Przyjął wojewodów tych okręgów, gdzie rozgrywały się wypadki. Memoriał ma służyć premierowi jako raport dla decydującego czynnika.

A już w najbliższych dniach zapaść ma na Zamku uchwała, czy wszystko skończy się reorganizacją, częściową rekonstrukcją gabinetu, czy też szukać się będzie drogi dla zasadniczego rozwiązania problemu, choć by nawet drogą porozumienia z pewnymi stronnictwami.

Rozpowszechniajcie „NOWY DZIENNIK“

JUŻ

nadeszły losy I. klasy

i są do nabycia
w słynnej kolekturze

BRACIA SAFIER

KRAKÓW, RYNEK GL. 6.

Radzimy

wszystkim pragnącym szczęścia, ażeby natychmiast zamówili

nasze szczęśliwe losy.

5500kr

Zamówienia załatwia się odwrotną pocztą.

Konto P. K. O. Nr. 414.400.

ności gospodarki chłopskiej przez planowy chów bydła. Konserwatyści zaś mają jeszcze jedną sposobność, by napaść na ministra rolnictwa, wszystkiemu bowiem są winni — „Naprawa”, Poniatowski i Żydzi.

Rząd ma więc kłopoty nie tylko z bilansem handlowym i z zagadnieniem eksportu zboża i bydła, ale i z kwestią importowania paszy z zagranicy i ze sprawą większych kredytów dla ludności chłopskiej.

W tak ciężkich warunkach trudno wie-

wają tu ważną rolę. Kościół nie chce dopuścić do „hiszpanizacji”, do powstania bloku Stronnictwa Ludowego i PPS. Kościół chce natomiast przede wszystkim złagodzić panujące wśród chłopów nastroje przez akcję charytatywną. Do Tarnowa przybył nuncjusz papieski msgr. Cortesi, który był gościem miejscowego biskupa ks. Lisowskiego. Jak wiadomo, jest Tarnów ośrodkiem ruchu chłopskiego (okręg Witosa).

Czy należy tak bardzo obawiać się Nie-

STAŁA DZIENNA WYGRANA w 14-tym DNIU CIĄNIENIA**ZŁ. 20.000** padła na Nr. 145.262
oraz wiele wygranych

po zł. 10.000, 5.000, 2.000, 1.000 ZAKUPIONE w POPULARNEJ KOLEKTURZE

Zjedn. Zw. Żyd. Inwalidów Woj.
Kraków, Grodzka 59

Szczęśliwe losy do I. klasy 40 Loterii są już do nabycia. Ćwiartka losu 10 zł.

„Chciałbym być uczciwym człowiekiem!“**Rozpaczliwe wyznania wnuka Tolstoja, który stał się złodziejem****„NIE ZAZNAŁEM MACIERZYŃSKIEJ CZUŁOŚCI“**

(n) Paryska „Marianne“ ogłasza ciekawe wyznania młodego wnuka Lwa Tolstoja, który obecnie odsiada karę więzienia za kradzież. Młody Jan Tolstoj opowiada w wzruszających słowach o swej tragedii życiowej, okrutnym losie, jaki mu przypadł w udziale, o nędzy i biedzie, którą cierpiał i która pchnęła go na drogę występku.

Jestem — pisze Jan Tolstoj — dzieckiem bez opieki. Urodziłem się 28 lipca 1921 w Biarritz. Moi rodzice, obywatele rosyjscy, opuścili ojczyznę z powodu rewolucji i nigdy o mnie się nie troszczyli. Nie znam nawet imienia mego ojca, który, jak mi opowiadano, jest pisarzem i mieszka w Paryżu. Staram się wywołać w pamięci rysy mojej matki, ale nadaremnie. Nigdy nie zagnałem macierzyńskiej czułości. Nie pamiętam, by kiedyś spoczął na mym policzku pocałunek matki.

Z przyczyn dla mnie nieznanych, matka moja, tuż po moim urodzeniu, oddała mnie do żłóbka, gdzie przybywałem przez 3 lata. Gdyby moi rodzice byli prowadzili życie zgodliwe, byłbym może wyrósł na takiego samego młodzieńca, jak inni. Niestety w domu panowała niezgoda, a pewnego razu, po długich kłótniach, ojciec mój i matka wnieśli prośbę do sądu o rozwód. Sąd pozbawił matkę prawa opieki nade mną, a ojciec mój wyjechał w nieznanym kierunku. Mając zaledwie 3 lata, pozostałem sam.

W CIENIU WIELKIEGO DZIADKA

Moja babka, Olga Solska, starała się o to, by mnie powierzono jej opiece i istotnie do 13 roku życia żyłem razem z nią. Mieszkaliśmy w Nicei, w małym pokoju, zalanym słońcem. Na balkonie miałem piękny ogródek i tam spędzałem długie godziny. Pamiętam, że często wieczorami babka brała mnie na kolana i opowia-

dała o moim dziadku, wymieniała mi jego dzieła i opowiadała o jego sławie. „Chciałabym — mówiła czule — abyś był jak dziadek twój, dobry i szlachetny“.

Niestety te jej życzenia nie spełniły się. Nie jestem wcale szlachetny, jestem zwykłym złodziejem.

UCIECZKA

Kiedy miałem lat 13, babka moja umarła, a wraz z jej śmiercią znikło też moje szczęście. Ledwo zdołałem oswoić się z tą myślą, że nie ma już więcej „Mamuszki“, a oto przyszedł jakiś pan i zabrał mnie ze sobą, mimo mojego płaczu i protestów, odprowadzając do dużego ponurego domu. Był to sierociniec. Trudno przyszło mi z początku przyzwyczaić się do nowego otoczenia, ale z biegiem czasu i to nastąpiło.

Od chwili, kiedy opuściłem ten ponury dom, zaczyna się dla mnie seria dalszych nieszczęść. Oddano mnie na wieś, do rolników, rzetelnych może, ale surowych. Nigdy nie lubiłem pracy rolnej, a interesowałem się stale różnymi motorami i maszynami, więc i teraz, na wsi, zadrościłem tym chłopcom, którzy mogą manipulować przy mechanizmie auta, czy motocyklu.

Powoli dojrzywała we mnie decyzja, aby uciec stąd do miasta. Pewnego wieczoru wprowadziłem plan swój w czyn i udałem się prosto do Nicei, wierząc, że dam sobie radę.

GDY GŁOD DOSKWIERA

Przyszedłem do miasta i — byłem głodny. Najpierw prosiłem o jałmużnę, ale choć przez kilka godzin chodziłem od domu do domu, nie zebrałem tyle, ile potrzeba na zakupienie bułeczki. Próbowałem więc czekać na drodze przed kawiarniami, otwierać drzwiczki od aut i w ten sposób zdobyć parę groszy. I tu nie miałem szczęścia. Szukałem ciągle jeszcze pracy, aż nagle zauważyłem motocykl, pozosta-

wiony na ulicy bez opieki. Nie wiem, co mnie opętało, że bez zastanowienia się przystąpiłem do maszyny, a ponieważ z mechanizmem byłem dokładnie obznajomiony, w mig puściłem ją w ruch i uciekłem w kierunku Paryża.

Po drodze jednak nastąpiła katastrofa — pękła opona. Poszedłem więc sam do najbliższego miasteczka, pozostawiając motocykl na drodze i wstąpiwszy już na drogę kradzieży, nie mając żadnych widoków zarobku, wiedziałem, że teraz chyba muszę tylko znowu kraść, aby móc żyć.

ŁAPAC ZŁODZIEJA!

Znajdowałem się w pobliżu garażu, gdzie stały konewki z benzyną. Korzystając z nieuwagi dozorca, chwyciłem jedną konewkę, ale po chwili już widziałem, jak goni za mną cały tłum, krzycząc „łapać złodzieja“. Wsadzono mnie do więzienia. Miałem lat 13.

Pozostałem w więzieniu przez 18 miesięcy. A potem znów wysłano mnie na wieś, na rolę. Ogarnęła mnie rozpacz i — uciekłem. W pierwszym mieście ukradłem rower i przybyłem na Riwierę, gdzie chciałem znaleźć pracę przy winobranii. Włóczyłem się po ulicach. Przez dwa dni nic nie jadłem. Wszystkie bramy były dla mnie zamknięte. Czyż więc znowu będę musiał kraść, by uniknąć śmierci głodowej?

Nagle w małym miasteczku zapukałem do domu, gdzie mnie przyjęto i dano pracę. Po kilku dniach jednak właściciel oświadczył mi, że sam nie ma więcej roboty i musiałem znowu odejść.

ABY MÓC KUPIĆ KAWALEK CHLEBA...

W Nicei zostawiłem rower i sprzedawałem buty, które otrzymałem, wychodząc z więzienia, za 50 franków. Był to dla mnie majątek i myślałem, że nigdy się nie wyczerpie. Jadłem, piłem, by raz wreszcie zapomnieć co to głód, aż znowu znalazłem się na bruku bez grosza. Nie miałem domu, nie miałem dachu nad głową, spałem na ulicy, a gdziekolwiek zwracałem się z prośbą o kawałek chleba, odmawiano mi, bez skrupułów. A ja byłem głodny.

„GDYBY KTOŚ WYCIĄGNAŁ DO MNIE DŁOŃ...“

Więc znowu ukradłem, ale przysięgam, poto tylko, aby móc kupić sobie kawałek chleba. Na plaży w Cannes wyjąłem z pozostawionej bez opieki marynarki kilka franków. Aresztowano mnie. Gdybym mógł, byłbym popełnił samobójstwo. Nacóż przyda się życie takiemu jak ja? Jestem wszak tylko niepotrzebnym balastem dla społeczeństwa.

Siedzę we więzieniu z własnej winy. Nie mam żalu do nikogo. Ale przysięgam, że chciałbym być uczciwym człowiekiem. Może pozwoli mi się pracować. W więzieniu nauczyłem się nowego zawodu. Pracowałem w cynkowni i polubiłem tę pracę. Czuję, że gdyby ktoś wyciągnął do mnie dłoń, mógłbym się stać uczciwym i dobrym człowiekiem, takim, jak sobie tego życzyła „Mamuszka“.

Felieton polityczny -- bez polityki**Lekcja sanskrytu**

Pierwsze miejsce w Epsom czy w Auteuil może trudniej jest zdobyć aniżeli w Genewie. Kto wie, czy nie jest czasem nawet większym zaszczytem znajdować swoją podobiznę na pierwszej stronie wielkich dzienników z powodu wspaniałego sukcesu rasowego konia wyścigowego własnej hodowli, aniżeli w związku z wygłoszeniem mowy inauguracyjnej na posiedzeniu Ligi Narodów. I choćby dziś prasa nie wiadomo jak szeroko rozpisywała się o politycznej przeszłości i o dyplomatycznych walorach Agi Khana, choćby podnosiła jego zasługi w polityce okresu wojennego i powojennego, to jednak, mimo wszystko, nazwisko tego indyjskiego księcia, który obecnie przewodniczy sesji Ligi Narodów, jest dla wszystkich związane z wyścigami, z przepychem, ze zbytkiem raczej aniżeli z polityką.

I dlatego nie należy się właściwie dziwić, że zebrani w Genewie dyplomaci i dziennikarze mało interesowali się i mało przywiązywali wagi do proceduralnych wystąpień indyjskiego przewodniczącego. Jedna mowa lepiej lub gorzej wygłoszona — to ostatecznie większej roli nie odgrywa. W samym centrum ogólnego zainteresowania stała sprawa zupełnie inna. Przewodniczący obecnej sesji zapowiedział — przyjęcie. I można sobie wyobrazić, że każdy czekał nie tyle na to, aby nadeszła w końcu jego kolejka podczas dyskusji, ale raczej na to, aby otrzymać zapro-

szczenie na wspaniały raut, urządzony kosztem indyjskiego księcia w atrium nowego pałacu Ligi, gdzie cały sztab specjalnie zaangażowanych architektów i dekoratorów ma popisać się swoją pomysłowością, aby wieczór wydany przez Agę Khana mógł w całej pełni zadowolić 3.000 zaproszonych gości.

W końcu jednak sportowiec i multimilioner zrozumiał, że genewskim bywałcom przedstawić się powinien z prawdziwej swej strony. Obrady, problemy polityczne, to formalności, które trzeba odrobić. Prawdziwe wydarzenie to — raut, pełen blasku i wschodniego splendoru. Nikną wobec tego i maleją żale negusa-wygnańca, który wciąż jeszcze z przyzwyczajenia przemawia imieniem narodu etiopskiego, używając tak beztreściowych kumunałów jak prawo i sprawiedliwość. Nie doniesiono szerokiej publiczności nawet o tak ciekawym memoriale, jak pismo wniesione przez nieoficjalną delegację generała Franca, który ze swej strony też protestuje przeciwko „nielegalnemu rządowi walenckiemu“ i żąda uznania jego tylko za jedynego reprezentanta, za „niewątpliwego pełnomocnika“ narodu hiszpańskiego.

Skoro zatem musiano przejść do porządku nad biadaniem Franca, biednej „ofiary“, „nielegalnego“ rządu hiszpańskiego, to cóż innego pozostało jak tylko tę samą miarę stosować do apelu innej ofiary, prawdziwej, nad rozpaczliwym głosem negusa? Ale zawsze szanse generała Franca są jednak o wiele lepsze. Wprawdzie tylko w charakterze nieoficjalnym, zakapturzonym, uwijają się jego wysłannicy po sali obrad, ale — uwijają się. A kiedy premier hiszpański Negrin miał za-

jąc swój fotel, nagle zauważył tuż obok siebie niskiego, chudego jegomościa, którego widok wprawił go w zdumienie. Był to Lopez Oliva, niegdyś ambasador hiszpański w Bernie, a obecnie zagorzały orędownik sprawy Franca. I nie pomogły prośby skierowane do sekretarza Ligi, aby tego pana z sali usunąć.

— Niestety, odpowiadał na wszystkie perswazyje sekretarz Avenol, to jest niemożliwe. Lopez Oliva jest członkiem międzynarodowego Trybunału w Hadze i ma prawo tu przebywać.

Urosł w dumę i w samopoczucie generał Franco ostatnio, zwłaszcza od kiedy sam Duce jawnie przyznał się do przyjaznej z nim współpracy. On też może wcale nie przejmuje się tak bardzo wynikami konferencji śródziemnomorskiej w Nyon, jak jego włoski protektor. Dla Mussoliniego jednak jest to cios. Załatwiono sprawę bez niego, zlekceważono go poniekąd, a jedynym jego pocieszeniem ma być chyba wspaniałe przyjęcie, jakie zgotowane mu zostanie w drugiej stolicy „osi“, w Berlinie. Ale to jest za mało. Trzeba znaleźć ofiarę, na którą możnaby było wylać całą swą złość. Obwiniać Anglię jako taką? To trochę niewygodnie. Więc orzeczono bezapelacyjnie w Rzymie: Winę ponosi Eden. Kiedy szef rządu angielskiego spędza wywczas na niepróżnym próżnowaniu w Szkocji, on, Eden, znalazł sposobność, by zemścić się, by odplacić wet za wet, za zniesienie sankcyj antywłoskich, które były jego dziełem i które tak sromotnie doznały porażki.

Chamberlain naturalnie nie ma z tym nic wspólnego. On bowiem jest nieoceniony. Jego styl w

W poniedziałek rozpoczyna się sensacyjny proces b. starosty jarosławskiego i urzędników Wydziału Powiatowego

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika“)

PRZEMYŚL, we wrześniu.

Przemyśl ma od kilku lat nieprzerwaną passę na głośne procesy „urzędnicze“. Przez salę rozpraw tutejszego Sądu okręgowego przewinęła się już nader bogata galeria postaci, rekrutujących się z wszystkich niemal działów biurokracji.

Przed dwoma laty emocjonował opinię publiczną tutaj proces kilkunastu urzędników magistratu przemyskiego z woźnym Kabałą na czele. Sprawa ta — jak wiadomo, zakończyła się zasądzeniem głównych oskarżonych za defraudację, brak nadzoru i paserstwo.

Sfery sądowe miały swoją sensację w procesie b. naczelnika sądu w Jarosławiu i b. posła do parlamentu austr. Edmunda Galika oraz sekretarza tegoż sądu Zielińskiego, oskarżonych o nadużycie władzy urzędowej i sprzeniewierzenie kilkudziesięciu tysięcy złotych z depozytu sądowego.

Rekord w swoim rodzaju pobł sekretarsa sądu jarosławskiego Bzdów, który został skazany za popełnienie około dwustu przestępstw urzędniczych.

Dział kolejnictwa zaprodukował w nb. roku rozprawę przeciwko śp. Bębenowi i tow.

Do prawdziwych monstre-procesów zaliczyć należy niedawną sprawę o panamę w lasach państwowych przeciwko leśniczemu Kaczorowskiemu i tow.

Obecnie stojmy w przedzie dnia wielkiego procesu z tej kategorii, który ze względu na osobę bohaterów wzbudza olbrzymie zainteresowanie.

Na ławie oskarżonych zasiadają: b. starosta jarosławski i prezes tamt. Powiatowego Urzędu Rozjemczego Henryk Wąs, rachmistrz Wydziału Powiatowego Aleksander Straus, klerownik Powiat. Ośrodka Zdrowia w Jarosławiu Dr Ignacy Holzberger, oraz dwaj urzędnicy Wydziału Powiatowego Jan Romanow i Józef Siwiec.

W lipcu 1935 r. wszczęto dochodzenia w związku z białym zresztą zarzutem, skierowanym przeciwko Drowi Holzbergerowi, jakoby uprawiał on niedozwoloną manipulację receptami. Śledztwo prowadzone w tym kierunku doprowadziło w rezultacie do ujawnienia nadużyć w Powiatowym Ośrodku Zdrowia i w innych instytucjach na terenie Jarosławia.

W toku badania ksiąg natrafiono bowiem na ślad nadużyć w Wydziale Powiatowym, w Komitecie Kolonii letnich dla dzieci, a nawet w Komitecie pomocy ofiarom powodzi w Jarosławiu.

W ślad za tymi rewelacyjnymi odkryciami rozszerzało się koło osób podejrzanych, a w szczególności na pierwszy plan wysunął się starosta Henryk Wąs, który oprócz swych funkcji urzędniczych jest wspaniałym i serdecznym. Ale Eden — to co innego. Eden — oto winowajca! A może zresztą nie tylko on, może część winy spada również na owego właściwego kierownika angielskiej polityki zagranicznej, Roberta Vansitarta, który zamiast pilnować swoich spraw dyplomatycznych, siedzi gdzieś we Francji, bawi się w poetę i wykańcza komedię dla jednego z teatrów londyńskich.

Rozczarowanie, podniecenie zapanowało w wiecznym mieście. Zięć wszechwładnego dyktatora, hr. Ciano, musi ciągle zgłaszającym się do niego dyplomatom francuskim i angielskim odpowiadać nieco zażenowany:

— Panowie będą cierpliwi do wieczora, naradzamy się właśnie z Berlinem.

A Berlin, jak wiadomo, ma jak najlepsze zamiary we wszystkim. Najczęściej wszak przezeń używanym słowem jest „pokój“ i wszelkie jego synonimy: „harmonia“, „zgoda“ itd. Z tej strony więc niczego groźnego obawiać się nie należy.

Znawcy opowiadają, że istnieje jeden tylko język na świecie, w którym nie figuruje słowo wojna. Językiem tym jest sanskryt, święty język Brahmanów. Ale ci sami znawcy podkreślają w dalszym ciągu, że z tego wcale nie wynika, jakoby Indie wojny nie znały. Wyznawcy najwyższego boga, Brahmy, używali tylko innego określenia. Mawiali oni mianowicie: „My żądamy — zwierząt domowych“. Dziś zaś są narody, które wprowadziły jeszcze inny, drobny wariant i mówią: „My żądamy kolonij“... Dziś, za przewodnictwa indyjskiego księcia, ta mała lekcja sanskrytu jest, rożumie się, dygresją na czasie.

H. P.

dowych piastował szereg godności w charakterze przewodniczącego różnych komitetów obywatelskich i nie tylko nie wykonywał żadnej kontroli nad podwładnymi, lecz przeciwnie, własnym postępowaniem otwierał szerokie pole do nadużyć.

Sekundował mu rachmistrz Wydziału Powiatowego Aleksander Straus, który pełnił funkcje skarbnika Komitetu kolonii letnich, Komitetu pomocy ofiarom powodzi, P. W. i W. F. itp., a mając w ręku znaczne fundusze, przeprowadzał oszukańcze manipulacje kasowe. Kilka przykładów zaczerpniętych z bogatej serii zarzutów, skierowanych przeciwko oskarżonym, zilustruje najlepiej stosunki panujące na tamt. terenie.

Np. z komitetu pomocy dla powodzi wypłacono w czerwcu 1935 r. trzem urzędnikom Wydziału Powiatowego kwotę 800 zł. tytułem zapomogi, z tego samego funduszu pokrywano koszty wyjazdu urzędników na konferencje, płacono rachunki restauracyjne w kasynie i innych lokalach jarosławskich.

Ujawniono również niedozwolone manipulacje autem p. starosty. Mianowicie wyjazdy służbowe odbywały się autem prywatnym, a p. starostka wystawiała następnie za zużycie auta kwity, które podpisywała swym rodzimym nazwiskiem Bieńkowska. W ten sposób wypłacono z kasy Wydziału Powiatowego zł. 3.179.45. Stwierdzono również w toku śledztwa, że starosta Wąs likwidował i pobierał należności związane z własnymi podróżami na podstawie fałszywych rachunków.

Powyższe zarzuty stanowią tylko fragment szerokiej działalności przestępczej oskarżonych, której zewnętrznym wyrazem jest fakt, iż akt oskarżenia w tej sprawie liczy 136 stron pisma maszynowego. Oskarżenia dzielą się na dwie grupy: Do pierwszej należy starosta Wąs, dr Holzberger i Straus oskarżeni o zbrodnię urzędniczą, druga grupa to osk. Romanow i Siwiec. Romanow od-

Jakie kupić radio?

Philips model 1938 r.
z Monosterem

ale...
...w fachowej firmie radiowej

„ANTENA“

Kraków, Starowiślna 1

TEL. 178-77

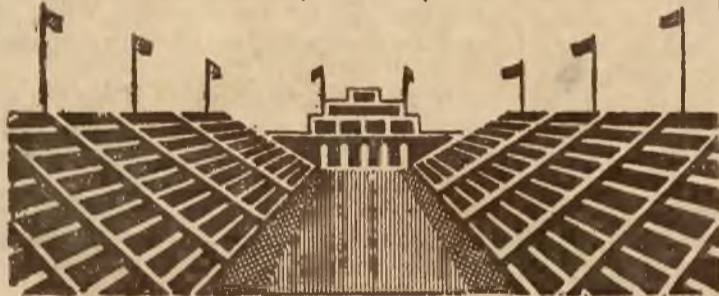
18 miesięcy kredytu
bez weksli obiegowych.

Zamieniamy stare aparaty na najnowsze modele. — Poszukujemy przedstawicieli w Krakowie i na prowincji.

powiadać będzie za sfalszowanie szeregu rachunków, zaś Siwiec za poświadczenie nieprawdy w charakterze kasjera. Rozprawa rozpoczyna się w poniedziałek 27 bm.

TUTKI
STADION-
SOŁALI

Z PODWÓJNĄ WATĄ „ESKULAP“

TO NAJ-
WIĘKSZA
ZDOBYCZ
WIEDZY
I TECH-
NIKI W
TEJ DZIE-
DZINIE

Nieudały marsz na Mościska -- przed sądem

Z serii procesów na tle zajęć chłopskich

Przemyśl, 24. 9. (Seg) W sądzie okręgowym w Przemyślu toczyć się będzie w sobotę, 25 b. m. pierwsza rozprawa o działanie przewidziane w art. 134 § 1 kk w związku z strajkiem chłopskim w sierpniu br. Oto dnia 24 sierpnia 1937 w toku strajku rolnego, zorganizowanego przez Stronictwo Ludowe poczęli gromadzić się w Rostweczku (pow. Mościska) mieszkańcy tej gromady i sąsiednich gromad z zamiarem udania się do starostwa w Mościskach, aby żądać zwolnienia aresztowanego prezesa Koła Str. Lud. w Rostweczku Stanisława Ciłkowskiego. W związku z tym wjeźniak Piotr Darmobit polecił drugiemu wjeźniakowi Kazimierzowi Kaczmarzowi by udał się do gromady Kyślatyce i wezwał mieszkańców tej gromady, by uzbroiwszy się w sie-

kjery, kosy, widły, motyki itp. przybyli do Rostweczka i wraz z tamtejszymi wieśniakami wzięli udział w marszu na Mościska. Kaczmarz w wykonaniu tego polecenia udał się do Myślatycz i skierował pod adresem sołtysa Stanisława Osjadacza wezwanie przybycia wieśniaków z Myślatycz do Rostweczka.

W działaniu obydwu, tj. Darmobita i Kaczmarza dopatrzyl się prokurator występku z art. 154 § 1 kk. Rozprawę prowadzić będzie sędzia jednostkowy dr Rzeszutko, oskarżenie popierać ma prok. dr Ciszkowicz. Obrony oskarżonych podjęli się adwokaci dr Grossfeld i dr D. Landau, ponadto zapowiedział udział w obronie adw. Grałiński z Warszawy.

LITERATURA SZTUKA NAUKA

Trzy nagrody i omal, że nie czwarta

Informacyjne sprawozdanie o beletrystycznych nowościach francuskich*)

Młodzi autorzy, świeże laury, młody rozpęd twórczości, nowi producenci nie nowych wartości, lecz świeżych powieści, modnego towaru literackiego. Kto z nich utrwali swe powodzenie, nagrodzone i wywyższone? Czasami są to usiłowania poważne, rzetelne próby. Często pomylki.

René Laporte, lat 31, dorobek literacki — 9 powieści. Jesień 1936 przynosi mu wybitną nagrodę literacką, o której mówi cała Francja literacka, t. j. interesująca się życiem literackim.

Polowania listopadowe za fantomami życia Łucji Mermonde, drugorzędnej aktorki, potem z łaski losu wdowy po ziemianinie, właścicielki zamku i posiadłości Saint-Esprit tchną flaubertowskim nastrojem i flaubertowskim klimatem pani Bovary: rozprężenie i rozbicie wewnętrzne kobiety bez istotnego celu życia, ale bez powikłań erotycznych, tragedii i załamania miłosnych. Kobieta, której starość autor starał się odtworzyć, nie przeżywa żadnych konfliktów klimakterycznych, żyje natomiast życiem złudzeń i zjaw teatralnych. Rzeczywistość jest dla niej odbiciem życia, a światło słońca odbyskiem kinkietów. Prawdziwą wartość mają dla niej papierowe róże i sztuczne słowiki. Życie jest dla niej zmieniającym się tłem, dekoracją sceniczną, z której powstaniem i maszynierią nie stara się zapoznać. Wystarczy, że jest. Przyswojona teatralna poza stwarza sprzeczne z prawdziwą jej istotą, pozory. Do końca życia, to bezmyślnie, trochę płytkie, łatwowierne, a przy tym ufne, hojne i szczerze stworzenie grać będzie role podrzędne i zbiera nie aplauzy, ale kończy fiaskiem samotności i opuszczeniem.

Z przyzwyczajenia powtarzamy komunały o samotności jako smutnym przywileju wybitnych osobowości. Lecz równie samotne jak szczyty są jałowe piaski pustynne. Przedstawienie szarości życia nijakiego, bezcelowości i istnienia bezmyślnego leżało w założeniach tematycznych Laporte'a. Zamierzenia nie przekroczyły środków i możliwości artystycznych autora. Autor jednak zachowuje dystans między sobą a swymi bohaterami. Przez zwięzłość narracji, suchy umiar opisu nie przebija nawet opanowany subiektywizm liryczny. Życie odpatetyzowane.

Inaczej ma się sprawa z książką laureatki „Feminy“, Luizy Hervieu. Jej „Krew“ przepojona jest aż do nadmiaru rozlewnym uczuciem: czy współczującej sympatii, czy też niechęci i niesłusznego uprzedzenia względem swoich bohaterów. Treść zaczerpnięta z życia wieśniaków francuskich, akcja toczy się w środowisku dziwnie upoetyzowanych sielankowych, bogactych chłopów.

Zepsuta krew niszczy ród Hurelów i niby biblijna klątwa sprowadza klęskę za klęską na cichą, wzorowo zagospodarowaną fermę, gdzie dostatek wzrasta z roku na rok, a szczęścia w domu nie ma.

Nieszczęście dochodzi do punktu kulminacyjnego w tragedii najmłodszej latarośli wnuczki matre'a Hurela, Mahaude, wydanej na pastwę historycznej, głupiej matki i jeszcze głupszego ojca.

Ten niesłuszny, bezpodstawny i nieuzasadniony mistycyzm zepsutej krwi (łatwo można się domyślić skutków choroby wenerycz-

nej) nie wytrzymał naukowej krytyki i wprowadza w powieść fałszywe akcenty mdłej kliwości. Nie poprawia tego dobrze odczuły, ale mętnie oddany pejzaż wiejski. Przyznanie znanej „Prix Femina“ Luizie Hervieu jest znamienne i należy tłumaczyć jako akt kurtuazyjnego pietyzmu względem napoły ociemniałej, schorowanej malarki i pisarki, jako smuga radości w smutnym życiu „biednej Luizy“.

Międzynarodowa nagroda literacka w wysokości 300.000 franków udzielona corocznie w Londynie jest zawsze sensacją. Tego roku uszczęśliwiła nieznaną Węgierkę A. Földés za „Ulicę kota Rybołówcy“, kilka lat temu również Węgra, Körmendi'ego za „Przygodę w Budapeszcie“.

Nieznani górą! Natomiast jedyny rękopis francuski, znanej feministki p. Louise Weiss nie miał szczęścia, chociaż autorka, oficer Legii Honorowej ma rozgłos jako założycielka i kierowniczką „L'Europe nouvelle“, „La femme nouvelle“ i niestrudzona bojowniczką sprawy pokoju i Francji. Pani Weiss jest zdecydowaną pacyfistką jako człowiek z pobudek ogólnoludzkich i jako kobieta z pobudek macierzyńskich.

Poruszyła te sprawy w swej „Delivrance“ — Wyzwolenie. Jest to jej pierwsza powieść, a debiut ten można naogół uważać za szczęśliwy, jakkolwiek porusza tylekroć omawianą, przedyskutowaną sprawę świadomego macierzyństwa, które najściślej jest związane ze sprawą pokoju i stabilizacji stosunków politycznych.

Autorka słusznie zresztą zarzuca kobietom inercję i pasywność w pracy nad zbliżeniem się narodów, nad utrwaleniem europejskiego pokoju, będącego przede wszystkim sprawą matek, rodzicielek i wychowawczyń rodu ludzkiego. Kobieta nie zdaje sobie sprawy, na czym polega jej misja polityczna. Dlatego często narzekór interesom swoim współpracuje nad utrwaleniem reakcji.

Drugim ważnym problemem jest wciąż niezalutwiona sprawa „niewiadomego ojca“, dwuznaczna sytuacja matki, niepewny los bastardów.

Cała uwaga czytelnika nie skupia się wszakże na osobie, do najintymniejszych zwierzeń skorej, Marii — przedstawicielki nowoczesnej kobiety, lecz na Arystydzie Briandzie „Czardzieju Pokoju“ wedle określenia p. Weiss.

Kontrefekt Brianda, znanego bezwątpienia osobiście autorce — uderza doskonałym zewnętrznym podobieństwem, szwankuje natomiast portret psychologiczny.

Ważkość problemu nadaje powieści pewną powagę. Deklamatorstwo i melodramatyczność zdradza brak wprawy technicznej i obniża wartość artystyczną. L. GOLDNEROWA.

Saul Czernichowski

CUDOWNA ŚCIANA W WORMACJI

Z oryginału hebrajskiego przełożył: PEREC NOWOMIAST.

Z dalekich ulic słychać dźwięk,
To zgrai śpiew, to bębnow jęk
I trąb zwycięskie surmy..

Rozgardiasz ilitumu, czerni ryk,
Rumaków rzenie, tłuszczy krzyk:
Cwałują dzikie hurmy.

A tętent kopyt, miecza szczęk
W krąg sieje zgrozę, budzi lęk —
Raduje się hołota.

Na srebrnych hełmach igra blask,
Zalśniły lance, błyszczy kask,
Żelazne dudnią wrota..

Dokoła zamęt — płynie tłum,
Motloch pogwar, zgiełk i szum
Unosi się w obłoki.

Gdzie ginie tętent, znika bruk,
W zaułku mrocznym słychać stuk:
Brzemiennej matki kroki..

Wtem hufiec skręcił, ruszył stąd
W zaułek ciasny, w ciemny kąt,
W zwycięskim swym zapale.

Cofnęła się, rzuciła w bok
Krzyknęła biedna matka w mrok:
Podepczą ją brutale!!

Ich serca — kamień, twardy lód!
Choć tę Żydówkę zbawi cud,
Kopytem w bruk ją wygniotą!!

Już przed nią ściana, za nią mur,
Błagalnie wzrok swój śle do chmur,
Zdrzucoczą ją i zmiotą!!

Ich konie zgina brzemień zbroj
Śtalowy hełm, pancerny strój,
Ogromny ciężar broni,

W swych dłoniach dzierzą ostrą stal,
Zabijaj wokół, morduj, pal!!
Niech stal o stal zadzwoni!

Ich serc nie przejął matki jęk;
Więc mur się wzruszył z bólu pękł
I wchłonął nieszczęśliwą.

Wormacja piękna! u twych wrót
Ktokolwiek stanie, wspomni cud,
Na ścianę spojrzy żywą..

Już dawno wichler urogów zmiotł,
Lecz ona zdobiąc piękny gród,
Cudownym jest wspomnieniem.

Przed wielu, wielu laty wstecz
Tam gwałt panował, ogień, miecz,
Co w koło śiał zniszczenie..

Lecz gdyby Pan Bóg dzisiaj nas
Nieszczęściem dotknął — nawet głę
Nie wzruszy się cierpieniem!

KRONIKA LITERACKA

DZIEJE WIARY ŻYDOWSKIEJ. Dzieło dra Jecheskuela Kaufmanna pod powyższym tytułem (Toldot Haemuna Hajisreelit) ukazało się w Palestynie nakładem Instytutu Białika. Dr Kaufmann rozprawia się z tzw. krytyką biblijną, przyjmując tylko te jej założenia, które nie dadzą się zaprzeczyć. Dowodzi on, że monoteizm jest oryginalnym wytworem ducha żydowskiego i że opowieści biblijne w żadnym wypadku nie mogą być uważane za mitologię. Drugi tom wspomnianego dzieła ukazał się niebawem.

SAMMY GRONEMANN KOMEDIOPISARZEM. Znany i zasłużony działacz syjonistyczny, prezes Sądu Kongresowego, dr Sammy Gronemann napisał ostatnio komedię pt. „Jakub czy Krystian“. Komedia ta wystawiona jest obecnie przez pale-

tyński teatr rewiowy „Matate“. Dr Gronemann znany był w Niemczech, skąd wyemigrował do Palestyny, jako autor całego szeregu opowiadań z życia żydowskiego, napisanych z wybitnym humorem. Jego książka „Hawdala und Zappenstreich“ cieszyła się swego czasu olbrzymią popularnością.

HANDEL, PRZEMYSŁ I RZEMIOSŁO W DAWNEJ PALESTYNIE. Zbiór rozpraw na ten temat, który ukazał się nakładem Instytutu Białika w Palestynie, zawiera szereg niezwykle ciekawych studiów, traktujących m. in. o stosunkach handlowych między Palestyną a Egiptem, o produkcji papieru w Palestynie, o przemyśle metalowym w dawnej Palestynie itp. Zbiór ten ozdobiony jest ilustracjami, przedstawiającymi różni

*) 1. Rene Laporte: Les chasses de novembre. Roman, Denoel et Steel, Paris 1936 Prix Interallie. 2. Louise Hervieu Les Langs, Roman, Prix Femina, Paris, Denoel et Steel. 3. Louise Weiss: Delivrance, Albin Michel, Paris 1936.

sprzęty, odnalezione ostatnio w wykopaliskach palestyńskich.

CZEŚKI PRZEKŁAD „KRÓLA DUCHA”. Polska Informacja Literacka donosi, że Adolf Czerny, stary przyjaciel Polski, założyciel i redaktor „Słowińskiego Przeglądu” w Pradze, wybitny poeta i tłumacz ukończył niedawno całkowity przekład „Króla ducha” Słowackiego na język czeski.

KOPIEC KU CZCI SIENKIEWICZA. Dla uczczenia 50-lecia wydania Trylogii Sienkiewicza, które przypada na rok 1938, powstanie kopiec usypany ku czci Sienkiewicza w Okrzei.

„PION” POŁĄCZY SIĘ Z „TYGODNIKIEM ILUSTROWANYM”. Tygodnik „Prosto z Mostu” donosi, że w najbliższym czasie ma się „Pion” połączyć z „Tygodnikiem Ilustrowanym”. Redaktorem obu połączonych pism ma zostać redaktor „Tygodnika”. W ten sposób kończy swą egzystencję pismo, które powołane zostało do życia jako antidotum na „Wiadomości Literackie”.

ALFRED POLGAR PISZE BIOGRAFIĘ MARLENY DIETRICH. Znacomity krytyk literacki Alfred Polgar zapowiada biografię Marleny Dietrich.

BRITISH MUSEUM ZAKUPIŁO BIBLIOTEKĘ ASHLEYA. Prasa londyńska donosi, że British Museum zakupiło słynną bibliotekę Ashleya. Bibliotekę tę obejmującą 7.000 tomów i manuskryptów, zebrał Ashley w ciągu długiego swego życia.

„CRICOT” W POZNANIU. Znany krakowski teatrzyk eksperymentalny „Cricot” zaproszony został na gościnne występy do Poznania.

„WILKI W NOCY” RITTNERA W TEATRZE NARODOWYM. Teatr Narodowy w Warszawie wystawił „Wilki w nocy” Rittnera. Role główne powierzone Eichlerównie, Węgrzynowi, Stanisławskiemu, Daczyńskiemu. Reżyserię prowadziła Stanisława Wysocka. Prasa wyraża się z dużym uznaniem o przedstawieniu.

SENSACYJNA KSIĄŻKA O MARIJ SKŁODOWSKIEJ-CURIE. Ostatnią sensacją literatury biograficznej na zachodzie jest książka o Marii Skłodowskiej-Curie, napisana przez jej córkę Ewę Curie, która przed kilku miesiącami odwiedziła Polskę, aby w Warszawie zebrać materiał informacyjny. Książka ta wyjdzie w przekładzie polskim nakładem J. Przeworskiego.

MALICKA JAKO „MARIA STUART”. Malicka przed kilku laty grała „Marię Stuart” Schillera, a teraz zamierza wystawić „Marię Stuart” Słowackiego.

MASARYK A... STANISŁAW PIASECKI. Masarykowi poświęca p. Stanisław Piasecki redaktor neo-faszystowskiego tygodnika „Prosto z Mostu” krótką wzmiankę pt. „Postać z ginącej epoki”. Dla p. Piaseckiego Masaryk prowadził Czechosłowację „po dziewiętnastowiecznemu”. Największe niebezpieczeństwo dla Czechosłowacji widzi p. Piasecki w tym, że jedyna nowoczesna nacjonalistyczna partia polityczna w Czechach „Vlajka” stanowi małą zaledwie grupę. Hebeat sibi! (si)

„Z Barwistanu”

(To Tuwim obok żywostranów i Turkiestanów wynalazł nazwę *Barwistan* dla kraju barw.)

Obok omawianego tu onegdaj rysunku, *problem koloru* jest czolowym zagadnieniem obrazu. Dla każdego prawie z nas, zieleni, czerwieni, niebieskości, itd. to więcej niż barwy, — to podniety pewnych ogólnych stanów psychicznych, nastroje, „barwy” dawnych przeżyć. W monografii swojej o Delacroix powiada Baudelaire: „Wszyscy wiedzą, że żółte, pomarańczowe i czerwone inspirowały i reprezentują idee radości, bogactwa, sławy i miłości”. W notatkach swoich wspomina Van Gogh, że czerwieni i zieleni maluje namiętności ludzkie. Stendhal w swoim tytule „Czerwone i czarne” dał jakoby kolorystyczny przekrój osobistego dramatu i epoki.

Już poszczególne kolory dają nam wspomniane wyżej odczucia. Zestawienie dwóch barw, tzw. *kontrast* prowadzi dalej, ale nie o przysłowiowy „krok”. To fakt zupełnie nowy, — jak sprzeczność, jak wewnętrzny konflikt; to szukanie i znajdowanie wyższej zgodności wśród rzeczy sprzecznych i do różnego stopnia pokłóconych. Zastanówmy się nad tym, drogą jakich wysiłków kształtujące się charaktery godziły w sobie odruchy z namysłem, nastrojowość z konstrukcją, uwielbienia z pogardą, — a zbliżymy się również do istoty *barwnego* kontrastu, bo w mentalności malarskiej wszystkie tu wymienione i niewymienione stany posiadają „swoje kolory”, zaś ich przeciwstawności mają swoje kontrasty. Nie należy oczywiście tego brać mechanistycznie, jakoby można na palecie wskazać: oto kolor smutku, — a tamten przekory; ale w ogólnym ustroju barwnym obrazu, każdy kontrast może dać zarazem i starcie i podciągającą wyżej jedność dwóch różnych stanów.

Tu znowu mówiliśmy o kontraście *dwóch* barw, — a moglibyśmy to rozumowanie prowadzić dalej ku liczniejszym zestawieniom, ku „kontrastom kontrastów” itd., które nie dodają się, ale *potęgują* nawzajem, zbliżając się coraz bardziej do pełni przeżycia, do pełni twórczego charakteru. I dalej jeszcze: tam, gdzie pełnia ta styka się lub krzyżuje z wielorakością natury.

Ale tu właśnie jest pora do zastanowienia się nad istotnym *celem* całego tego rozumowania. Otóż w bardzo licznych i popularnych przypadkach droga powyższa zostaje kompletnie *odwrócona*. Intenzywność i pobudzająca siła każdego poszczególnego koloru, nietylko nie potęgują się drogą dalszych, coraz wyżej różnicujących się i jednozących kontrastów, ale przeciwnie: *gubią* się, zacieraają i pochłaniają nawzajem. Nie oby-

ZAWIADAMIAMY !!
Aparaty Capello
1938 r.

z sensacyjną samorejestrującą skalą „Geographic” ukaza się w sprzedaży za kilka dni.

Informacji udziela:
FACHOWA FIRMA RADIOWA

„ANTENA”
Kraków, Starowiślna 1
TEL. 178-77.

15 miesięcy kredytu.

wa się to często bez perfidii, bo powołują się na — bezradną w takich wypadkach — *naturę*. Ale — zależnie od malarza — istnieje natura nudna i znużona, i taka, wśród której kolorów i plam barwnych ściera się i wyzwala wewnętrzne bogactwo artysty: trudne i nieustępliwe, i chętnie podejmujące wszelką trudność. Otóż artyści *walczą* właśnie o czysty kontrast, walczą z *całym* obrazem, bo gdzieś tam w kącie mógł się przyzaić pewien kolor, który brózdzi, sabotuje. Walczą o takie sąsiedztwa barw, które dany kontrast nasila, wydzwigną do zamierzonej dominacji.

A jeżeli ktoś przypuszcza (wiem nawet, że bardzo często), że są to problemy warsztatu, trości malarskiego sam na sam z płótnem w atelier, — to myli się o całe zrozumienie malarstwa, o całe wycucie tych wartości, które w początkowych cytatych tego artykułiku próbowałem wyjaśnić słowami mistrzów.
H. W.

Ovomaltine
wzmocni i Ciebie!

Zniekształcone oblicze współczesnej wsi

Właś odgrywa obecnie dużą rolę w życiu politycznym państwa. Chłop, traktowany po macoszemu, wcisnięty między spokojne zagrody i ciche łąki, zamknięty w zielonym kłozu, z którego starano się sztucznie wypompować istotną zawartość życia, chłop odsunięty od wszelkiego wpływu na kształtowanie rzeczywistości, wreszcie chłop, żyjący w niezwykle ciężkich warunkach materialnych, przestał być uniożonym, pokornym barankiem i bezwolnym manekinem, spełniającym rozkazy i polecenia bez szemrania. Dziś chłop, przeważnie zorganizowany, świadomy jest swego niepośledniego znaczenia. Jego poczucie wartości i siły przejawia się nie tylko wzmocnionym i pełnym porывczej dynamiki ruchem politycznym, ale także, a może nawet przede wszystkim, w ruchu kulturalnym i literackim. Pisarz chłopski, urodzony i wychowany pod strzechą, tkwiący integralnie w środowisku wiejskim, dochodzi coraz częściej do głosu. Czytając „Pamiętniki Chłopów” oraz powieści pisane przez pisarzy chłopskich, widzimy, że ci ludzie inaczej patrzą, inaczej oceniają przejawy wiejskiego życia, niż powierzchowny z natury obserwator „inteligentki”, z miasta, który dotychczas miał monopol na interpretowanie zagadnień społecznych wsi. Obecnie sami chłopcy, a raczej ich pisarze umieją przelotnie swoje sprawy w formę dzieła literackiego. Przemawiają do swych czytelników językiem im bliskim, poruszają zagadnienia realne, związane z życiem i bytem chłopca.

Większa część pisarzy chłopskich zrezygnowała z walkowania i powtarzania owej wyswiechtanej „ludowości”, przepojonej niezdrowym aromatem fantastyki, zabobonu i ciemnoty na rzecz

społecznie pojętego autentyzmu. Nie odnosi się to do laureata osławionego konkursu powieściowego „Ilustrowanego Kurjera Codziennego” Juliusza Kędziory¹⁾. Jego debiut, dwutomowa niedokończona jeszcze powieść „Marcyna”, odcina się ujemnie na tle współczesnej literatury chłopskiej. Autor, aczkolwiek zna niewątpliwie wieś, żyje wśród chłopów, chce być pisarzem par excellence chłopskim, to jednak robi wrażenie zaledwie podróźnego, który w swej wędrówce zatrzymał się na wsi, dał się porwać i oszukać najbardziej krzykliwą, nieistotną stroną życia wiejskiego Zresztą i ta obyczajowa strona, stokrój głębiej traktowana już w literaturze polskiej, zdradza postawę autora wobec spraw wiejskich. Wszystkie opisane przez Kędziore, z mniejszą lub większą dokładnością, awantury rodzinne, mordobicia, waśnie i spory nie mają w książce odpowiedniego ugruntowania i udokumentowania. Autor nie umie znaleźć przyczyn tego stanu rzeczy. Wie tylko, że istnieją spory grunto- towe, załatwiane często uderzeniem siekierą, ale brak przygotowania i głębszego spojrzenia na te kwestie, nie pozwala mu ich rzeczowo i artystycznie uzasadnić. Awantury o morgę gruntu zdają się mieć u Kędziory to samo podłoże, co bitki o dziewczynę. A przecież stosunku chłopca do ziemi nie można tak upraszczać i na takiej traktować płaszczyźnie.

Przeczytawszy pierwsze dwa tomy „Marcyny” trudno wydać sąd o autorze. Nie mniej jednak już tom pierwszy, poświęcony podmalowaniu tła, przedstawiciele otoczenia towarzyszącego bohaterce powieści, Marcynie, powinien był zawierać pełny obraz życia wiejskiego. Jasnym jest przecież, że na wsi oprócz starych bab, jegomościa

to jest księdza, paru matoków, awanturników, kochliwych parobków i dziewczuch są także i ludzie, mający tak zwany chłopski rozum. Nie trzeba żyć na wsi, by to wiedzieć. Wystarczy porozmawiać z którymś z działaczyw chłopskich lub nauczycielem, pracującym na wsi, by dowiedzieć się także o ruchu społeczno-kulturalnym wśród chłopów. To jednak, ze szkoda dla powieści, leży poza kręgiem zainteresowań Kędziory. Wątpię, czy da się uzupełnić te braki w następnych, zapowiedzianych tomach.

Mimo braku głębszego i poważniejszego traktowania tematu, Kędziora ma talent pisarza. Ale raczej pisarza scenicznego. Dobre, plastycznie ujęte typy i wreszcie nadmiar dialogów, zmuszających niejednokrotnie czytelnika do głośnego od czytływania powieści, przypominają wystawioną w Krakowie jego „Burzę”. Mam wrażenie, że dziedzina teatru bardziej odpowiada jego możliwościom. Tylko tu wchodzi w grę jeszcze inna sprawa: język. Jak wiadomo, Kędziora używa tylko gwary. Nie trzeba przykładać naukowych kryteriów, by wykazać sztuczność tego języka. Osiłuchany dobrze w gwarze ludności wsi podkrakowskiej, nie mogłem czytać po cichu „Marcyny”. Raziła mnie twardość języka, kanciaste łamańce nie występujące nigdy w żywej gwarze. Dopiero głośne wymawianie łagodniło ostre i przykre dźwięki, nadawało słowom miękkość brzmienia. Dlatego też mniej raziły na scenie krakowskiej dialogi „Burzy”, z którymi reżyser miał zapewne nieładną kłopot. Z tego powodu, i z wielu innych, książka Kędziory nie może trafić ani do przekonania czytelnikowi wiejskiemu, a tym bardziej konsumentowi wartościowej ogół literatury chłopskiej, w mieście. Wygląda to wprawdzie na paradoks, ale tak jest niestety w rzeczywistości.
M. BOREN

¹⁾ Juliusz Kędziora, Marcyna, Dwa tomy. Warszawa 1937. Towarzystwo Wydawnicze „Rój”.

Nie stwarzajmy sobie sami „paragrafów aryjskich“

Namiętnie i uporczywie przeciwstawiamy się licznym próbom rugowania młodzieży żydowskiej z wielu placówek zarobkowych. Nieustanne ataki naszych przedstawicieli parlamentarnych i publicystów rozbijają się o nieustępliwy mur ograniczeń, zakazów i tak modnych obecnie „paragrafów“. W tym stanie rzeczy, kiedy tysiączne rzesze młodzieży dotknięte tymi stosunkami pozostają bez pracy, bez żadnej na przyszłość perspektywy, staje się rzeczą niewybaczalną, że zużywa się energię na walki ze sprawami niemal przesądzonymi, zaniedbując w zupełności już nie usiłowania, lecz istniejące i bogate w możliwości placówki. Mam na myśli pewien odłam szkolnictwa zawodowego dla dziewcząt, mianowicie szkoły gospodarze.

W miarę posuwania się lat kryzysowych, obserwujemy w całej Europie ciekawe a słuszne zjawisko, że istniejące i przedtem szkoły zawodowe, traktowane jako instytucje à part a raczej drugorzędne obok przepędzonych zazwyczaj gimnazjów, dochodzą coraz bardziej do głosu przewagą a nawet nadmiarem uczniów czy uczennic. To racjonalne nastawienie tłumaczy się przesunięciem mentalności rodziców na właściwe tory zastąpienia wykształcenia abstrakcyjnego na teoretyczno-praktyczne dające w życiu znacznie lepsze rezultaty. Fakt, że społeczeństwo żydowskie zrealizowało te postulaty znacznie później niż polskie, nie stanowi podstawy do oskarżenia, z uwagi na ciężkie warunki w jakich powstawała każda placówka żydowska. Faktem nader radosnym jest, że szkolnictwo zawodowe żydowskie na omawianym przez nas odcinku przyjęło się bardzo szybko i zainteresowanie dlań wzrasta z każdym rokiem. Niestety nie dla wszystkich działów; podczas gdy wydziały krawieckie, bielizniarskie i modniarskie skupiają ogromną ilość kandydatek, przekraczających liczbą przepisową ilość uczennic, pozostają niemal zupełnie opustoszałe wydziały gospodarze zaopatrzone w najnowocześniejsze urządzenia i dające najrozsobniejszą możliwość.

Spróbujmy się uciec do małego zestawienia: na kilkaset (około 300) szkół zawodowych polskich przypada 63 oficjalnie notowanych szkół gospodarczych rozmaitego typu! Prócz tego przeszkolenia gospodarze, lotne, lub stałe kursy obowiązkowe lub naodbowiązkowe zakładane są w ostatnich latach przy wszystkich niemal szkołach powszechnych czy gimn., skupiających wielką ilość dziewcząt nieżydowskich. Przy instytucjach tegoż charakteru dla dziewcząt żydowskich, nie pomyślano dotąd o podobnych kursach. Ten brak zainteresowania przejawia się najjaskrawiej w pustkach charakteryzujących działy gospodarze przy żydowskich szkołach zawodowych. A te dla braku uczennic ledwie wegetujące, nie są dla innych szkół zawodowych zbyt ponętnym przykładem dla naśladownictwa, czego dowodem jest ubogi bilans posiadanych przez nas zaledwie czterech szkół stałych (T. W. R. Lwów, „Ognisko Pracy“ Kraków, T. W. R. Przemyśl oraz prywatna szkoła w Tarnowie) i trzech już od paru lat będących i statu nascendi. Skąd ta obojętność? Czyżby ciągle z nieznajomości o znaczeniu prywatnym i socjalnym racjonalnej i nowoczesnej gospodarki?

Spójrzmy na zagranicę: W Niemczech gospodarstwo domowe jest obowiązkowe we wszystkich szkołach powszechnych. To samo w Czechach, gdzie oddawna już istnieją dwa typy szkół gospodarczych, rodzinne i specjalizujące w zawodach zarobkowych. O tym, że belgijskie szkoły gospodarze wspierane są przez rząd, świadczy fakt, że każdy uliczny sprzedawca ciastek, herbaty, czy... pieczonych ziemniaków jest jej absolwentem. Duńskie szkoły prowadzą restauracje, pokoje do śniadań, żłóbki. W Szwecji istnieją od lat pogotowia gospodarze, obejmujące zarząd domem podczas połogu lub choroby gospodyni. Absolwentki szkół gospodarczych w Warszawie zastępują za opłatą służące w dniu świątecznym. Takie mnożące się w nieskończoność przykłady znajdujemy w dalszym ciągu w postaci wzorowej szkoły hotelarskiej w Krakowie, albo też działu sanitarno-gospodarczego przy Szkole Gospodarczej w Inowro-

clawiu. To są instytucje dla Żydówek niedostępne, dlaczegoż jednak nie korzystają z tych, które udostępniło im ofiarne społeczeństwo własne? Dawno wszakże przebrzmiał już męt o „białych rączkach“ w naszej epoce przymusowej i obowiązującej ciężkiej, zaś obelżywy ongiś zwrot o „garnkach i rondlach“ przeszedł bezpowrotnie do lamusa staroświeczczyzny. Kobieta, zwłaszcza kobieta z intelektem potrafi jak to udowodniła amerykańska uczona Fre-

Lek. chor. wewn.

Dr. W. MARGULIES
mieszka obecnie: **Karmelicka 46**
telef. 123-35

dericks, zastosować „naukową organizację w gospodarstwie domowym“. Wiadomości chemiczne przydać się mogą niezmiernie przy doborze potraw, zaś wiedza ekonomiczna — jak twierdzi znana na obu półkulach instruktorka chemii leczniczej przy instytucie technologicznym w Massachussets Helena H. Richards — przerobiona na ekonomię domową urasta do godności nauki społecznej stosowanej do praktycznych potrzeb rodziny i domu.

Wróćmy jednak do korzyści zawodowych, jakie daje szkoła gospodarza swym absolwentom. W czasie, gdy ulica żydowska roi się od biednych kobiet, czy dziewcząt nagabujących natrętnie i przeważnie bezskutecznie przechodniów o kupno lichej przędzy, naparsików, czy

M. SIEDLISKER
ZAKŁAD DENTYSTYCZNY
KRAKÓW, DIETLA 60 I. p. — Tel. 112-85
Korony porcelanowe

mało zaufania budzących cukierków, szkoły gospodarze stoją odłogiem, choć ofiarują wiele ponętniejszych egzystencji. W konsekwencji bóg widzimy na rodzimym podwórku? W jednym z największych pensjonatów naszych w znanym uzdrowisku, dającym pomieszczenie osiemdziesięciu osobom posiłki nawet dość wyszukane, podawane są na wątpliwej czystości obrusach, w sposób wyraźnie z estetyką kolidujący. Nie mamy rutynowanych kierowniczek pensjonatów, nie mamy przeszkolonych praczek ni prasowaczek, kucharki nawet najstarsze czyli najbardziej rutynowane nie mają elementarnych wiadomości z higieny. O poko-

SALON MOD CHARLOTTY BERTIG
został przeniesiony z ul. Poselskiej 17 na
ul. Sienną 2 I. p.
i poleca najnowsze paryskie modele

jowych, znających sztukę nakrywania i podawania do stołu nie ma mowy. Pielęgnację niemowlęcia powierza się w dobrych warunkach będąc, piastunce niemieckiej, ze... Śląska. Z tamtejszych szkół gospodarczych sprowadza się również absolwentki dla zarządu domem.

Czas najwyższy, by zrozumieli i ocenili te możliwości ci, którzy narzekają na brak pracy; praca czeka — tę pracę chcą dać szkoły gospodarze jako środek do życia tutaj, jako zawód tak bardzo potrzebny przy wyjeździe do Ojczyzny.
Mgr MARIA DICKOWNA

USMIECHNIJ SIĘ

— Czym świadek jest z zawodu?
— Krawcem,
— Samodzielny?
— Nie, żonaty.

— Halo! Mac Gregor! Może odkupisz ode mnie moje nocne koszule?
— ???
— Dostałem posadę stróża nocnego!

Dr. med. S. LIWSZYC
INTERNISTA
Kraków — SAREGO 20 — powrócił!
Tel. 127-76

SOBOTA 25 WRZEŚNIA.

Kraków, 6.15 Audycja poranna; 11.15 Audycja dla szkół: Śpiewajmy piosenki — prowadził prof. Br. Rutkowski; 11.40 Edward German: suita cygańska (płyty); 11.57 Sygnał czasu Hejnał; 12.03 Dziennik południowy; 12.15 Kłopoty i informacje; 12.25 Orkiestra mandolinistów „Sempre Vivo“ pod dyr. Szymborskiego; 14 Koncert życzeń z płyty; 15.15 Muzyka (płyty); 15.40 Lokalne wiadomości gospodarze (Izba Rzemieślnicza); 15.45 Z Warsz.: Wiadomości gospodarze; 16 Teatr Wyobraźni dla dzieci: „Baśń o tysiącu conigim“ — słuchowisko wg opowiad. G. Meyerinka w opr. Janusza Stępowskiego z ilustr. muz. Jana Maklakiewicza; 16.30 Z naszych pól wyk. Ada Witowska, Kamińska (mssop.) — przy fort. prof. L. Ursteina; 16.50 Obrazki włoskie w wyk. orkiestry pod dyr. Adama Hermana; 17.50 „W borach Cisny“ pogad. wygl. Tadeusza Nittman; 18 Pogad. aktualna; 18.10 Program na dzień następny; 18.15 Muzyka (płyty); 18.45 Lokalne wiadom. sportowe; 18.50 Pogadanka aktualna; 19 Muzyka ludowa w wyk. ork. W. Krajewskiego i chóry „Zjednoczone“ pod dyr. A. Charybu; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 Wiadomości sportowe; 20 Audycja dla Polaków zagranicą: „Polska jesień“

MASZYNY DO PISANIA
biurowo-walizkowe, wielki wybór gwarantowany
Gustaw KREMLER, Kraków Grodzka 44

— audycja słowno-muzyczna w opr. J. Nadratowskiej; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Przegląd rolniczej prasy — inż. I. Niewodniczańska; 21.05 Przedwojenne walce salonowe i piosenki w wyk. Janiny Godlewskiej (śpiew) i Jana Żyńskiego (fort.); 21.45 Nowości literackie otm. St. Adamczewski; 22 Mus. tan. w wyk. Małej ork. P.B. pod dyr. Zdz. Górczyńskiego z udz. Czwórki Radiowej; 22.50 Ostat. wiadom. dzień, wiecz., przegl. prasy i komunikat meteor.; 23. Muzyka taneczna (płyty).

Warszawa 6.15—12.15 p. Kraków; 12.15 Aktualna pogadanka rolnicza; 12.25—18 p. Kraków; 18 Nasz program; 18.10—23.30 p. Kraków.

Lwów 6.15—12.15 p. Kraków; 12.15 „Ochrona drzew owocowych przed szkodnikami“ — pogad.; 12.25 p. Kraków; 14 Koncert życzeń; 15.45—18 p. Kraków; 15 Pogadanka społeczna; 18.03 Płyty; 18.25 Pogad. aktualna; 18.45—23.10 p. Kraków; 23.10 „Snohy“ — monolog J. Nachta.

Katowice 6.15—12.15 p. Kraków; 12.15 Wiadomości bieżące; 12.20 Życie kultur. Śląska; 12.25 p. Kraków; 13 Koncert życzeń; 13.15 Płyty; 15.48 Wiadomości giełdowe; 15.45—18 p. Kraków; 18 Nasz program; 18.10 Program; 18.15 „Tortury zwierząt na tle niezrozumienia i przesądów“; 18.25 „Swaczyna u Dorotki“ — aud. dla dzieci; 18.45—23.30 p. Kraków.

Łódź 6.15—12.15 p. Kraków; 12.15 Program; 12.20 pare informacji; 12.25 p. Kraków; 15 Nasz program; 15.10 Po radnik sportowy lokalny; 15.15 U wszystkich po troszku; 15.20 Płyty; 15.45—18 p. Kraków; 18 Płyty; 18.25; Recytacje; 18.45 p. Kraków; 20.55 Rozmowa z radiosłuchaczami — dyr. Pawłowicz; 21.05—23.30 p. Kraków; 23.30 Koncert życzeń.

PROGRAM ZAGRANICZNY

Wiedeń 12 Koncert rozrywkowy; 15.15 Melodie ludowe; 13.35 Reportaż z obozu letniego młodzieży; 19.10 Koncert ork. wojskowej; 20 Tr. z Drottwich: „Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość“ — koncert; 21 Wesoła audycja muzyczna; 21.40 Sonata f.dur R. Straussa na wioloncz. i fortepian; 22.20 Koncert rozrywkowy.

Brym 17.15 Koncert wokalny; 21 „Isabeau“ — opera Mascagniego pod dyr. Kompozytora.

Paris PTT. 20 Rozmaitości; 20.30 „Genevieve de Brabant“ — komedia-opera Offenbacha; 23 Teatr Wyobraźni.

Praga 17.55 „Czarny pajak“ — opera Sutermeistera; 19.20 Koncert ork. wojskowej; 20.35 „Winobranie“ — o. peretka Nedbala; 22.30 Muzyka rozrywkowa.

Londyn Reg. 18 Koncert; 20 Koncert symfoniczny, w pr. Czajkowski; 21.55 Muzyka rozrywkowa.

Budapeszt 17.30 Muzyka salonowa; 19.05 Węgierskie pieśni ludowe z tow. ork. cygańskiej; 19.50 Słuchowisko; 22 Koncert ork. wojskowej; 23 Muzyka jazzowa.

Nauczyciel: — Dajmy na to, że ojciec Twój dał twojej matce 20 zł a potem wziął pięć. Co będzie wtedy?

Uczeń: — Awantura.

— Niechże sobie pani wyobrazi: nasza nowa służąca służyła u państwa. Ale proszę się nie niepokoić: nie wierzymy ani w połowę tego, co ona opowiada.

Dwóch chłopców bije na ulicy co sił trzeciego. Któs z przechodniów rozdziela ich i pyta:

— Dlaczego go bijecie?

— Bo napisał złe wypracowanie.

— A cóż was to obchodzi?

— Jakto, przecieżmy od niego odpisano!

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Sytuacja na rynkach rolnych

Na zagranicznych rynkach zbożowych większe zmiany w ciągu tygodnia ostatniego nie zaszły, ceny utrzymują się na poziomie opłacalności dla stosunków amerykańskich, dla rolnika wszakże europejskiego są one bardzo niskie. Z momentów, które mogą mieć wpływ na sytuację zbożową, zanotować należy wznowienie działalności rosyjskiej ekspozytury zbożowej w Rotterdamie. Wynikałoby stąd, że Sowiety, które w roku bież. miały dobry urodzaj zamierzają wznowić swój eksport zboża. Rozmiarów jego oczywiście w chwili obecnej nie można określić, ponieważ jednak Rosja zamierza otworzyć swe ekspozytury i w innych znaczących ośrodkach międzynarodowego handlu zbożowego, przeto sprawa to wrażenie, że eksport tego kraju może być dość znaczny. Czy sytuacja na Dalekim Wschodzie pozwoli na to, — jest kwestią otwartą. Bądź co bądź możliwości ukazania się zboża rosyjskiego na rynkach nie mogły wpłynąć na popłatwę cen.

Z Argentyny nadchodzą wiadomości o obfitych deszczach, dzięki którym stan zasiewów miał się wydatnie poprawić. Okoliczność ta również wywołała osłabienie tendencji. W ogóle rachuby spekulacji na zyski z operacji zbożowych zawiadły całkowicie.

Podobnie układa się sytuacja i na rynkach krajowych. Ponieważ hodowla w ogóle, a tuż czenie zwierząt rzeźnych w szczególności przestało być dla rolnika atrakcją, przeto zboże, które przed rokiem było przeznaczone dla inwentarza żywego, obecnie jest wyrzucane na rynek. Stąd rynek ten nie odczuwa braku, tak dalece, że zboża chlebowe mają tendencję zupełnie słabą, nawet niżkową. Pewien czas dał się odczuwać brak dobrego materiału siewnego, za który żądano cen znacznie wyższych od towaru młynarskiego, obecnie jednak moment

ten przestał odgrywać większą rolę, po zakończeniu zaś siewów można się spodziewać nawet dalszego osłabienia tendencji. Usposobienie mocne w zakresie owsa zostało utrzymane, na co wpływają przede wszystkim zakupy wojskowe. Pojawił się też na rynku jęczmień browarny wysokiej marki, wobec jednak słabej koniunktury na rynkach zagranicznych ceny jego nie wiele są wyższe od cen żyta.

Na rynku zwierząt rzeźnych po krótkotrwałej poprawie znów nastąpiło osłabienie. Dla rolnika zwłaszcza dotkliwie będzie obniżenie dolnej granicy cen, gdyż po tej cenie właśnie najczęściej zwierzęta są sprzedawane. Dotyczy to zarówno bydła i cieląt, jak i trzody chlewnej. Przyczyny tego stanu rzeczy szukać należy oczywiście w charakterze podaży — mniej zwierząt ciężkich i zbyt dużej lekkich i niedotuczonych.

Łączy się to i z sytuacją na rynku masła. Pozornie zdawało by się, że powinno być inaczej, to znaczy że większa podaż zwierząt powinna pociągnąć spadek produkcji masła i mleka. Ponieważ jednak najpilniejsze roboty polne zostały zakończone, przeto nastąpił spadek spożycia tych artykułów w gospodarstwach rolnych, a w rezultacie te dwa momenty równoważąc się wzajemnie nie wywołały większych zmian w podaży. Notowania masła kształtowały się wobec tego niżkowo. Ceny jaj utrzymują się, co jest zrozumiałe wobec zbliżania się, chłodniejszej pory i spadku produkcji.

Podaż ryb stawowych jest dość duża, wobec czego ceny karpia są niskie, pociągając za sobą i inne sortymenty tego towaru. Spadek cen jednak wpłynął na wzrost spożycia, dzięki czemu cała ilość ryb dowiezionych została rozsprzedana. W najbliższej przyszłości większe zmiany nie są spodziewane.

Z. K.

Informator gospodarczy

NOWICJUSZKA BIELIŻNIARKA. Jest Pani zobowiązana do wykupu świadectwa przemysłowego VIII kategorii przemysłowej. Natomiast przy tych warunkach, które Pani podaje, jest Pani zwolniona od opłacania podatku przemysłowego na podstawie przepisu art. 8 punkt 5 ustawy o państw. podatku przem.

NR 999. Od r. 1932 nie nastąpiły żadne wahania kursu złotego w stosunku do złota, ponieważ 1 złoty objęgowy przez ten czas równał się 1 złotemu w złocie (art. 16 Rozp. Prez. Rzplitej z 5 XI. 1927 w sprawie zmiany ustroju pieniężnego. Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 853). Natomiast w powyższym czasokresie uległy wahaniu inne waluty w stosunku do złotego. Gdyby zaś Panu o te wahania chodziło, musiałby Pan specjalnym piśmie

zwrócić się do Banku Polskiego lub do PAT-a o dokładne wyszczególnienie tych wszystkich wahań, a wówczas instytucje te mogłyby Panu udzielić wyczerpującej odpowiedzi.

CHRZANÓWIANIN. Zasadniczo Urząd Skarbowy może te dochody zliczyć razem i od ich sumy wymierzyć podatek dochodowy, o ile Panu jako głowie rodziny, służy prawo rozporządzania dochodami żony (art. 11 ustawy o pod. doch.) — Zwracamy jednak uwagę na dalszy ciąg tego przepisu, w myśl którego dochód, osiągnięty „z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych”, nie może być doliczony do dochodu głowy rodziny, lecz podlega oddzielnemu opodatkowaniu, o ile oczywiście przekracza minimum dochodu, który można opodatkować. O

FABRYKA CHEMICZNA

istniejąca od blisko 100 lat, nowoczesnie urządzona, produkująca dobrze wprowadzone i znane na rynku artykuły

POSZUKUJE

w miejsce dwóch ustępujących spółników
KAPITALISTY

z udziałem w kwocie 100 — 150.000 zł jako kapitałem obrotowym. Zabudowania i urządzenia fabryczne wraz z placem budowlanym mogą być nabyte przez nową firmę na bardzo dogodnych warunkach stopniowej spłaty. Zgłoszenia pod „Kapitalista” do Biura Ogłoszeń Stattera, Kraków, Rynek 8. 5524k

ile by Urząd podciągnął zatrudnienie żony pod powyższe pojęcie (co jest jednak dość wątpliwe), w takim razie i Pan i żona Pana byłiby zwolnieni od podatku dochodowego.

BIEDNI KUPCY ŻYDOWSCY. Istotnie ukazało się takie rozporządzenie (Dz. U. R. P. Nr 28/37 poz. 212: Rozp. Min. Spraw Wewn. z 8 IV 1937). Na podstawie par. 7 można orzec przepadek tych przedmiotów. Zwracamy jednak uwagę na przepis par 4, który zezwala na przemiał żyta bez ograniczenia, o ile przemiał żyta ma m. in. służyć dla potrzeb specjalnych, uznanych przez Min. Spraw Wewn. (na skutek wniesionego podania), oraz na własne potrzeby. Mógłby Pan więc wnieść odpowiednio umotywowane podanie do Min. Spraw Wewn. Ponadto zwracamy też uwagę na przepis par 8, wedle którego rozporządzenie to ma moc obowiązującą tylko do dnia 31 lipca 1937, tak, że tylko na ten czas zawieszona jest moc obowiązująca rozp. Min. Spraw. Wewn. z 20 I. 1936 o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 6/35 poz. 63).

LEON H. SANOK. Nic nam nie wiadomo o takim okólniku. Gdyby jednak okólnik taki istniał, to i tak byłby on sprzeczny z ustawą, wobec czego może się Pan nadal powoływać na przepis art. 70 par. 2 ordynacji podatkowej („władze wymiarowe mają obowiązek oparcia wymiaru na materiale faktycznym”).

CZYTELNIK „SEMPER FIDELIS”. Pożyczka ta nie jest obecnie w ogóle na giełdzie notowana, ponieważ podlega konwersji na obligacje 4 i pół Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., wobec czego nie możemy Panu podać jej wartości. „EMERPE”. 1) Może Pan sprzedawać swoje wyroby hurtowo za tym samym świadectwem przemysłowym. 2) Wysokość obrotu będzie u Pana miała wpływ tylko na wymiar podatku. 3) Adresu takiej instytucji podać Panu nie możemy. Prosimy w sprawie tej zwrócić się o informację do „Ogniska Pracy”, Żyd. Szkoły Zawodowej w Krakowie przy ul. Skawińskiej Bocznej. 4) Istnieje możliwość uzyskania karty rzemieślniczej w drodze dyspensy na zasadzie art. 146 prawa przemysłowego. Mianowicie musi Pan w tym celu wnieść podanie do Izby Rzemieślniczej i dołączyć posiadane przez Pana dokumenty, po czym władza przemysłowa I. instancji może na wniosek Izby Rzemieślniczej zwolnić Pana od egzaminu krawieckiego, o ile uzna, że Pan wykazał w wystarczający sposób posiadanie odpowiedniego uzdolnienia zawodowego w krawiectwie.

SALA SASKA

Teatr dla dzieci „Wesoła Gromadka”

„PINOKIO” Bajka o drewnianym chłopczyku wg C. Collodi'ego, reżyseria Marii Biliżanki.

Teatr dla dzieci jest ciągle jeszcze w okresie tworzenia, szukania rozwiązania. Przeżyła się epoka baśni ze srogą babą Jagą, z karzełkami i wszelkimi cudownościami. Dziś 4-letnie dziecko rzadko daje się już nabrać na te utarte szablony, goniąc — na swój sposób — za nowoczesnością w formie aeroplanów, aut, tanków i opowieści z tym połączonych. Bo i jakże? Dziecko nie jest w możności wyobrazić sobie świeczki łojowej i jazdy na miotle, widząc naokoło światło elektryczne, neony czy nowoczesne reflektory. Podświadomie już idzie dziecko w takt rytmu czasu.

Pedagogika współczesna stara się mozolnie rozwiązać te ciężkie zagadnienia, ciężkie, bo życie nie stoi na miejscu a technika dzisiejsza zmienia oblicze świata dosłownie z dnia na dzień. Dziecku trzeba to podać w formie nie budzącej wątpliwo-

ści. Książka szkolna starzeje się z roku na rok, ba nawet znacznie wcześniej. Dlatego dziś ogromną rolę odgrywają pisma dziecięce, które zdolne są notować zmiany w miarę ich nastania. Pisma te wprowadza się do programu nauczania.

To samo odnosi się też do teatru. Jest on ważnym czynnikiem wychowawczym, bo unaocznia dziecku wiele prawd, w sposób bezpośredni, niejako osobisty.

Niestety problem teatru dla dzieci nie jest jeszcze nigdzie rozwiązany bez reszty, nawet osławiony dziecięcy teatr sowiecki nie zadawalnia w zupełności. Teatr dla dzieci, jest wszędzie indziej troską prywatną, państwo czy gminy nie łożą na jego rozwój czy utrzymanie. Jedynie dzięki zapaleńcom — jak to zwykle bywa w sprawach pierwszorzędnej wagi — powstaje tu i ówdzie placówka, zdana na własne siły i wysiłki.

Takich zapaleńców jest w Polsce mało. Kraków jest w tym szczęśliwym położeniu, że posiada zapaleńca takiego w osobie Marii Biliżanki. Uparta artystka od szeregu lat porusza się na ogromny wysiłek stworzenia takiego teatru, dała szereg ślicznych barwnych widowisk, ściągają-

cych tłumy milusińskich. Ale wysiłki często przerastają możliwości finansowe i ogrom włożonej pracy idzie na marne. Teatr na dłuższą metę nie może się utrzymać.

I obecnie zawiązała wesoła bracia znowu teatrzyk p. t. „Wesoła Gromadka” i oddała go na usługi stęsknionej dziatwie. Na premierę wybrano miłą bajeczkę o drewnianym chłopczyku „Pinokio” wg. opowieści C. Collodi'ego. Prześliczna bajeczka, doskonale opracowana przez p. Biliżankę zachwycała żywością, barwnością i lekkością nie tylko dzieci. Role świetnie dobrane, doskonała dykcja grających (najważniejsza rzecz) i powiązanie bajki z aktualnością (rozpoczęcie roku szkolnego) złożyły się na pierwszorzędną widowisko dziecięce. Zabawa, humor, piosenka, lekkość nawiązania kontaktu z rozbawioną widownią dają nadzieję, że tym razem wysiłek p. Biliżanki oraz całej „Wesołej Gromadki” nie przejdzie bez echa i znajdzie poparcie szczerze i serdeczne zarówno w sferach nauczycielskich jak i rodziców.

U.

PRAWO I ŻYCIE

Obowiązek zastępczej służby wojskowej

W sierpniu br. ukazało się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 61 poz. 481 z 20. 8. 1937) Rozporządzenie to, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych Opiekł Społecznej i Skarbu, jest rozporządzeniem wykonawczym do dekretu Prezydenta Rzplitej z 9 listopada 1936 (Dz. U. R. P. Nr 86 poz. 601), który wprowadził zastępczy obowiązek wojskowy.

Powyższe przepisy posiadają znaczenie zasadnicze, ponieważ wprowadzają nowość w postaci powszechnego zastępczego obowiązku wojskowego — (którego dotychczasową „namiastką” był podatek wojskowy, obecnie uchylony).

Z uwagi na to, że powołany wyżej dekret Prez. Rzplitej dotyczy ogółu obywateli, wskazanym jest zapoznać się z jego treścią.

KTO PODLEGA POWSZECHNEMU OBOWIĄZKOWI ZASTĘPCZEJ SŁUŻBY WOJSKOWEJ?

Obowiązki temu podlegają: 1) posiadający kategorię „C” lub „D” (zdolni do służby w pospolitym ruszeniu z bronią lub bez broni), z wyjątkiem osób, które przeszły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy oraz duchownych 2) zwolnieni częściowo od służby wojskowej z powodu odroczeń, 3) oraz zaliczeni do rezerwy (ponadkontyngentowi) w myśl art. 75 ust. o powsz. obowiązku wojsk. — od dnia w którym ukończyli 25 rok życia.

Ustalenie osób, podlegających obowiązkowi zastępczej służby wojskowej należy do zarządów gmin, oraz do właściwych Powiatowych Komend Uzupelnień.

JAK MA BYĆ SPEŁNIONY ZASTĘPCZY OBOWIĄZEK WOJSKOWY?

Obowiązek ten polega na bezpłatnym wykonywaniu pracy przez 6 dni w roku w ciągu 5 lat dla celów obronnych Państwa, oraz potrzeb gminy, lub gromady, pozostających w związku z tą obroną.

Obowiązek ten musi być spełniany osobiście i tylko na wezwanie zarządów gmin do wykonywania pracy w miejscu i terminie, oznaczonym w wezwaniu. W tym celu zarządy gmin winny ustalić osoby, podlegające temu obowiązkowi, jak również roboty, które mają być przeprowadzone.

CO TO SĄ „LISTY PRACY”?

Zarządy gmin sporządzają „listy pracy” obejmujące osoby, zebrane w spisach Zarządów gmin — wzgl. PKU, a podlegające powszechnemu zastępczemu obowiązkowi wojskowemu. Listy te mają być zestawione w zarządach gmin do 1 lutego każdego roku. Listy te są utrzymywane przez 5 lat.

Lista pracy ma zawierać następujące rubryki: nazwisko i imię, imiona rodziców, datę urodzenia, adres podstawę prawną do wezwania do pracy, zawód (zatrudnienie, wykształcenie) datę wezwania do pracy, adnotacje o odbyciu pracy w okresie 5 lat i uwagi.

WYSTAWIENIE LISTY PRACY DO PRZEJRZENIA

Zarządy gmin winny wyłożyć sporządzoną już listę pracy do wglądu osobom interesowanym na 2 tygodnie. Zarazem winny one ogłosić o tym publicznie z tym, że osoby zainteresowane mają donieść przełożonemu gminy o mylnym lub niewłaściwym wciągnięciu ich do listy pracy.

WARUNKI ZWOLNIENIA

Od zastępczej służby wojskowej będą zwalniani tylko na czas trwania uzasadniającej je okoliczności faktycznej:

1) niezdolni z powodu choroby, lub ułomności fizycznej do żadnego rodzaju prac wykonywanych z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego, co stwierdzić musi świadectwo lekarza powiatowego wydawane bezpłatnie, chyba że choroba, lub ułomność jest oczywista i nie budzi żadnej wątpliwości.

2) przebywający poza granicami Państwa Polskiego.

3) ci, których powołanie do pracy mogłoby spowodować istotną szkodę dla interesu publicznego lub dla ważnego interesu prywatnego (O takim przypadku zwolnienia zarząd gminy zawiadamia powiatową władzę administracji ogólnej, która może udzielić zwolnienie uchylić, jeżeli je uzna za niesłuszne. Zwolnienia z uwagi na interes publiczny zarządza kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej).

Ponadto nie podlegają obowiązkowi zastępczej służby wojskowej w danym roku kalendarzowym i będą od tej pracy zwalniani:

1) ci, którzy przed poborem ukończyli co najmniej I. stopień przysposobienia wojskowego i poborze w danym roku ćwiczebnym przysposobie-

nia wojsk. (tj. w czasie od 1. 10. do 1. lipca roku następnego) brali nadal czynny udział w pracach przysposobienia.

2) ci, którzy przeszli przeszkolenie w dziedzinie obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, najmniej w ciągu 46 godzin oraz 3) ci, którzy pracują naukowo dla obrony Państwa, oraz są specjalistami w dziale fabrykacji przyrządów specjalnych — mających związek z obroną Państwa, jak np. chemicy, szlifierze szkieł optycznych etc.

KTO UDZIELA ZWOLNIEN?

Zwolnień od obowiązku wykonywania w danym roku kalendarzowym zastępczej służby wojskowej udzielają zarządy gmin na skutek wniesionych podań.

KIEDY NALEŻY DORĘCZYĆ POWOLANEMU DO PRACY WEZWANIE?

Wezwania do pracy należy doręczać powołanym przynajmniej na 14 dni przed terminem, wyznaczonym do zgłoszenia się do pracy, chyba że zachodzi konieczność wykonania robót, uznanych przez powiatową władzę administracji ogólnej za nagłe.

TERMIN POWOŁANIA DO PRACY

Termin powołania do pracy ma być już z góry przy ustaleniu planu pracy tak wyznaczony, by nie przypadł na okres nasilenia prac, posiadających dla społeczeństwa zasadnicze znaczenie. Jeżeli jednak chodziło o roboty nagłe, to obowiązek do pracy może być powołany w każdej chwili.

KTO I KIEDY MOŻE PRZESUNĄĆ TERMIN PRACY?

Zarządy gmin mogą udzielać przesunięć terminów odbycia pracy w wypadkach koniecznych, o ile roboty w innym terminie danego roku kalendarzowego będą uruchomione.

SKUTKI NIESTAWIENICTWA DO PRACY

W razie nieusprawiedliwionego niestawienia do pracy następuje wdrożenie dochodzeń co do przyczyny niestawienia, oraz możliwość zastosowania do powołanego do pracy środków przymusowych i sprowadzenia do pracy pod eskortą, przy czym wszelkie koszty stąd powstałe ponosi uchylający się od stawienia do pracy.

DO JAKIEJ PRACY NALEŻY PRZEZNACZAĆ POWOLANEGO?

Powołanych do zastępczej służby wojskowej należy przeznaczać do wykonywania takich robót fizycznych, do jakich są fizycznie zdolni — z uwzględnieniem ich szczególnych kwalifikacji, przy czym można od powołanego zażądać zgłoszenia się do pracy z własnymi narzędziami, o ile powołany je posiada.

PRAWA POWOLANEGO DO PRACY

Powołanemu do pracy służą następujące prawa:

1) prawo do zakwaterowania, o ile ma on odbywać pracę tak daleko od domu, że nie mógłby na noc wracać do domu,

2) prawo do bezpłatnego przejazdu, o ile odległość od miejsca zamieszkania do miejsca pracy przekracza 25 km,

3) oraz prawo do wyżywienia, o ile powołany nie ma środków na żywienie się w czasie wykonywania pracy, względnie, jeżeli powołanie nastąpiło nagle i wykonujący pracę nie jest w możności oddalać się od miejsca pracy ze względów technicznych. (Zamiast jednak wyżywienia powołany może otrzymywać odpowiednie kwoty pieniężne wedle norm, obowiązujących we wojsku).

POSTANOWIENIA OGÓLNE O ZAST. OBOWIĄZKU WOJSKOWYM.

Do pracy, wykonywanej z tytułu zastępczego obowiązku wojskowego, stosuje się przepisy ustawodawstwa pracy, jeżeli chodzi o długość dnia roboczego, oraz bezpieczeństwo i higienę pracy.

Powołanie do wykonywania pracy wywołuje te same skutki w dziedzinie umowy o pracę i stosunki służbowe, co powołanie na ćwiczenia wojskowe.

W sprawie świadczeń na wypadek utraty zdolności zarobkowania, kalectwa, lub śmierci wykonywanie pracy z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego będzie uważane za równoznaczne z pełnieniem czynnej służby wojskowej

POSTANOWIENIA KARNE

Art. 101 a. ustawy o powszech. obowiązku wojskowym postanawia:

„Kto uchyla się od obowiązku wykonywania pracy, albo wykonuje ją nienależycie, podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 zł., albo jednej z tych kar.”

Odpowiedzialność kolei za uszkodzenie ciała zadane pasażerowi przez drugiego pasażera

W prasie żydowskiej powtarzają się prawie codziennie notatki, że pasażer czy pasażerowie Żydzi zostali w pociągu pobici przez osobników z pod wiadomego znaku, a służba kolejowa nie uważała za stosowne ani wziąć w obronę pobitych pasażerów ani sprawdzić tożsamości napastników.

Otóż zaznaczyć należy, że w podobnych wypadkach pasażerowie mogą domagać się odszkodowania tak od konduktora jak i od Kolei.

W ostatnim zeszycie (VII) urzędowego Zbioru Orzeczeń Sądu Najwyższego ukazało się pod poz. 260 orzeczenie z dnia 17 grudnia 1936 (C II 1805/35) zawierające tezę, że „zaniechanie przez konduktora ustalenia tożsamości osoby pasażera, który podczas podróży kolejną zadał drugiemu pasażerowi uszkodzenie ciała, wskutek czego pokrzywdzony utracił możność dochodzenia odszkodowania od sprawcy, uzasadnia obowiązek odszkodowawczy konduktora i Kolei względem pokrzywdzonego pasażera.” Warto przytoczyć uzasadnienie powyższego orzeczenia: — Z ustaleń faktycznych Sądu I. Instancji, które w postępowaniu apelacyjnym nie doznały zmiany, wynika, że konduktor rewizyjny pociągu osobowego, którym podróż odbywała w dniu 7 sierpnia 1934 r. podróż z Rzeszowa do Krakowa, nie dopełnił obowiązku ciążyącego na nim w myśl § 18 ust. 1 instrukcji dla konduktorów rewizyjnych pociągów pasażerskich Nr R 22, według którego po każdym wypadku chociażby drobnym uszkodzenia cielesnego podróżnego lub pracownika kolejowego powstałego z jego własnej winy, z winy kolei lub z winy osoby trzeciej, konduktor powinien natychmiast na stacji wypadku lub na najbliższej stacji zatrzymania pociągu zawiadomić kierownika pociągu i dyżurnego ruchu, podając okoliczności towarzyszące wypadkowi i epizmie nazwiska i adresu świadków nawet wówczas, jeżeli podróżny lub pracownik kolejowy nie zamierza wystąpić z tytułu uszkodzenia z roszczeniem do Kolei lub do osoby trzeciej, albo sobie samemu przypisuje winę wypadku. — Pomimo kilkakrotnych wezwań męża powódki, towarzyszącego jej w podróży, konduktor Andrzej K. odmówił stwierdzenia nazwiska podróżnej, która przez nieostrożność straciła walizę z półką i przez to zrzuciła powódce uszkodzenie ciała, nie stwierdził również nazwisk świadków wypadku, ani też o wypadku tym nie zawiadomił kierownika pociągu ani dyżurnego ruchu na najbliższej stacji zatrzymania pociągu. — Przez niespełnienie swego obowiązku konduktor Andrzej K. uniemożliwił powódce dochodzenie odszkodowania od właściwej sprawcy uszkodzenia, a tym samym z winy swej wyrządził powódce szkodę (art. 134 kod. zob.). Za szkodę zrzuczoną powódce przez konduktora Andrzeja K. z jego winy, odpowiada przedsiębiorstwo kolejowe w myśl art. 145 i 146 kod. zob. solidarnie wraz z konduktorem Andrzejem K., gdyż jemu powierzyło, jako swemu podwładnemu, wykonanie czynności konduktora podczas przewozu podróżnych.

Wynika zatem z powyższego orzeczenia, że pobici pasażerowie mogą w wypadkach gdzie służba kolejowa zachowuje się biernie względnie sprzecznie z instrukcją, wytoczyć spory o odszkodowanie przeciwko Kolei, a kilka przegranych sporów spowoduje niewątpliwie władze kolejowe do wydania odpowiednich zarządzeń mających na celu ochronę życia i zdrowia żydowskich pasażerów.

DR HENRYK HERZ

Grzywny, stąd wymierzone, wpływają na Fundusz Obrony Narodowej.

UCHYLENIE PODATKU WOJSKOWEGO

Uchyła się podatek wojskowy tak, że ostatni wymiar tego podatku przypada na rok 1936.

DLA KOGO ZACZYNA SIĘ OBOWIĄZEK

ZASTĘPCZEJ SŁUŻBY WOJSKOWEJ W ROKU 1937?

Obowiązek zastępczej służby wojskowej zaczyna się z dniem 1 stycznia 1937 (i trwa przez okres 5 lat) dla tych osób, co do których okoliczność uzasadniająca powołanie ich do zastępczej służby wojskowej (patrz wyżej), powstała w czasie między 1 stycznia 1932 a 31 grudnia 1935 r., a więc począwszy od „rocznika” 1911.

Adv. Dr Szymon Lustgarten

Spec. chorób skórnych, wenerycznych
i kosm. lekarskiej

Dr. D. Rubinstein
powrócił

ulica DIETLA 99 — Telefon 178-64

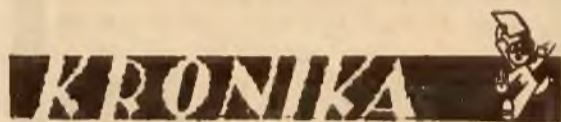
Dr. ZYGMUNT LIEBESKIND

powrócił i ordynuje jak dawniej
w chorobach serca

Kraków, Starowiślna 6 — Tel. 104-03

Podziękowanie

Dr EZRIELOWI HÖNIGOWI Z TARNOWA
składa akad. kolonia Achdut w Krościenku
n/D serdeczne podziękowanie za staranną i
troskliwą opiekę lekarską. 4320g

WRZESIEŃ

Wschód słońca

5 g 14 m

25

Zachód słońca

17 g 17 m

SOBOTA

20 Tiszri 5698

Otwarcie Tygodnia Lotniczego w Krakowie

Wczoraj nastąpiło w Krakowie otwarcie XIV
Tygodnia lotniczego. Otwarcie nastąpiło na Rynku
krakowskim, gdzie przy dźwiękach orkiestry pod-
niesiono na maszt sztandar L. O. P. P.

Orkiestry ruszyły następnie ulicami miasta. Ró-
wnocześnie otwarta została wystawa prac lotni-
czych młodzieży w modelarni przy ul. Brackiej.
W dniu dzisiejszym w kinoteatrze „Bagatela“ wy-
świetlany będzie o godz. 11-tej przedp. poranek
dla młodzieży. Wstęp 30 groszy.

Echa ustąpienia K. H. Rostworow- skiego z Polskiej Akademii Literatury

Jak już pisaliśmy, zgłosił ostatnio znany pisarz
K. H. Rostworowski wystąpienie z Polskiej Aka-
demii Literatury, a to w związku ze stanowis-
kiem, zajęтым przez prezesa P. A. L. w sprawie
konfliktu wawelskiego.

W związku z tym pozostaje uchwała Rady Ak-
cji Katolickiej w Krakowie, która postanowiła
wczoraj przesłać K. H. Rostworowskiemu wyra-
zy uznania, za stanowisko zajęte w sprawie kon-
fliktu wawelskiego.

Również w dniu wczorajszym metropolita kra-
kowski ks. Adam Sapieha złożył wizytę K. H.
Rostworowskiemu w jego mieszkaniu przy ul.
Anczyca w Krakowie.

Co jest konkurencją Loterii Państwowej?

W kawiarni „Esplanade“ w Krakowie czynna
była gra loteryjna tzw. wyścigi konne. Przedsię-
wzięcie to prowadzili K. Pelke i A. Minder, któ-
rzy posiadali odpowiednią koncesję z władz woje-
wódzkich.

Władze skarbowe dopatrzyły się jednak w tym
przekroczenia przepisów w sprawie monopolu Lo-
terii Państwowej i wytoczono akt oskarżenia prze-
ciw obu wyżej wymienionym.

Sprawę rozpatrywał wczoraj sędzia dr. Solecki
w krakowskim Sądzie Okręgowym. Obrona wy-
stąpiła z orzeczeniem Sądu Najwyższego, stwier-
dzającym, że do monopolu Loterii Państwowej
należą tylko te gry, w których w obiegu są losy.
Sąd po rozpatrzeniu sprawy umorzył.

CHORYM, szczególnie na różne dolegliwości i przewody
pokarmowe, należy podać potrawę łatwo strawną a mimo
to pożywną. W takich wypadkach stosuje się płatki i
mączkę owsianą KNOBB. Szczegółowe przepisy, podajemy
w ilustrowanej broszurce receptowej, którą na życzenie
wysyłamy bezpłatnie. KNOBB Poznań — Starośka, 5527k

Naszemu miłemu współpracownikowi MANKOWI
FISCHEROWI z okazji Jego zaręczyn z p. DONIA
GUTFREUNDOWNĄ serdecznie gratuluje
PERSONEL FIRMY CH. RAKOWER, 4524g

Pod wrażeniem „Tempa Dnia“

Kto wytworzył zatrutą atmosferę na tle której doszło do zająć antyżydowskich w Liszkach?

Ciekawy przebieg drugiego dnia procesu

Wczoraj w południe zapadł wyrok w sądzie
krakowskim w procesie przeciw 11 uczestnikom
zająć antyżydowskich w Liszkach. Na wczorajszej
rozprawie zeznawali na wstępie świadkowie obro-
ny, którzy jednak niczego o sprawie powiedzieć
nie mogli.

Niezwykle sensacyjnie wypadły zeznania jednego
ze świadków, Piotra Wyroby, b. prezesa Stronnictwa
Ludowego. Świadek ten o sprawie nie mógł
nic powiedzieć, gdyż twierdzi, że nikogo z uczest-
ników zająć nie widział.

Świadek rzucił jednak kilka zdań o genezie wy-
padków. Według zapodania świadka Wyroby za-
częło się od tego, że dnia 23 marca 1936 nastrój
w Liszkach był bardzo podniecony.

— Przyczyną tego — zeznał świadek Wyroba —
były wiadomości, jakie nadeszły po południu
z Krakowa. Ludzie z Liszek jeździli do Krakowa,
gdź wielu z nich jest bezrobotnych i mają tam
różne sprawy do załatwienia.

Otóż o godzinie 4-tej po południu, gdy ludzie
wrócili do Liszek, przywieźli ze sobą z Krakowa
„Tempo Dnia“, które pisało, że Żydzi rozbijali
w Krakowie sklepy katolickie, a komuniści strzelali
do policji.

Wywołało to tak olbrzymie podniecenie wśród
ludności lisieckiej, że zaczęto gromadzić się na
ulicach wsi, nastrój stawał się coraz to bardziej

gorący. Przeczytawszy „Tempo Dnia“, ludność po-
częła wyrażać swe oburzenie, gromadzono się
wokół fur, które przyjechały z Krakowa i wy-
pytywano o wieści z Krakowa.

— „Tempo Dnia“ — powtarza świadek po raz
trzeci — podało, że na czele rozruchów w Kra-
kowie stoją Żydzi.

Z pytań sędziego Bartynowskiego okazuje się,
że świadek ma sklep w Liszkach, gdzie sprzedaje
towary podobne jak kupiec żydowski Adolf Bren-
ner, który został ograbiony.

Po zamknięciu przewodu sądowego i przemó-
wieniach stron ogłoszony został wyrok. Zasadzeni
zostali: Stanisław Bator, Mieczysław Sobkowicz,
Władysław Zaborowski i Albin Baster po 10 mie-
sięcy więzienia, bez zawieszenia.

Franciszek Bieda na jeden rok i 3 miesiące wię-
zienia bez zawieszenia.

Władysław Cygan, Franciszek Czech, Omufry
Bierzała, Franciszek Bator i Bartłomiej Bator na
8 miesięcy z zawieszeniem na 5 lat.

Uniewinniony został oskarżony Andrzej Lipiarz.

Osk. Franciszkowi Biedzie sąd wymierzył łączną
karę 1 roku i 3 miesięcy więzienia, gdyż znalazło-
no u niego rzeczy, pochodzące z rabunku w skle-
pie Adolfa Brennera.

Oskarżonym, którzy byli już poprzednio karani,
sąd nie zawiesił wykonania kary,

Przesyłka Banku Polskiego zawierająca 1.700 dolarów została na poczcie skradziona

Jeszcze z początkiem ubiegłego roku stwierdzo-
no, że w urzędzie pocztowym Kraków II giną w
tajemniczy sposób przesyłki pocztowe, a to prze-
ważnie listy wartościowe, zawierające dolary.

Stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że za-
ginął list wysłany przez Bank Polski w Rzeszowie
do Nowego Jorku, zawierający 1.700 dolarów.

Podjęcie władz pocztowych padło na Józefa
Magielskiego, funkcjonariusza tamtejszego urzędu
pocztowego, przeciw któremu brakło jednak do-
wodów. Rozpoczęto go inwigilować, a inwigilacja
ta dała ciekawy rezultat. Okazało się, że Magielski
mimo niskiego uposażenia prowadził wystawny
tryb życia. Zarabiał około 100 zł. miesięcznie,
pozwolił sobie na kupno radioaparatu, który ko-
szował kilkaset złotych, zakupił fortepian, moto-
cykl, pierścione, a nawet udzielał kolegom poży-

czek.

Rewizja przeprowadzona w mieszkaniu Magiel-
skiego dostarczyła bogatego materiału. Znalaziono
tam bowiem wiele próbek lekarstw, które praw-
dopodobnie pochodziły z próbnych przesyłek fa-
bryk farmaceutycznych dla lekarzy.

W tym stanie rzeczy wdrożono przeciw Magiel-
skiemu śledztwo sądowe. Magielski tłumaczył się
początkowo, że pieniądze posiadał z długoletnich
oszczędności. Później zmienił jednak zeznania,
twierdząc, że matka przed śmiercią wręczyła mu
większą sumę gotówki, gdyż 1.200 dolarów.

W ten sposób tłumaczył się również Magielski
na rozprawie, jaka toczyła się wczoraj przed są-
dem krakowskim. Rozprawa nie została ukończo-
na, gdyż sąd postanowił przesłuchać dalszych
świadków.

Dr Fensterblau zasądzony na 3 lata więzienia

Jak już kilkakrotnie podawaliśmy, na dzień
wczorajszy wyznaczono ogłoszenie wyroku w
sprawie adwokata krakowskiego dr Sz. Fen-
sterblaua.

Sąd przysięgłych w Krakowie uznał dr Sz.
Fensterblaua winnym wygłoszenia w dn. 1 ma-
ja 1936 przemówienia o cechach podburzają-
cych na zgromadzeniu w Trzebini. Trybunał
wynierzył dr Sz. Fensterblauowi karę 4 lata
więzienia.

Z powodu wniesionej przez obronę kasacji
sprawa znalazła się w Sądzie Najwyższym, któ-
ry zniósł wyrok I-szej instancji co do kary, za-
twierdzając natomiast orzeczenie co do winy.

Na wczoraj godzinę 1-szą w południe wyzna-
czono rozprawę w krakowskim Sądzie Okręgo-
wym. Rozprawa rozpoczęła się dopiero przed
godziną 4-tą pop.

Na sali zjawił się trybunał w składzie: prze-
wodniczący s. o. dr Stępniewski, wotanci s. o.
dr Kronenberg i s. o. dr Wsolek. Oskarżał prok.
dr Szypuła. Bronili adwokaci: dr I. Aleksan-
drowicz, dr Bross i dr Schreiber.

Na wstępie obrona postawiła wniosek o ot-
warcie przewodu sądowego i dopuszczenie sze-
sternu dowodów na okoliczność, że dr Sz. Fen-
sterblau był socjalistą, który współpracował
swego czasu z P. O. W., na dowód czego o-

brona zawnioskowała przesłuchanie sen. Bo-
browskiego i dyr. Klemensiewicza. Obrona za-
wnioskowała również odczytanie kalendarza z
roku 1910, który obok wiersza dr Fensterblaua
zawierał artykuły Bron. Piłsudskiego, Daszyń-
skiego i Gumpłowicza.

Wreszcie zawnioskowała obrona odczytanie
świadczeń lekarzy prywatnych i więziennych,
odnoszących się do stanu zdrowia dr Fenster-
blaua.

Sąd dopuścił jedynie wnioski, odnoszące się
do świadczeń lekarskich. Odczytano świadec-
twa, z których wynika, że dr Fensterblau cier-
pi na miażdżycę tętnic i dławicę bolesną — an-
gina pectoris.

Po odczytaniu tych świadczeń zabrał głos
prokurator dr Szypuła, po którym przemawiali
wszyscy obrońcy. Obrona prosiła o zastosowa-
nie łagodnego wymiaru kary i zawieszenia ka-
ry, wskazując na to, że istnieją wszelkie wa-
runki ku temu, jak ciężki stan zdrowia i sto-
sunki rodzinne oskarżonego. Dr Fensterblau
nie skorzystał z prawa do „ostatniego słowa“.

Po przerwie, przewodniczący ogłosił wyrok,
zasadzający dr Sz Fensterblaua na 3 lata wię-
zienia, z zaliczeniem blisko rocznego aresztu
śledczego.

Słaba frekwencja przy wpisach na Uniw. Jag.

Od czterech dni odbywają się wpisy na Uniw. Jagielloński. Jak dotychczas, frekwencja jest nadzwyczaj słaba. W przeciągu pierwszych czterech dni zapisało się narazie 100 studentów.

Cyfra ta nie obejmuje naturalnie Wydziału Lekarskiego, gdzie obowiązuje egzamin konkursowy.

Ustąpienie dwóch ławników w Krakowie?

W Krakowie krążą pogłoski, że w najbliższym czasie ustąpią dwaj ławnicy w Radzie Miejskiej, a to pp. Burtan i Kannenberg. Powodem ustąpienia p. Burtana ma być zły stan zdrowia, p. Kannenberg ma ustąpić z powodu służbowego przeniesienia do Poznania.

Nawoływali dzieci do strajku szkolnego

Sąd grodzki w Limanowej rozpatrywał sprawę karną odraczaną już kilkakrotnie przeciwko Wojciechowi Toporkiewiczowi i Piotrowi Drabowi z Wilkowiska, pow. Limanowa, działaczom Stronnictwa Ludowego, oskarżonym o nawoływanie dzieci do strajku szkolnego, jaki miał miejsce w gromadzie Wilkowisko, pow. limanowskiego.

W wyniku rozprawy Wojciech Toporkiewicz skazany został na 4 miesiące bezwzględnej kary, zaś osk. Piotr Drab został uwolniony z braku dowodów.

Wściekliczna w Nowym Sączu

Ostatnio zanotowano w Nowym Sączu szereg wypadków wściekliczyny psów. Jeden z psów pokąsał 10 osób. Przedsięwzięto wszelkie środki zaradcze i ochronne, aby zapobiec dalszemu rozszerzeniu się wściekliczyny.

ŻYCIE POLITYCZNE

Płk. Koc na zjeździe wojewodów

„Słowo“ donosi: W dniu wczorajszym odbyła się druga z rzędu konferencja wojewodów przy udziale tych z pośród nich, którzy byli nieobecni na poprzedniej. Przedmiotem obrad była tak samo sytuacja polityczna. Sfery polityczne zainteresowały jednak najbardziej ten fakt, który przemilczał PAT, iż w zebraniu wojewodów wziął udział pułkownik Koc, — a to tym więcej, że według informacyj, które otrzymałem z dobrego źródła, na przyszłość szef Ozonu ma brać stałe udział w tego rodzaju obradach.

Jakież wniosek należy wyciągnąć z powyższego faktu? Czy polityka wewnętrzna należeć będzie odąd do Ozonu, jednym słowem czy będzie polityką Ozonu, a więc i zasadniczą zmianą obecnej polityki, czy też nadal pozostanie polityką premiera Składkowskiego, firmowaną przez Ozon? Ta druga hipoteza jest o wiele bardziej prawdopodobna. Obawiamy się, że polityka wewnętrzna, chociaż płk. Koc będzie brał udział w konferencjach wojewodów i chociaż premier Składkowski zgłosił swój akces do Ozonu, pozostanie niezmienną. Zmienić ją może naprawdę tylko zmiana rządu“.

Kto będzie zastępcą płk. Koca

„Głos Poranny“ pisze: Sytuacja w OZN. komplikuje się w związku z chorobą płk. Koca, który, jak wiadomo, cierpi na wątrobę. Krótki pobyt w Monte-Catini nie przyniósł podobno płk. Kocowi większej ulgi i dlatego też ma on jednak ulec namowom rozmaitych lekarzy i wyjechać na bardzo długą kurację za granicę.

W tym wypadku oczywiście, stałaby się w Ozonie aktualna kwestia następcstwa na czołowym stanowisku w tym obozie.

Zakaz wiecu młodego Ozonu

Z inicjatywy Zw. Młodej Polski OZN. w Katowicach zwołano na wczorajszy wieczór wielki wiec, poświęcony sprawie żydowskiej i niemieckiej w Polsce. Władze administracyjne jednak ze względu na bezpieczeństwo publiczne wydały zakaz urządzenia zgromadzenia.

Jest to w Polsce pierwsze zgromadzenie publiczne Ozonu, zakazane przez władze.

Fuzja młodego Ozonu z Legionem Młodych?

W kołach politycznych obiegają pogłoski, że płk. Miedziński, który zajmuje się Związkiem Młodej Polski, prowadzi obecnie akcję mającą na celu doprowadzenie do porozumienia pomiędzy tym związkiem a Legionem Młodych.

Deklaracja Paderewskiego przedłożona p. Prezydentowi

„Czas“ pisze: Przed kilkoma dniami, donosiliśmy o projektowanej enuncjacji działaczy t. zw. frontu Morges na temat obecnej sytuacji politycznej w Polsce. W ścisłym związku z powyższym odbywa się obecnie zbieranie podpisów pod deklaracją Ignacego Paderewskiego, ogłoszoną niedawno w „Zwrocie“. Jak wiadomo, deklaracja ta uległa konfiskacie.

Po zebraniu podpisów deklaracja powyższa ma być przedłożona p. Prezydentowi R. P.

Pod deklaracją tą położył m. in. swój podpis gen. Józef Haller, co nie wyklucza jednak tego, że wystąpi on z własną enuncjacją polityczną.

List adw. Berensona

Wczoraj donieśliśmy o uchwałę Rady Adwokackiej potępiającej ohydny naprząś na adwokata Dąbrowskiego, obrońcę Chaskielewicz dokonaną w kularach sądu przez młodocianego oenerowca. Jak się dowiadujemy uchwałę Rady Adwokackiej — uprzedził list adwokata Berensona, który poniżej przytaczamy:

„Do Rady Adwokackiej w Warszawie. Jeden z naszych kolegów adw. Jan Dąbrowski długoletni obrońca polityczny padł ofiarą dzikiej napaści, z powodu swych czynności zawodowych.

Nie będę rozwodził się ani nad oburzeniem, jaki ten gwałt musiał wywołać w duszy każdego adwokata, ani nad uczuciem odrzy, jakie

Bl. p. z Himmelblauów SALOMEA RENDEL

zmarła dnia 24-go września 1937 r

Najdroższe zwłoki pochowane zostały na cmentarzu żydowskim przy ul. Miodowej, o czym zawiadamiają pogrzebeni w wielkim smutku

Dzieci, Zięćlowie i Wnuki

Uprasza się o zaniechanie składania wizyt kondolencyjnych.

Zawiadamiamy, iż Założyciel i długoletni Prezes naszego Towarzystwa bl. p.

ZYGMUNT RÜBNER PRZEMYSŁOWIEC

zmarł po ciężkich cierpieniach 19. bm. Zachowamy Zmarłemu wieczną pamięć jako szlachetnego i czynnego Człowieka i dobrego Żyda.

Zarząd T-wa „Szomer Umonim“
Zabłocie-Żywiec.

Przewidziany przebieg pogody w dniu 25 bm.: Po mglistym i miejscami chmurnym ranku w ciągu dnia dość pogodnie. Temperatura około 18 stopni. Umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich (górne do 35 km/godz.), podstawa chmur niskich około 600 m., rano uniesiona mgła. Wi- dzialność dobra.

Wisła - Makkabi

Decydujące spotkanie o drużynowe mistrzostwo bokserskie Krakowa.

Dziś godz. 16 odbędzie się na boisku „Makkabi“ przy ul. Dietla-Koletek decydujący mecz bokser- ski o mistrzostwo okręgu krakowskiego pomiędzy dotychczasowym mistrzem „Wisła“ a wzmocnio- nym zespołem „Makkabi“, która pozyskała ostamio kilku dobrych zawodników i dysponuje obecnie b. silną drużyną. Poprzedzą walki wstępne mło- dzików „Wisły“ i „Makkabi“.

NADESŁANE

Podziękowanie.

W. P. DR. BRUNOWI MARGULIESOWI, LEKARZOWI W BIECZU przesyłamy serdeczne podziękowania za na- der troskliwą i bezinteresowną opiekę oddaną bl. nasze- mu kochanemu Ojcu oraz wszystkim Przyjaciółom i Zna- jomym, którzy oddali Mu ostatnią przysługę, jakoteż wszystkim tym, którzy nam ślali słowa pocieszenia ser- decznie dziękujemy.

5532k

RÓZIA I JÓZEF KALBOWIE.

Wobec rozsiewanych kłamliwych pogłosek, jakobym był antysemitą, ostrzegam, że oszczer- ców będę ścigał sądownie.

4578g

Zakład fryzjerski
Kraków, św. Anny 4.

zrodziła w nas nieukrywana z powodu tego zaj- ścia radość pewnej części prasy.

Pozwalam sobie tylko, jako szeregowy adwo- kat, który boleśnie odczuł ten zanach na to wielkie dobro adwokackie, jakim jest prawo, niezależnej obrony, zaapelować do Rady Adwo- kackiej, by zabrała autorytatywny głos w tej smutnej sprawie i napiętnowała metody ulicy. Będzie to onietylko satysfakcją dla kolegi Dą- browskiego, lecz w dużym stopniu otuchą dla nas wszystkich wierzących w szlachetną misję obrony.

Z głębokim poważaniem Lech Berenson.

KRAKOWSKA GIEŁDA ZBOZOWA

Kraków, 24. 9. Pszenica 80% siarn. szklist. 30.00—31.50; dworska czer. 30—30.50; biała 29.50—29.75; targ. 28.75—29.20; żyto dworskie 23.75—24; targowe 23.25—23.50; owies dworski 21—21.50; jęczmień dworski 21—23; targowy 20—20.50. — Przetwory młynarskie Mąka pszenna gat. I wyciąg 80% 47—49; gat. I 50% 45—45.50; gat. IA 65% 42—42.50; pastew. ną 17.50—18 razowa 95% 34—34.50; mąka żytnia okr. Krakow- skiego gat. 50% 34.50—34.75; gat. I. 65% 33.50—33.75; razo- wa 95% 28—28.50 (z dostawą). Mąka żytnia okr. Poznańskie. go gat. I 50% 34.50—34.75; gat. I 65% 33.50—33.75 (z dostawą). Tendencja utrzymana, podaż średnia.

POZNANSKA GIEŁDA ZBOZOWA

Poznań 24. 9. (PAT). Ceny transakc.: żyto 65 tonn 22.75; ce- ny orientacyjne: owies bez zmiany, usp. słabsze. Reszta bez zmiany. Ogólne usp. spokojne.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 24. 9. Kursy zamknięcia: Akcje: Bank Polski 107 1/4—107—107 1/2; Cukier 36; Węgiel 26 1/4; Lilpop 53 3/4—54; Modrzejów 9.80; Ostrowiec 26 1/4. Tendencja niejednolita.

Papiery procentowe: 3% prem. poz. inwest. em. I 67 1/4, em. II 68.60; 30% prem. poz. inwestycyjna seryjowa 81 1/4; 4% poz. dolarowa (dolarówka) 33.25; 4% poz. konsolidacyj. n.: 58 3/4 grube, 58 1/2 drobne; 4 1/2% poz. wewnętrzna 55.20—55.40; 55.88. Tend. niejed.

Dewizy: Belgia 89.15; Gdańsk 1; Holandia 292.50; Kopen- haga 117; Londyn 2619; Nowy Jork czek 5.80 5/8; Nowy Jork telegraficzny 5.30 5/8; Paryż 18.12; Praga 18.44; Szwajcaria 121.60. Tend. utrzymana.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 24. 9. Kursy zamknięcia: Dewizy: Paryż 14.90; Londyn 21.55 1/2; Nowy Jork 4.35 3/8; Bruksela 78.30; Medio- lan 21.92 1/2; Amsterdam 240.57 1/2; Berlin 174.70; Sztokholm 111.10; Oslo 108 1/2; Kopenhaga 96.20; Praga 15.21. Tendencja utrzymana.

POZYCJY POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 23. 9. 8% poz. Dillonowska 53; 7% poz. Sta- bilizacyjna 74 3/8; 6% poz. Dolarowa 60; 70% poz. War- szawska 53. Tendencja utrzymana.

DEWIZY EUROPEJSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 23. 9. Berlin 40.12; Londyn kabel 4.94.87; Pa- ryż 3.42 1/4; Zurych 22.96 3/4; Rzym 5.26 1/4; Amsterdam 55.24. Tendencja utrzymana.

LONDYŃSKA GIEŁDA METALI

Londyn, 24. 9. Cynk 20 3/16—3/16, 20 7/16—1/2; Cyna 257—1/2 356 1/4—3/8; Stralca 261 1/2; Ołów 20 9/16—5/8, 20 5/8—11/16; Miedź 51 3/16—1/4, 51 3/16—1/4; Elektrolit 57 1/2—58 1/2; Złoto 106.6 1/2.

ZIEMIA BŁOGOSŁAWIONA to wyczyn realizatorski jakiego nie widzieliście

Mianowanie Komisji ankietowej -- z końcem października

W skład komisji wejdą członkowie Komisji Król.

Londyn, 24. 9. ŻAT. Z wiarygodnego źródła dowiaduje się ŻAT-na, że nowa komisja palestyńska, która ma być powołana przez rząd brytyjski na zlecenie Rady Ligi Narodów, celem zbadania problemu palestyńskiego i opracowania szczegółowego planu rozwiązania tego problemu, z uwzględnieniem planu podziału Palestyny, nie będzie mianowana przed końcem października. Decydujące sfery w Londynie są zdania, że nie należy przyspieszać powołania komisji przed zakończeniem badania wstępnego. W drodze nieoficjalnej potwierdzają doniesienie, że w skład owej komisji ankietowej wejdzie także kilku członków Komisji Królewskiej, rząd bowiem stoi na stanowisku, że szereg możliwości mógłby pozostać niewyżytkanych, a z powodu olbrzymiej ilości materiału informacyjnego zebranego w Palestynie przez Komisję Królewską, uniknie się konieczności ponownego badania kraju.

Interwencja Egiptu na rzecz Arabów palestyńskich - zakończona

Kair, 24. 9. ŻAT. Organ premiera egipskiego Nahasa Paszy, „Mokkatan“ informuje, że na-

leży uważać za zakończoną interwencję Egiptu na rzecz Arabów palestyńskich, po wystąpieniu przedstawiciela Egiptu w Lidze Narodów przeciwko projektowi podziału Palestyny. Dalszych interwencji w tym kierunku Egipt podejmować nie będzie. Pismo atakuje Turcję, zarzucając jej obojętność dla problemu palestyńskiego i stwierdzając, że Turcja nic nie uczyniła dla obrony Arabów palestyńskich, wyraża natomiast uznanie dla Francji, której przedstawiciel nie wypowiedział się za podziałem Palestyny.

O wyzyskanie źródeł wody w Palestynie

Jerozolima, 24. 9. (ŻAT) W dniu dzisiejszym ukazał się oficjalny komunikat donoszący, że rząd palestyński czyni przygotowania do wykonania zaleceń Komisji Królewskiej w zakresie badania możliwości wyzyskania źródeł wody w Palestynie i Transjordanii. Rząd wyasygnował na prace w okregu Ber Szeba i w dolinie jordańskiej 50.000 funtów, na prace hydrograficzne w Transjordanii 30.000 funtów.

Starosta bielski piętnuje ostro podżegaczy do wystąpień antyżydowskich

Bielsko, 24. 9. (R) Dziś odbyła się w komendzie policji wielka konferencja prasowa przy współudziale naczelnika wydziału śledczego inspektora Chomańskiego z Katowic, starosty bielskiego mgra Bocheńskiego, prokuratora dra Monikowskiego z Cieszyna, wicestarosty i komendanta P. P. Na konferencji tej starosta mgr Bocheński

napiętnował dzienniki, a szczególnie „Polonię“ i „7 groszy“ za dążenie do wywołania fermentów wśród ludności przez podawanie wymyślonych wypadków.

P. starosta zapowiedział, że władze z całą bezwzględnością wystąpiły przeciwko winnym zakłócenia spokoju i aktów gwałtu, które wymierzono są nie tylko przeciwko Żydom, ale również przeciwko rządowi i przytoczył jako przykład, że

szyby zostały wybite również w wydziale powiatowym, a nawet w mieszkaniu starosty.

Nadto p. starosta nadmienił, że kolportowana pogłoska jakoby Górny zmarł i dziś miał odbyć się jego pogrzeb, nie jest zgodna z prawdą, gdyż Górny czuje się znacznie lepiej i nie grozi mu żadne niebezpieczeństwo.

W godzinach wieczornych na murach miasta ukazał się komunikat starostwa o zajściach w dniu 23 b. m., który głosi: Mimo niestwierdzenia przyczyny wypadku jakiemu uległ Antoni Górny, kupiec z Bielska, porucznik rezerwy, nie ustalone dotąd osoby dążyły do zwołania w

dnia 23 bm. na godzinę 18 wiecu. O oznaczonej godzinie zebrało się na strzelnicy, około 2.000 osób, które dowiedziawszy się, że wiec się nie odbędzie, zaczęły się rozchodzić do domów. Część zebranych w pojedynczych grupach poszła następnie do Białej. Zebranie wykorzystali różne elementy, które korzystając z licznego skupienia się ludności i zamieszania w ruchu ulicznym, zaczęły wybijać szyby w sklepach żydowskich i chrześcijańskich. Zajścia zostały zlikwidowane przez policję, która od początku energicznie występowała przeciwko grupom i pojedynczym demonstrantom. W związku z zajściami przytrzymano 24 osób. Pogotowie ratunkowe nie było wzywane i nie udzielano pomocy w żadnym wypadku, jak również nie odstawiono nikogo do szpitala powszechnego w Bielsku.

W stanie zdrowia Górnego zaznaczyła się poprawa.

Odezwa P. P. S.

Bielsko, 24. 9. (R) W dniu dzisiejszym PPS i związki zawodowe wydały odezwę, piętnującą w najostrejszych słowach rozruchy wczorajsze. Odezwa z dumą podkreśla, że w rozruchach tych nie brali udziału robotnicy, co uważać należy za dowód wielkiej kultury mas pracujących. Odezwa podkreśla, że rozruchy antyżydowskie wywołane zostały przez tych, którym zależy na odwróceniu uwagi mas od aktualnych bolączek społecznych.

rektor Banku Polskiego L. Barański i dyrektor departamentu pieniężnego Min. Skarbu W. Domaniewski. Wręczając odznaczenie p. wicepremier złożył p. J. Piłsudskiemu serdeczne gratulacje, podkreślając jego zasługi i polityczną działalność.

Ćwierć miliona drzew zwalonych przez burze

Sztokholm, 24. 9. PAT. W ostatnim tygodniu nawiedziły Szwecję wyjątkowo silne burze, które wyrządziły znaczne szkody w tamtejszych lasach. Według prowizorycznych obliczeń, burze zwały około 250 tys. sztuk drzew.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 24. 9. (Sin). W dzisiejszym dniu ciągnięcia loterii państwowej padły następujące większe wygrane: Pierwsze ciągnięcie:

5.000 zł. — 34396.
10.000 zł. — 105280, 106986, 134045, 175247.
5.000 zł. — 34805, 80335.
2.000 zł. — 4362, 15313, 15915, 33059, 33898, 42708, 44007, 58908, 65878, 68215, 72223, 79728, 89732, 92646, 99379, 105090, 169041, 177332, 184168, 188600, 172212.

Drugie ciągnięcie:
20.000 zł. — 145262.
15.000 zł. — 113904.
10.000 zł. — 8062, 160577.
5.000 zł. — 124481, 164919.
2.000 zł. — 63, 9573, 1402, 29273, 38603, 43786, 56875, 57849, 70711, 79760, 83602, 89604, 99586, 102723, 115080, 116138, 136097, 146430, 147911, 151680, 159878, 193120.

Szczęśliwa kolektura

BRACIA SAFIER
KRAKÓW, RYNEK GŁ. 6
wzbogaca tysiące graczy

Jeszcze o zakazie zgromadzenia Z. M. P. w Katowicach

Katowice, 24. 9. (P). Jak już wczoraj pokrótce donosiliśmy, został na czwartek wieczór zwołany do sali „Powstańców“ w Katowicach wiec Młodej Polski (sektor młodzieży OZON-u). Na ulicach miasta ukazały się afisze podpisane przez Kierownika Okręgu Śląskiego, wzywające do przybycia na zgromadzenie pod hasłem walki z wrogiem we, wewnętrznym, tj. Niemcami i Żydami.

Już w środę zaczęły obiegać miasto pogłoski, że władze zabronią odbycia zgromadzenia ze względu na bezpieczeństwo publiczne. Rzeczywiście na drugi dzień zaczęto usuwać afisze oraz zalepiano je plakatami tygodnia LOPP. Równocześnie wydały władze policyjne zakaz odbycia wiecu.

W czwartek w godzinach wieczornych zaczęły napływać do Katowic rozmaite jednostki z poza miasta, gromadząc się w pobliżu sali „Powstańców“ przy pl. Wolności. Silnie skonsygnowana policja przystąpiła do rozpraszania zgromadzonych, którzy udawali się grupami na ul. Młyńską, Wojewódzką i Mariacką. Mimo nadzwyczaj silnego ruchu ulicznego nie doszło nigdzie do zakłócenia porządku, ponieważ wszystkie główne arterie miasta były obstawione licznymi posterunkami policji. Większy oddział policji konnej w hełmach stalowych był skonsygnowany przy ul. Młyńskiej w pobliżu biur Gminy Żydowskiej oraz gleichschaltowanego wydawnictwa „Kattowitzer Zeitung“.

Fakt zakazania zgromadzenia zwołanego przez młody OZON, wywołał wśród ludności rozmaite komentarze, gdyż jest to pierwszy tego rodzaju wypadek w Polsce.

KRONIKA ŁÓDZKA

Uniewinnienie oskarżonego o obrazę narodu polskiego

Łódź, 24. 9. (G). W dniu dzisiejszym przed Sądem Okręgowym odbyła się sprawa 36-letniego Mondscheina, właściciela zakładu fotograficznego przy ul. Zgierskiej 38, oskarżonego o obrazę narodu polskiego. 21 maja b. r. przed jego zakładem stanęła członkini Stronnictwa Narodowego Jadwiga Wlazlik, która pikietowała jego zakład, przestrzegając klientelę chrześcijańską, że jest to sklep żydowski. Wedle aktu oskarżenia, Mondschein miał wybiec ze sklepu i uderzyć ją kilka. krotnie w twarz i wołać, ty polska świniu. Na dzisiejszej rozprawie Mondschein nie przyznał się do winy, twierdząc, że Wlazlikówna była nadsłana przez jego konkurenta, który jej za to płacił. Zeznania Wlazlikówny podczas rozprawy sądowej były sprzeczne z zeznaniami złożonymi na pol. cji. Sąd uniewinnił Mondscheina.

Zatarg o płace w zakładach tramwajowych

Łódź, 24. 9. (G). Od dłuższego czasu na terenie tramwajów podmiejskich trwa konflikt o płace. Sprawa ta oparła się o arbitraż państwowy i jutro odbyć się ma w tej sprawie specjalne posiedzenie.

Dekoracja Jana Piłsudskiego wielką wstęgą orderu Odrodzenia Polski

Warszawa, 24. 9. PAT. Z polecenia pana Prezydenta R. P. Ignacego Mościckiego p. wicepremier i minister skarbu E. Kwiatkowski w dniu 24 bm. udekorował wiceprezesa Banku Polskiego i b. ministra skarbu Jana Piłsudskiego wielką wstęgą orderu Odrodzenia Polski. Przy akcie dekoracji byli podsekretarze stanu w Ministerstwie Skarbu K. Morawski, T. Grodyński, F. Switański, prezes Banku Polskiego W. Byrka, naczelny dy-

Przed doniosłymi zmianami w polityce wewnętrznej

Fermenty w O. Z. N.

Warszawa, 24. 9. (Sin) Fermenty w Ozone na tle ideologicznym nie ustają. We wtorek odbyła się konferencja okręgowych prezesów POW z całej Polski z udziałem płk. Koca. Podczas przeszło 6-godzinnej dyskusji płk. Koc zabrał kilkakrotnie głos. Wszyscy mówcy wypowiedzieli się przeciwko firmowaniu przez Ozone Związku Młodej Polski, który jest organizacją grupującą młodzież tylko jednego zabarwienia politycznego. Oświadczenie płk. Koca, że dotychczasowe

we posunięcia Z. M. P. odbyły się bez jego wiedzy, przyjęto do wiadomości. Ponadto postanowiono odbyć jeszcze jedno posiedzenie, na które ma się zaprosić Marszałka Rydza Smigłego, jako dawnego Naczelnego Komendanta POW. Jeżeli do powyższego dodać krążące pogłoski o raporcie płk. Kowalewskiego u Marszałka Rydza-Smigłego, to nie ulega wątpliwości, że najbliższa przyszłość może przynieść rozwiązanie polityki wewnętrznej państwa.

Kongres Ch. D. w Warszawie

Warszawa, 24. 9. (Sin.) Wszystkie placówki chrześcijańskiej demokracji otrzymały okólnik zarządu głównego w sprawie kongresu stronnictwa, który ma się odbyć 9 i 10 października w Warszawie. Okólnik ten stwierdza, że głównym przedmiotem obrad będzie projekt połączenia Ch. D. z N. P. R. Uzasadniając ten projekt prezydium Ch. D. zaznacza, że stronnictwo zawsze było gotowe pracować nad konsolidacją narodu. Powoławszy się na wskazówki Paderewskiego, prezydium Ch. D. podkreśla, że Pol-

ska powinna przeciwstawić totalizmowi potęgę wolności i konsolidacji narodu w duchu polskim i chrześcijańskim. Ch. D. rozpoczęła rozmowy z NPR, które doprowadziły do pomyślnego rezultatu. Opracowano nowe zasady programowe, w których Ch. D. nie odbiega jednak od swoich podstawowych naczelnych haseł. Również NPR nie przekreśliła swego programu. W nowych tezach programowych wyszukano wspólne punkty i ustalono wspólną działalność obu stronnictw.

Mussolini i Hitler złożą wizyty w Wiedniu i Budapeszcie?

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Berlin, 24. 9. (B). Z kół dobrze poinformowanych dowiadujemy się, że Hitler omówi z Mussolinim możliwość odbycia równoczesnych wizyt we Wiedniu i w Budapeszcie. Koła włoskie w Berlinie wyrażają przekonanie, że Mussolini odwiedzi Wiedeń i Budapeszt w towarzystwie Hitlera. Na Wilhelmstrasse utwierdza się przekonanie, że rezultatem wizyty Mussoliniego u Hitlera będą układy natury kulturalnej, filozoficznej i gospodarczej. Natomiast nie dają tutaj wiary w układ wojskowy niemiecko-włoski.

Podczas pobytu Mussoliniego w Berlinie roztoczona będzie ścisła straż policyjna. W pałacu prezydenta Rzeszy, gdzie zamieszka Mussolini, czuwać będzie oddział Gestapo złożony z

20 ludzi. Gwardia przyboczna Hitlera czuwać będzie nad okolicą pałacu. W nocy patrolować będzie policja z psami policyjnymi. W ostatnim tygodniu oddział składający się z 800 policjantów odbywał ćwiczenia w ostrym strzelaniu. Oddział ten roztoczy straż nad bezpieczeństwem Mussoliniego. Specjalne oddziały policji włoskiej znajdują się już w Berlinie, gdzie współpracować będą z policją niemiecką. Mussolini zostanie mianowany honorowym szefem jednego z pułków niemieckich. Mussolini zabrał do Niemiec dwanaście mundurów i sześć flag włoskich, które wywieszane będą na budynkach, gdzie zamieszka Duce. Świta Mussoliniego obejmuje 65 osób.

Słowacy domagają się autonomii

Bratislava, 24. 9. PAT. Poseł Sidor zapowiada na łamach „Sloveńskiej Pravdy“, że na skutek uchwały prezydium słowackiego stronnictwa ludowego posłowie tego stronnictwa wystąpią w parlamencie praskim z trzema nowymi projektami ustaw, dotyczących spraw słowackich. W szczególności Słowacy wysunęli nowy projekt autonomii Słowacji. Dwa poprzednie projekty nie weszły w ogóle na porządek dzienny.

Drugi wniosek będzie dotyczył ustawy językowej, która winna być znowelizowana w ten sposób, aby język słowacki na terenie Słowacji był należycie respektowany.

Wreszcie trzeci wniosek odnosi się do nowelizacji ustawy o ustroju politycznym Słowacji. Słowacy domagają się będą, zanim zostanie zrealizowany postulat autonomii, rozszerzenia samorządu słowackiego.

Odpęrczenie w Belgii

Bruksela, 24. 9. PAT. Sytuacja polityczna, która w dniu wczorajszym była bardzo napięta, upoważniając nawet do obaw, iż gabinet poda się do dymisji, uległa dziś znacznemu odpęrczeniu. Trzy partie rządowe wypowiedziały się za pozostaniem Van Zeelanda u steru rządu. Komplikacje wczorajsze wywołane były z jednej strony przyjęciem przez Belgię kandydatury do Rady Ligi Narodów, co wydaje się być sprzeczne z polityką neutralności, głoszoną przez Belgię, z drugiej zaś strony przez rozejście się pogłosek o usunięciu się Van Zeelanda z życia politycznego z powodu złego stanu zdrowia. W tutejszych kołach politycznych utrzymują, że w razie ustąpienia rządu socjaliści zażądają powierzenia im misji utworzenia nowego gabinetu.

Ostateczna decyzja Van Zeelanda po głosowaniu w parlamencie

Bruksela, 24. 9. PAT. Powzięta przez ministrów socjalistycznych inicjatywa wyjaśnienia atmosfery politycznej postawiła przewodców stronnictw w obliczu ich odpowiedzialności i zmusiła ich do rozpatrzenia nie tylko obecnej sytuacji, lecz także konsekwencji ewentualnego przesilenia rządowego. Rezultatem tego było utwierdzenie ich w opinii, że Van Zeeland jest nadal najbardziej powołanym mężem stanu dla zapewnienia tradycyjnej współpracy trzech stronnictw i prowadzenia dalej wspólnego dzieła. Premier zatem przekonał się, że jego pozycja osobista jest dostatecznie silna,

Odezwa rektora U. J. K.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów, 24. 9. (B). W związku z ostatnimi wypadkami pobicia studentów żydowskich na uniwersytecie lwowskim rektor U. J. K. prof. dr Kulczyński wydał w dniu dzisiejszym odezwę, w której stwierdza, że pojawiły się ostatnio usiłowania blokowania wpisów pod hasłem niedopuszczania do studiów Żydów oraz elementów komunistycznych i antypaństwowych. Rektor przestrzega za tym młodzież, że tego rodzaju ingerencja należy wyłącznie do kompetencji władz uniwersyteckich. Taka ingerencja połączona z aktem gwałtu grozi zamknięciem uczelni. Rektorat potępiając ekscesy, zwraca uwagę, na niedopuszczalność stosowania podobnych gwałtów i zapowiada, że z dniem dzisiejszym wzmocniona zostanie straż porządkowa złożona z woźnych uniwersytetu.

Nowy poseł R. P. w Brukseli

Warszawa, 24. 9. (Sin.) Poseł Rzeczypospolitej w Brukseli, Tadeusz Jackowski został z dniem 11 listopada odwołany do centrali MSZ. Posłem R. P. w Brukseli mianowany został p. Michał Mościcki.

Nowy przydział płk. Kowalewskiego

Warszawa, 24. 9. (Sin) Na podstawie zarządzenia ministerstwa spraw wojskowych płk. Kowalewski otrzymał nowy przydział. Na stanowisku attache wojskowego przy poselstwie w Bukareszcie płk. Kowalewski otrzymał przydział do dyspozycji ministerstwa spraw wojskowych.

Pertraktacje o umowę zbiorową w przemyśle węglowym

Warszawa, 24. 9. (Sin) Dotychczasowe pertraktacje w sprawie zawarcia nowej umowy zbiorowej w przemyśle węglowym Zagłębia Dąbrowskiego nie dało dotąd wyników. Właściciele kopalń przeciwstawiają się żądaniu podwyżki płac o 10 procent wysuniętej przez związek zawodowy górników. Z tych też względów należy oczekiwać, że targ zostanie poddany arbitrażowi ministerstwa opieki społecznej.

Nowe rozporządzenie dewizowe w Niemczech

Berlin, 24. 9. PAT. Minister skarbu Rzeszy wydał ostatnio nowe rozporządzenie dewizowe, na mocy którego wszystkie zagraniczne papiery wartościowe muszą być zarejestrowane w Banku Rzeszy do dnia 20 października r. b. Zarządzenie to obowiązuje wszystkie osoby fizyczne i prawne, przebywające na terytorium Rzeszy.

Zgon aktora żydowskiego

Buenos Aires, 24. 9. (ZAT) Na skutek ataku astmy zmarł w teatrze żydowskim w Buenos Aires wybitny aktor żydowski, Rudolf Zaslowski, przeżywszy lat 51. W czerwcu, gdy Zaslowski bawił w Gdańsku ukazała się w prasie zdementowana następnie wiadomość o śmierci aktora.

Lwowska giełda zbożowa

Lwów, 24. 9. (B). Na dzisiejszej giełdzie zbożowej zaznaczyły się obroty w wielu artykułach oraz egzekutywna sprzedaż otrąb, pszenicy, jęczmienia i owsa. Tendencja nadal lekko wyżkowa, usposobienie spokojne.

Płacono: pszenica czerwona 28.50 — 28.75, zbiorowa czerwona 27.75 — 28, jednolita biała 29 — 29.50, zbiorowa biała 28 — 29.50, jęczmień jednolity 21.2 — 22, pastewny 19.25 — 19.50, owies jednolity 21.50 — 21.75, zbiorowy 20.25 — 20.50. Makuchy lniane 21.50 — 22, rzepakowe 17 — 17.50, mąka pszenna razowa do 75 proc. 33.50 — 33.75.

aby mógł działać z całym autorytetem w kwestiach programowych i personalnych, które niewątpliwie się nasuną. Van Zeeland ma powziąć ostateczną decyzję co do swej przyszłej działalności dopiero po ogłoszeniu rezultatów głosowania w parlamencie, gdy orientacja stronnictw ce do programu akcji rządowej będzie mogła być określona z większą dokładnością.

Sensacyjny proces przywódcy hitlerowskiego w Szwajcarii

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Bern, 24. 9. (B). Proces polityczny w Bernie jak komunikuje oficjalna szwajcarska agencja telegraficzna, doprowadził do wykrycia sensacyjnej afery. Znany przywódca szwajcarski narodowych socjalistów, mjr. Leonhardt z Bazylei wytoczył berneńskiemu publicyście Loosly proces o zniesławienie, ponieważ Loosly twierdził w swej broszurze, że szwajcarskie organizacje frontystów utrzymywane są przez Trzecią Rzeszę. Podczas rozprawy doszło do sensacyjnego zwrotu. Oskarżyciel okazał się oskarżonym. obrońcy Loosly'ego przedłożyli mianowicie trybunałowi berneńskiemu kopie fotografii i listów, z których wynika, że

Leonhardt otrzymywał subsydia z zagranicy. Ponadto wynikało z tych listów, że znaczna liczba frontystów otrzymywała zapomogi z zagranicy. Otrzymywali oni subwencje od jednego z czołowych propagandystów ruchu narodowo-socjalistycznego płk. Fleischhauera w Erfurcie. Fleischhauer znany jest z procesu o protokoły Mędrców Syjonu, który został mu wytoczony przez żydowskie organizacje szwajcarskie. Subsydia otrzymywały osoby, które swego czasu występowały na sali rozpraw wspomnianego procesu. Celem uzyskania oryginałów listów sąd rozprawę odroczył.

Austria ubiegała się o miejsce w Radzie Ligi Narodów?

Wiedeń, 24. 9. PAT. „Neuigkeits Weltblatt“, omawiając sprawę pogłosek o rzekomym staraniu się Austrii o miejsce w Radzie Ligi Narodów, podkreśla dziś, że Au-

stria bynajmniej nie ubiegała się o to i że pogłoski, związane z tym mijają się zupełnie z faktycznym stanem rzeczy.

Spisek przeciw emirowi i dygnitarzom Transjordanii

Jerozolima, 24. 9. (ŻAT). Z Ammanu donoszą o wykryciu spisku przeciwko emirowi Abdullahowi, premierowi rządu transjordańskiego Ibrahimowi El Hassanowi, dowódcy legionu arabskiego Pik Paszy i komendantowi straży pustynnej kapitanowi Blobowi. W samochodzie emira Abdullaha znaleziono bombę, którą usunięto przed wybuchem. W wyniku przeprowadzonego śledztwa znaleziono bomby oraz broń i amunicję w mieszkaniach kilku przywódców opozycji. Zostali oni aresztowani i przewiezieni do zapadłych miejscowości. Wśród spiskowców znajduje się także dyrektor banku arabskiego w Ammanie. W czasie rozprawy sądo-

wej przeciwko jednemu z zamachowców stwierdzono, że przyrzeczono mu 250 funtów za zgładzenie emira, premiera i obu oficerów. Jak donoszą, w charakterze świadka ma być też wysłuchany Naszaszibi, palestyński zwolennik emira.

Bunt więźniów arabskich w Akko

Jerozolima 24. 9. (ŻAT). Z Akko donoszą o rozruchach, wywołanych w tamtejszej twierdzy więziennej przez 150 więźniów arabskich. — Więźniowie, którzy ogłosili strajk głodowy twierdzą, że więzi się ich nielegalnie. Dzisiejszy „Dawar“ donosi, że 13 więźniów arabskich jest rannych i że umieszczono ich w szpitalu.

Z kraju „wrogów ludu“

Moskwa, 24. 9. PAT. W dniu dzisiejszym rozpoczął się w mieście Stara Rula obwodu leninградzkiego przed specjalnym kolegium leninградzkiego sądu obwodowego proces 8 członków kontrrewolucyjnej organizacji, która w ciągu dwóch lat prowadziła szkodliwą działalność w biurze państwowych dostaw zbożowych. Oskarżeni zarażali umyślnie zboże kleszczem, gnoili je i rozkradali. Wszyscy odpowiadają z art. 58 k. k. republiki rosyjskiej, który przewiduje karę śmierci.

Przypomnieć należy, że przed paru dniami odbył się analogiczny proces przed moskiewskim sądem miejskim. Wszyscy oskarżeni w liczbie 10 skazani zostali na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Moskwa, 24. 9. PAT. W komunistycznym uniwersytecie pracujących wschodu w Swierdłowsku wykryto wśród studentów i profesorów „wrogów ludu, trockistów, bucharinowców i burżuazyjnych nacjonalistów“. Rektor uniwersytetu Reicher stoi pod zarzutem pobłażania „wrogom ludu“. „Wrogami ludu“ okazali się m. in. profesorzy historii i dialektyki materialistycznej i leninizmu.

Moskwa, 24. 9. PAT. Trybunał wojenny floty bałtyckiej skazał dwóch funkcjonariuszów Jabłoczkowa i Łasanowa oraz dwóch wojskowych Fidelskiego i Zamysłajewa na karę śmierci przez rozstrzelanie za otrucie marynarzy przez dodanie trucizny do jedze-

nia. Wyrok został wykonany. Skazańcy należeli, według terminologii urzędowej, do „kontrrewolucyjnej organizacji faszystowsko-terrorystycznej“.

Kwestia abisyńska nie będzie dyskutowana przed wycofaniem wojsk włoskich z Hiszpanii

Londyn, 24. 9. PAT. Na temat rozmowy przed stawiciela rządu włoskiego w Genewie Bova Scoppa z min. Delborem korespondent genewski „Manchester Guardian“ podkreśla, że po pierwszej rozmowie ustalono, że następne spotkanie odbędzie się nazajutrz. Bova Scoppa musiał widocznie co do pewnych punktów zwrócić się po instrukcje do swego rządu. O jakie sprawy chodziło, nie zostało ujawnione. Ale korespondent posiada powody do przypuszczenia, że chodziło o wycofanie wojsk włoskich z Hiszpanii. Według korespondenta, min. Delbos miał oświadczyć delegatowi włoskiemu, że dopóki Mussolini nie zgodzi się na wycofanie wojsk włoskich z Hiszpanii, kwestia Abisynii nie może być dyskutowana. Bova Scoppa miał w czasie rozmowy z Delborem wspomnieć o inicjatywie kilku państw południowej Ameryki, które proponują wnieść na Zgromadzenie rezolucję stwierdzającą, iż

nieuczestniczenie Włoch w obradach Zgromadzenia stanowi wielką stratę

Z sali odczytowej

Terytorializm redivivus?

Odczyt prez. dra Chaima Hilfsteina w Syjonistycznym Klubie Towarzyskim

Nowy sezon zainaugurował ruchliwy zarząd Syjonistycznego Klubu Towarzyskiego w Krakowie odczytem prezesa Egzekutywy dra Chaima Hilfsteina na temat terytorializmu. Prelegent w ciekawie ujętych wywodach przeprowadził na wstępie analogię pomiędzy VI. i VII. Kongresem Syjonistycznym a Kongresem XX. Tam była sprawa Ugandy, tu była na porządku dziennym sprawa podziału. Dramatyczny był przebieg obrad „Kongresu Ugandy“ i Kongresu ostatniego, przy czym jest rzeczą charakterystyczną, że ówczesni „Nein-sagerzy“ zamienili się częściowo dzisiaj w „Jasagerów“ w kwestii podziału. W dalszym ciągu prelegent na podstawie źródeł syjonistycznych i osobistych wspomnień scharakteryzował ówczesne boje przeciwko Ugandzie, określił stanowisko czołowych przywódców syjonizmu oraz przedstawił genezę rozłamu na tle zagadnienia terytorializmu. Idea ta powraca jednak w opinii żydowskiej od czasu do czasu, i ostatnio znów pojawiły się głosy, by na nowo podjąć dyskusję na temat Ugandy. Mówca z całą stanowczością występuje przeciwko próbom wskrzeszenia terytorializmu w chwili obecnej, gdy ważą się losy Palestyny. Poruszanie sprawy Ugandy czy innych terytoriów w chwili obecnej może osłabić naszą energię i szerzy defetyzm w szeregach syjonistycznych. Prelegent apeluje do opinii syjonistycznej, by nie zbacała z drogi i wzywa, by obóz syjonistyczny z całą energią i zapałem poświęcił się wyłącznie realizacji ideału palestyńskiego, który jest pierwszym i naczelnym naszym zadaniem.

Wywodów prez. dra Hilfsteina wysłuchało liczne audytorium z dużym zainteresowaniem. Wieczór zagał prezes Klubu tow. I. Stern, który podkreślił znaczenie tej placówki syjonistycznej w naszym mieście, apelując do społeczeństwa żydowskiego, by przez liczne wstępowanie w szeregi członków Klubu przyczyniło się do ugruntowania ośrodka duchowego, którym chce być Klub Syjonistyczny w Krakowie.

Wyrok w procesie o zniesławienie

Lublin, 24. 9. PAT. Rozprawa o zniesławienie przeciwko kpt. Zajączkowskiemu, który wojewodzie kieleckiemu dr Dziadoszowi zarzucał szereg rzekomych uchybień, w dniu dzisiejszym zakończyła się wyrokiem skazującym kpt. Zajączkowskiego na 3 miesiące aresztu oraz grzywnę zł. 200, a w razie nieściągalności 1 miesiąc aresztu. W motywach wyroku sąd podniósł, iż kpt. Zajączkowski żadnego dowodu prawdziwości zarzutów nie przeprowadził.

Moskwa, 24. 9. Korespondent P. A. T. dowiadyduje się ze źródeł nieoficjalnych, że wybory do najwyższej rady państwowej zostaną rozpisane w pierwszych dniach października.

dla Ligi, wobec czego Zgromadzenie zaprasza rząd włoski do zajęcia swego miejsca. Min. Delbos miał wyraźnie stwierdzić, że rząd francuski nie może zgodzić się z tego rodzaju postawieniem sprawy. Do godz. 9-ej wieczorem w piątek Bova Scoppa nie przybył na konferencję z Delborem.

Londyn, 24. 9. PAT. Foreign Office podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym wysłano brytyjskiemu charge d'affaires Ingramowi instrukcje, by zakomunikował min. Ciano, że rząd brytyjski był dokładnie informowany o rozmowach przeprowadzonych w Genewie pomiędzy mi. Delbos a Bova Scoppa i by wyjaśnił, że rząd W. Brytanii zgadza się całkowicie na propozycję min. Delbos co do wydania zarządzeń w celu zajęcia się zagadnieniem interwencji w Hiszpanii drogą rozmów trójstronnych pomiędzy rządami: brytyjskim, francuskim i włoskim.

Kronika krakowska

DYŻURY LEKARZY I APTEK:

Dziś mają dyżur nocny lekarze: Horowitz Maksymilian, Jasna 7, Nelhofer Artur, Al. Krasiańskiego 4 I p., Kurz Zygmunt, Sandomierska 5, tel. 116-40, Redo Aleksander, Zamojskiego 29, tel. 182-57.

Dziś mają dyżur nocny apteki: Rynek gł. A.B. 42, Gertrudy 1, Krowoderska 74, Madalińskiego 7, Krakowska 9, Mogilska 16, Rynek podg. 9.

Wielki pożar pod Krakowem

ZAMACH SZALEŃCZY UMYSŁOWO CHOREJ

Wczoraj w godzinach popołudniowych w Dziekanowie pod Krakowem wybuchł pożar we dworze, gdzie ofiarą padły dwie stodoły pełne słomy. Zawezwana z Krakowa straż pożarna po dłuższej akcji pożar zlokalizowała, ratując od zniszczenia dalszych 11 stodoł. Jak się okazało pożar wniecił niejaka Teresa Szerupa, umysłowo chora, którą zajęły się organa P. P. Ogółem pożar strawił 2,000 mtr słomy wraz z dwoma stodołami wartości kilku tysięcy złotych.

BIURO INFORMACYJNE W SPRAWIE WPISÓW NA UNIwersYTET JAGIEL.

W związku z odbywającymi się obecnie wpisami na Uniwersytet Jagielloński w Krakowie uruchomił Zw. akad. Haszchar - Przedświt biuro informujące o studiach oraz o formalnościach wpisowych. Biuro mieści się w gmachu Uniwersytetu (Coll. Novum) na II piętrze, sala nr 72, urządowanie od 9-1 w poł.

OTWARCIE „BEJT AKIBA“

Kierownictwo gniazda krakowskiego A. H. H. „Akiba“ komunikuje społeczeństwu żydowskiemu Krakowa, że lokal organizacyjny został przeniesiony z ul. Krakowskiej 49 na ul. Starowiślną 87. Uroczystość otwarcia nowego, pięknego lokalu pod nazwą „Bejt Akiba“ odbędzie się w dniu święta Simchat Tora, tj. dn. 28 września. Plan uroczystości przedstawia się następująco: Godz. 4 pop. Referat dr Jehudy Ohrensteina nt. „Młodsze i starsze pokolenie w walce o syjonizm“. Referat odbędzie się w sali reprezentacyjnej Żyd. Domu Akademickiego przy ul. Przemyskiej 3 i poprzedzi go występ chóru gniazda krakowskiego, Godz. 5.30 pop. Otwarcie „Bejt Akiba“ przy ul. Starowiślną 87. Otwarcia dokona Kurator Organizacji dr Chaim Hilfstein. Zwiedzenie „Bejt Akiba“. Godz. 7 w. Uroczysty raport gniazda krakowskiego na boisku ŻKS Makkabi. Plan raportu: 1. Otwarcie nowego roku pracy. 2. Przyjęcie młodego pokolenia organizacyjnego do Ruchu. 3. Chór gniazda krakowskiego „Akiby“. 4. Insce nizacja zwyczaju „Simchat Bejt Haszoejwa“. 5. Przemarsz.

Prosimy całe społeczeństwo żydowskie Krakowa o wzięcie udziału w naszej uroczystości. — Wstęp za specjalnymi zaproszeniami, które wydaje się w Sekretariacie Naczelnym „Akiby“ przy ul. Dietla 107.

„GAZETA MÓWIONA“ W SYJONISTYCZNYM KLUBIE TOWARZYSKIM

W środę dnia 29 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się w lokalu Syjonistycznego Klubu Towarzyskiego „Gazeta mówiona“, w której bez niedomówień poruszone zostaną aktualne problemy życia żydowskiego. Treść numeru: „O czym się nie pisze“ — red. dr Dawid Lazer, „Bojkot gospodarczy“ — dr Kalman Stein, Przegląd prasy — red. Leopold Rosner, „Kariera Michała Kobylki“ (Felieta) — Izrael Fleischmann, „Analiza rasy“ — mgr Edward Rosthal, „Złośliwy felieton“ — Fret Alwin, „Żyd - Akademik“ — mgr Rubin Wolf, „W krzywym zwierciadle“ — Elize Weintraub, Z codziennej rubryki — E. R. Kronika. Współpracownicy pierwszego numeru „Gazety mówionej“ wypowiedzą swoje artykuły.

URUCHOMIENIE URZĘDU POCZTOWEGO KRAKÓW 19.

Z dniem 1 października 1937 r. uruchamia się urząd pocztowo - telekomunikacyjny V klasy w Krakowie, przy ul. Kapucyńskiej 2 pod nazwą: Kraków 19.

Godziny urzędowe w dziale pocztowo - telekomunikacyjnym od godz. 8 do godz. 12 i od 15 do 18 w dni powszednie. W dni świąteczne Urząd nieczynny. Wymieniony urząd czynny będzie wyłącznie w dziale nadawczym.

OBLAWA POLICYJNA

Wczoraj między godz. 18 a 21.30 przeprowadziły organa policji obławę na terenie miasta Krakowa, w czasie której doprowadzono 52 osoby do stwierdzenia tożsamości.

Jak B.G.K. popiera „akcję przesiedleńczą“ kupiectwa wielkopolskiego

Warszawa, 24. 9. PAT. Przyznany przez Bank Gospodarstwa Krajowego na skutek starań Rady Nacz. zrzeszeń kupiectwa polskiego bezprocentowy kredyt przesiedleńczy w sumie 100 tysięcy zł., został już rozprowadzony przez terytorialne organizacje kupieckie w Poznaniu, Bydgoszczy, Toruniu i Grudziądzu, za pośrednictwem oddziałów Ban-

ku Zw. Spółek Zarobkowych.

W związku z tym naczelna rada wszczęła starania o przyznanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego dalszych kredytów na akcję kolonizacyjną kupiectwa ziem zachodnich na kresy wschodnie. Uruchomienie dalszych 100 tysięcy zł. z tego kredytu ma niebawem nastąpić.

Zaciekle walki na froncie asturyjskim utrudnione wskutek opadów śnieżnych

Santander, 24. 9. (PAT). Agencja Havasa donosi: Postępy wojsk powstańczych na wschodnim odcinku frontu asturyjskiego są niesłychanie utrudnione przez ponowne opady śnieżne. Niemniej jednak udało się powstańcom, po dokonaniu wielkich trudności, zająć w dwóch punktach najwyższe wzgórze pasma górskiego Sierra de Bustasermin. Z wyniosłości tych dominują oni nad miejscowością Onis. Droga, prowadząca z Unquera do Gangas, znajdującą się na osi ofensywy powstańczej, jest nie do użytku. Wojska rządowe bronią się zaciekle i zmuszone do odwrotu wysadzają za każdym razem poszczególne odcinki drogi, niszcząc również wszystkie sztuczne fortyfikacje. Na rzece Cuera przerwano tamę, skutkiem czego miejscowość Demues została zalana wodą.

Niemniej zacięte walki toczą się na południowym odcinku frontu asturyjskiego. W okolicy

miejscowości Penalanja przeprowadziły wojska rządowe szereg przeciwnatarć. Wojska powstańcze posuwają się naprzód w dolinie rzeki Torio w kierunku Carmenes. Miejscowość ta, ostrzeliwana przez czas dłuższy przez artylerię, stoi w płomienach. Wojska rządowe cofając się na tym odcinku, wysadzają również dynamitem fortyfikacje i domy w powietrze, tak, że powstańcy, posuwając się naprzód, natrafiają jedynie na ruiny. Lotnictwo, którego działalność ograniczała się z powodu złych warunków jedynie do krótkich lotów rozpoznawczych, wznowiło swą działalność. Powstańcze eskadry bombardujących 3-motorowców obrzuciły bombami pozycje rządowe na odcinku Pena de Laviana. Po raz pierwszy zauważono na froncie tym kobiety, walczące po stronie wojsk rządowych. Trzy spośród nich zostały wczoraj wieczorem wzięte do niewoli na odcinku Pedrosa.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— **GLÜCKEL HAMMELN**” jest grane co wieczór. W sobotę i w niedzielę „Glückel Hammeln” na popularnych popołudniówkach po cenach niższych. Popołudniowe przedstawienia rozpoczynają się o godz. 4, wieczorowe o godz. 8.45. — Zwraca się uwagę, że przedstawienia zaczynają się punktualnie i we własnym interesie należy unikać spóźnienia.

— **„GLÜCKEL HAMMELN JAKO POSTAĆ HISTORYCZNA I JAKO BOHATERKA DRAMATU”**. Na ten temat odbędzie się w lokalu Żyd. Tow. Teatralnego (Stolarska 9) we wtorek, dnia 28 bm. o godz. 8 wiecz. pogadanka, którą zagał p. Felicja Stendigowa. Goście mile widziani.

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO**. Dziś i jutro wieczorem, pełna humoru krotkowiła Raymondona „Pierwszy dancing Zuzanny”. W niedzielę po południu świetna sztuka G. B. Shaw'a „Profesja pani Warren” w premierowej obsadzie.

— **TEATR DLA DZIECI** Wesoła Gromadka w Salj Saskiej ul. św. Jana 6, tel. 130-34. Dziś w sobotę dnia 25 września o godz. 4 pop. i w niedzielę 26 września o godz. 11 rano oraz o 4 pop. powtarza Wesoła Gromadka wesołą i barwną bajkę o drewnianym pajacyku Pinokio. Reżyseria Marii Bilizanki, dekoracje Tadeusza Różyckiego, tańce Wery Zahradnik, muzyka Leona Arteni i Ryszarda Franka. Przedsprzedaż biletów codziennie przy kasie Salj Saskiej.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: Błazen (Purimszpieler) (Jacobsohn, Kressin, Turkow).

APOLLO: „Kapitan Taylor“ (Gary Coper).

ATLANTIC: Dybuk (Morewski, Samberg i i.)

PROMIEŃ: „Szarża lekkiej brygady“ (Errol Flynn i Olivia de Havilland).

STELLA: „Będzie lepiej“ (Szczepko i Tońko).

SZTUKA: „Szesnastolatka“ (Lil Dagower, film niemiecki).

UCIECHA: „Znachor“ (Janusz Stępowski, Barszczevska, Zacharowski i in.).

WANDA: „Książętko“ (Lubieńska, Niemirzan-ka, Bodo).

MUZEUW: „Barbara Radziwiłłówna“ (Jadwiga Smosarska).

CYRK STANIEWSKICH: Program światowych atrakcyj. Początek 8.30 wieczór.

Nadto zatrzymano 19 osób za różne przestępstwa oraz doprowadzono 16 osób do stwierdzenia tożsamości.

Donia Gutfreundówna Maniek Fischer Kraków

zareczeni we wrześniu 1937 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się

Zjazd rektorów

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 24. 9. PAT. W dniu 24 bm. odbył się zjazd rektorów państwowych szkół wyższych pod przewodnictwem p. ministra W. R. i O. P. prof. dr Wojciecha Świętosławskiego. Przedmiotem obrad było omówienie i uzgodnienie z rektorami tekstu rozporządzenia o stowarzyszeniach akademickich. Następnie zaznajomiono uczestników zjazdu ze stanem prac w ministerstwie W. R. i O. P. nad reformą studiów na wydziałach humanistycznym, matematyczno-przyrodniczych i prawnym. Wreszcie poinformowano rektorów o nowych rozporządzeniach w sprawie stypendiów i przepisów dyscyplinarnych dla studentów. Na zakończenie p. rektor Szafer wyraził podziękowanie p. ministrowi za przeprowadzenie zmian w ustawie o szkołach akademickich i opiekę nad uczelniami wyższymi, która ostatnio znalazła wyraz w nominacji 82 profesorów.

Specjalista wiedeński w Polsce

(Telegram własny „Nowego Dziennika“).

Warszawa, 24. 9. (Sin.) W Warszawie bawił dziś głośny lekarz wiedeński, specjalista chorób serca, profesor Wenckenbach. Prof. Wenckenbach przyjechał do Warszawy wezwany przez rodzinę właściciela statków na Wiśle, który przebywał w jednym z sanatoriów w twocku. Jako honorarium prof. Wenckenbach otrzymał 15.000 zł.

— **DZIŚ W KRAKOWIE:** „Hatchlja” 6.30 wieczorek. — „Ceire Mizrahi - Bruria” 3 pop. ref. kol. I. Schreibtaffa nt. „Kultura XIX w. a XX w”. Koło dramatyczne „Ohe!” 4 pop. zebranie członków. — „Gordonia” 4 pop. dalszy ciąg dyskusji nt. „Czy Gordonia rozwiąże problem młodzieży żydowskiej”. — „Achdut” 6 pop. wieczornica pokolonijna. — Młode WIZO 4 pop. zebranie piernarne z udziałem tow. Berty Dreiblatt z Palestyny.

Gustaw Gola powrócił z Wiednia

po odbytej specjalizacji

Nowoczesnego Farbowania - Rozjaśniania włosów

Trwała ondulacja bezkonkurencyjną doskonałością

Kraków, Wybickiego 3 „Fm Roman“

Interesy - handlowe

PRAWNIK

rutynowany

obejmuje dział prawny

(upomnienia, skargi, odwołania...) w większym przedsiębiorstwie
Zgłoszenia pod „Zet“ do Adm. Nowego Dziennika

INŻYNIER przystąpi do bezryzykownego dochodu, wago przedsiębiorstwa. Po ważne zgłoszenia „Współpraca“ 5.000 Kraków — „Buch“ 5533k

SPÓŁNIK z kapitałem 10 do 12.000 zł. poszukiwany do wytwórni nowoczesnych preparatów kosmetycznych. Zgłoszenia pod „Kontakt“, ra“ do Towarzystwa Reklamowy Międzynarodowej, Kraków, Floriańska 25. — 5544k

DOBRA krawczyńca poszukuje spółniczek. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „Wiednka“ 4831g

SPÓŁNIKA ze współpracą i kapitałem 15.000 zł. do dobrze zaprowadzonego magazynu tow. galanterji, ubrań oraz trykotarsko-pończoszniczych w śródmieściu Krakowa — poszukują. Zgłoszenia do Adm. „Nowego Dziennika“ pod „Wiednka“ 4831g

Kupno

KUPIĘ okazjnie perski dywan 2x3 w bardzo dobrym stanie i w najlepszym gatunku. Zgłoszenia Kraków, Skrytka 64 pod „Tebra“ 5515k

Sprzedaz

DROGERIA „NOWOCZESNA“, Grodzka 35, Jerzego Lehrfelda, dawniej Mgr. Belfera poleca świeże zioła i kosmetyki, artykuły gospodarskie i chirurgiczne.

MEBLE kuchenne, przedpokojowe i pokoje dziecięce, nowoczesne, szlajakowane, najsolidniej i najtaniej „Specjalność“ Rynek Gł. 12 podwórze. 1741k

KAMIENICE Krakowie lub pensjonat Babce sprzedam lub zamienię na wieżę, kawy obiekt. Kraków, Skrytka poczt. 253 — „Dopłace“ 5485k

UWAGA! Dom **MEBLOWY** Kraków Szewska 9 i p. poleca nowoczesne urządzenia, gwarantowanej jakości, na bardzo dogodnych warunkach zapłaty. Ceny niskie. 4503k

KILIMY artystyczne, narytury, obicia meblowe **CZYSZCZENIE**, naprawa Grünerowa Kraków św. Tomaszowa 26.

TAPCZANY, otomany, materace, poduszki, łóżka polowe. — Przyjmuje wszelkie reperacje. Zakład tapicerski Bardacha, Krakowska 44. Tel. 174-83. 4612kr

MEBLE, sypialnie, jadalnie, gabinety, pokoje kombinowane gwarantowanej jakości poleca **NAJTANIEJ** — dogodny warunki Fabryczny Skład Kraków — Bracka 18. 5065k

ZAKŁAD tapicerski Hamera został przeniesiony z ul. Dietlowskiej 93 na Starowiańska 44, poleca: tapczany, otomany, fotele — łóżka polowe, przyjmuje wszelkie zamówienia również przez róbki. 5388k

ŁÓŻKO dziecięce w bardzo dobrym stanie do sprzedaży. Na wiadomość Kossaka 1, m. 7. 4812g

KLAMRY i guziki z gale, litu w większych ilościach do nabycia Fabryka Guzików Kalwaryjska 6. 4827g

ZURNALE MÓD, MANEKINY **NAJTANIEJ** KRĄKOWSKA 10 (podwórce), 4917g

MIEJSKIE ZAKŁADY CE, ROMICZNE, Kraków, Plac Szczepiański 5, telefon 114-72 polecają wyborowe **WA. PNO, CEGŁE** maszynowe i kl. i wszelkie **MATERIAŁY** budowlane. 4892kr

ODCISKI usuwa niezawodnie „BIGO“, 50 groszy, Drogeria **SCHAPSENHOHN** Kraków, Plac Nowy. 2171k

OKAZJNIE do sprzedaży nowe eleg. urządzenie sklepowe nadaje się na cukiernię, mleczarnie, nawet drogerie. Lodownia, maszyna do lodów. Wiadomość Horner Starowiańska 54. —

PARCELA koło Parku Krakowskiego, plany budowy zatwierdzone, — możliwość natychmiastowej budowy, korzystnie do kupienia. — Zgłoszenia pod „Korzystnie“ Biuro Ogłoszeń Stat. tera, Kraków. 5484k

KAMIENICA w Nowym Sączu — 2-piętrowa, duży ogród, śródmieście — do nabycia. Dochód roczny netto 5.000 zł. — Hipoteka czysta. Wiad. Adw. Dr. H. Syrop Nowy Sącz. 5671k

KORZYSTNE KUPNO NIETRUCHOŚCI. — **DOM** nowy, luksusowy komfort, Juliusza Lea. Dochód roczny 14.000. Cena 140.000, gotówka 110.000. **DOM** nowy superluksusowy 185.000 rocznie dochodu. Cena 185.000, — gotówka 150.000. **CENTRUM** MIA. STA.

DOM dwupiętrowy, nowy, komfort, śródmieście do chłod rocznie 4.000. — Cena 47.000.

DOM dwupiętrowy, — bez przenośnego, — luksusowy komfort, 5.000 rocznie dochodu. Cena 59.000, gotówka 42.000.

POŁÓWKA — śródmieście, dochód całości 7.000, cena półówki 28.000.

LUKSUSOWY trzechpiętrowy dom, 12.500 rocznie dochodu, **CENTRUM**, cena 128.000, gotówka 85.000. — Sprzeda **GOLDSTEIN** POLSNER Kraków, **DOLNYCH** MŁYNÓW 9. Telefon 173-21. 5528k

DIWANY ręczne kilimy. **OBICIA** meblowe nowoczesne „Dywan“, Kraków, Podgórze, Kłagi 9, Tel. 114-88. Naprawa, Strzyżenie czyszczenia. 641k

KOSZULE popielinowe od 5,50, pyjamy od 19 — naj. większy wybór poleca Fabryka „Lira“ Szewska 18. 5522k

KOMPLETNE wyprawki niemowlęce, bielizna, konfektka, dziecięca najtaniej Obstädänder Rynek 11. 5514k

Lokale

PIĘKNY słoneczny, komfortowy pokój w nowym domu do wynajęcia dla jednej osoby, ewentualnie z utrzymaniem, Łazarza Bozna 11, m. 9. Wiadomość tamże godz. 2-4.30 popoł. i po 8 wiecz. 25937k

4 POKOJE ewent. dzielone — pełny komfort, centr. ogrzewanie również lokal przemysłowy komfortowy do wynajęcia. Zgłoszenia: Krowoderska 73, m. 17. Tel. 108-52. 5538k

MIESZKANIE pięciopokojowe, pełnokomfortowe, — wolne od podatku lokatorskiego, Kraków Pilsudskie, go 3/III p. — wolne Wład. domość tamże, tel. 115-07. 5543k

ŁADNY pokój komfortowy, osobne wejście do wynajęcia Krowoderska 43/3. — 5548k

SKLEPU z wystawą — 3 ułkiacje, w centrum miasta (najbliższa okolica Rynku) poszukuje. Zgłoszenia pod „Technoprzemysł“. Biuro Ogłoszeń Stattera Rynek 8. 5554k

TRZECHPOKOJOWE mieszkanie komfortowe III p. winda — wolne. Gertrudy 7 5557k

SŁONECZNE trzy i cztery, pokojowe pełnokomfortowe mieszkania wolne. Al. Słowackiego 40. 5558k

PIĘKNE dwupokojowe pełnokomfortowe Juliusza Lea 16b. 5550k

PIĘKNE CZTERO I TRZY, POKOJOWE mieszkania, centralne ogrzewanie oraz **SKLEPY** i lokale handlowe, Nowozbudowany dom Krakowska 21. 5551k

LOKAL dwupokojowy na biuro lub podobny cel ul. Gertrudy parter — do wynajęcia. Zgłoszenia pod „Właściciel“ Biuro Ogłoszeń Stattera, Rynek 8. — 5545k

POKOJ pełnokomfortowy, frontowy dla pana wolny, Straszewskiego 25, m 8. — 5546k

MIESZKANIE pełnokomfortowe 8 i 4-pokojowe do wynajęcia Al. Słowackiego, go 56, Tel. 168-43. 4314g

JEDNO i dwupokojowe pełnokomfortowe mieszkania, Al. Krasiańskiego 12, do wynajęcia. Dozorca wskazuje. 4309g

WE WIEDNIU do wynajęcia dla studentki komfortowy pokój z utrzymaniem, lazienka, telefon. Zgłoszenia do Adm. „Nowy Dziennik“ pod „Wiednka“ 4857g

SŁONECZNY piękny pokój umeblowany dla 1 pani do wynajęcia. Zgłoszenia ul. św. Stanisława 8, m. 4 od 2-4 w południe. 4825g

Dwie siostry SZLACHETNEGO RODU

TOSCA

Eau de Cologne

Upajająca symfonia zapachów, pełna czarownego, tajemniczego uroku południa.

Posiada orzeźwiająca moc wody kolońskiej.

Towarzyszka miłośniczek sportu, rasowa, młodzieńczo rzeźka i czarująco nowoczesna o niezastąpionej mocy orzeźwiającej.

KLASYCZNA

Eau de Cologne

Słynna na całym świecie, dzięki wspaniałej orzeźwiającej mocy. Cudowny aromat. Tradycyjny środek orzeźwiający od 1792 roku.

Świątowej sławy
Wytwórnia
Wód Kolońskich

DWA POKOJE KUCHNIA komfort II piętro — wolne. Zgłoszenia Sebastiana 17/6.

ZYBLIKIEWICZA 11a, po 4 pokoje, kuchnia, przedpokój, front. pełny komfort, parter oraz II p. do wynajęcia. 5525k

POKOJU nieumeblowanego — oddzielne wejście, używalność łazienki, blisko śródmieścia — poszukuje. Zgłoszenia: Telefon 181,79. 5521k

POKOJ umeblowany duży słoneczny do wynajęcia — Radziwiłłowska 13, m. 3. 4307g

PIĘKNE trzy pokoje, kuchnia, pełny komfort, hall Długa 46. 5519k

LOKAL na sklep, przemysł lub magazyn Rynek Podgórk 12 do wynajęcia. Wiadomość u gospodarza II piętro. 4864g

POKOJ kuchnia zł. 25 miesięcznie, ewent. z meblami. Wierzyńska 41, telef. 125-85. 4369g

POKOJ frontowy Siemiradzkiego 16, m. 4, zaraz do wynajęcia. 4297g

Różne

SALON MÓD „Maison Parisienne“ Hotel Saski poleca najnowsze modele paryskie i wiedeńskie. 5535k

„ATEAS“ wytwórnia kolarstwa Adler Grodzka 2. Tel. 164-53 wykonuje koldry puchowe, wełniane, watawe solidnie tanio. 4903k

„PARISIENNE“ Pracownia sukien damskich poleca jesienne modele Kraków, św. Tomaszowa 15, II p. 5530k

PRACOWNIA FUTER Józefa Bochenka Kraków, Floriańska 11 — przyjmuje wszelkie zamówienia i wszelkie reperacje po cenach najniższych. 4285g

Zdrojowiska

RABKA „PALACE“ Luksusowy pensjonat pod zarządem Drowej **PAULINY KEINEROWEJ**, tel. 225 otwarty cały rok, położony w centrum. Kuchnia wykwintna. W jesieni ceny niższe. 5441k

RABKA „PALACE“ LUKSUSOWY PENSJONAT CAŁOROCZNY pod zarządem **PAULINY KEINEROWEJ**. Tel. 225. — 5180k

